

BY-

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S., Superintendent of Archæology, Travancore State.

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Travancore.

Stone and Copper-plate Inscriptions of Travancore with 8 plates.

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S., Superintendent of Archæology, Travancore State.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERAMENT PRESS.
1927.

All Rights Reserved.

RAMA VARMA RESEARCH INSTITUTE, TRICHUR, COCHIN STATE.

H.316. A

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Vol. VI.-Part I.

Published under the Orders of the Government of Travancore.

Stone and Copper-Plate Inscriptions of Travancore with 8 plates

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S., Superintendent of Archeology, Travancore State.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1927.

APPENDIX A.

Vadamalaiyappa-Pillai referred to in the record of Chokkanātha-Nāyaka (p. 199 supra) has also figured in a record dated in A. D. 1653 of Tirumalai-Nāyaka (A. D. 1623-59). He was an important feudatory under the Nāyaka of Madura and his headquarters was Irasai or Iraiyūr in Irungōlap-pāndinādu. From a panegyrical poem called Pulavarārruppadai composed by poet Širiya Ratnakavirāyar of Tirukkurukūr and said to have been published in Kollam 868 (= A.D. 1693) we learn that Vadamalaiyappa-Pillai was himself an author of several works, that his father was a certain Iruvappan, that his mother was probably named Tirumalaikkolundu, that he had two sons called respectively Sūryamūrtti and Iruvappan, that he was the brother-in-law (?maittuna-vēl) of some one whose name was possibly Muttunāyakam, and that he was a great patron of letters. The relevant extracts are subjoined.

- (a) முத்தமிழ் பாவரு முணர்க் து பயிலிருங் கோளப் பாண்டிகன் டை. னிரையூர் வீளதவ மிரையூர்க் கதிப**ன்:**
- (b) கானூற்றுக் கோவையு காற்கவி வண்ணமும் பலர்புகழ் நீடூர்த் தலபு ராணமு மிருநிலம் புகழு மொருகலம் பகமு நீடுல குவப்பப் பாடிநில நிறுத்துக் கூறுசொற்கவிதா சாருவ பௌமன்:
- (c) இருவப் பன்பெறு மிராச குமாரன் றெரிதமிழ்க் கூடற் பெரியகர்த் தாக்கள் வரிசைப் பெயர்பெறும் வரிசைத் துரைம⊌்ன்.
- (d) திரும‰க் கொழுக்**து தன்** ஒருதவக் கொழுக்டு தன வருசிவக் கொழுக்கு:
- (e) சூரிய மூர்த்திதன் காரண வரத்தாற் பேர்பெற வுதித்த சூரிய மூர்த்தியோ டரசர்க் கரசென வவனிபேழ் புரக்கு மிருவப் பனுக்கு மின்னுடூர்த் தாதை:
- (f) முத்துகா யகமலர் மூவேர் தருக்கும் பெருமைபெற் அயர்ர்த வருமைமைத் துனவேள்:
- (g) இரசைப் பதிவள ரிருவப் பணேயருள் வரிசைப் பெரியவன் வடமலே உப்பன்.

TABLE OF CONTENTS.

Vol. VI-Part I.

		Page.
1.	Cholapuram inscriptions.	1
2.	Cholapuram records of Sundarasola-Pandyadeva.	6
3.	Record of Kulottunga-Choladeva: 30th year.	14
4.	Miscellaneous records from Cholapuram.	20
5.	Alvarkoyil record of Vira kerala-Marttanda: Kolland 573.	29
6.	Kalakkuttam inscription of Kollam 645.	33
7.	Tonnal inscription of Kollam 650.	34
8.	Haripad inscriptions.	35
9.	Four records from Kariyamanikkapuram.	43
10.	Record of Kulasekhara-Nambirattiyar: Kollam 643.	44
11.	Record dated in Kollam 685.	45
12.	Record of Adityavarman: Kollam 734.	47
13.	Do. Do.	48
14.	The Udayagiri epitaphs.	50
1 5.	Trivikramangalam records.	58
16.	Udiyamperur record of Kodai-Ravi.	63
17.	Six epitaphs at Udiyamperur.	65
18.	Kandanad epitaphs.	71
19.	A few records from Tirupparappu.	74
20.	Tiruvidangodu inscription of Ravivarman.	78
21.	Record of Attingal dated Kollam 628.	80
22.	Two fragmentary records dated Kollam 388.	81
23.	Record of a Kupaka queen: Kollam 752.	"
24.	A record from Navaykkulam.	83
25 .	Two copper-plate records from Palaiyur.	84
26.	A few epitaphs from Aruvittura, Adiramvila and Kanjur.	91
27.	Pattali copper-scroll: Kollam 971.	93
2 8.	Aruvaymoli record of Ravivarman: Kollam 822.	97
29.	Balamarttandavarman's record: Kollam 923.	100
30.	Talakkudi inscriptions.	"
31.	Appendix A.	
32 .	" В.	

LIST OF PLATES.

Yol. YI-Part I.

Plate.	No.	To face	page
1	4	Record of Jatavarman Sundarasola-Pandya: 11th year	8
21	9	Cholapuram record of Sundarasola-Pandyadeva: 19th year	13
3	21	Record of Vira kerala-Marttanda: Śaka 1325	31
4	23	Tonnal inscription of Kollam 650	35
5	24	Haripad inscription of Ravi-Kerala of Odanadu	39
6	3 8	Tombstone over the grave of De Lannoy	53
7		Two sculptural panels at Trivikramangalam	59
8	54	Udayamperur epitaph of A. D. 1701	68
> ,	56	Kandanad epitaph of A. D. 1665	73

No. 402.

Cholapuram inscriptions.

Unassailable as the Travancore country may generally be considered to be on her landward frontier on account of her mountainous ramparts, which would have rendered her immune from the invading armies of many an ambitious king and intrepid general intent on conquest, the few mountain passes which serve as embrazures in her natural bulwarks constituted the vulnerable points, through which she was now and then attacked by her enemies. Of such passes which served as highways of commerce and travel between Travancore on the western side and plains of the Coimbatore, Madura and Tinnevelly districts on the other, the Āruvāymoli Pass (the Aramboly Pass of English nomenclature) was found to be the most convenient from early days, because at this place a distinct break in the chain of hills has left a gap over three miles' width, through which runs the perfectly level trunk road of communication. This Pass consequently formed the portals through which the adventurous Pāṇdyas, Chōlas, Vijayanagara generals, and Nāyaka kings poured in from the other side of the Ghats, whenever the whim of conquest seized them or the lust of plunder tickled their cupidity. It was therefore in the natural sequence of events that the flourishing town of Köttar should have experienced the various vicissitudes of war, consequent on its position on this main artery of communication.

This town was a flourishing centre of commerce from a very early past and Ptolemy (A. D. 150) mentions Koţţiara as a metropolis with considerable trade, while Pliny calls the town Koţţāra, which is a nearer approximation to its correct present-day designation.

About the second half of the 7th century A. D., Kōṭṭāru was attacked by the Pāṇḍya king of Madura, Arikēsari Māravarman, the contemporary of the Śaiva saint Tirujñānasambandha. This achievement is found eulogised in Nakkīrar's commentary on the Agapporul, whose authorship is attributed in literary tradition to a divine source, namely, Iraiyanār or god Śiva of Madura. The verses mention Kōṭṭār as girt round by a line of fortifications:

- (1) குருமாநெடுமதிற் கோட்டாற்றாண் கொண்டதென்னன் கன்னிப் பெருமான் வரோதயன் கொல்லியஞ்சாரலப் பெண்கொடிக்கே—v.~37,
- (2) கோமான் கடற்படை கோட்டாற்றழியக்கணேயுகைத்த வேமாண் சிஃயவன் கன்னிரன்னீர்கொண்டவீர் முகிலே—v. 249.

Other Pāṇḍya monarchs such as Jaṭila-Parāntaka of the Āṇamalai record and the Vēļvikkuḍi plates, and Śrīmāṇa Parachakrakōlāhala had encountered the Chēras, or presumably their representatives the Vēṇāḍu viceroys, at the battles of Vilijām and a few other places; and even though Kōṭṭār is not specifically mentioned in their records, it must have attracted their attention, lying, as it did, on their line of march. The fact that successive Pāṇḍya kings had to capture Vilijām and fight off and on with the Vēṇāḍu rulers seems to indicate that their hold on the Vēṇāḍu dominions to the north of Nāṇjināḍu was slippery, and that the Vēṇāḍu kings rallied as soon as the results of these raids wore off.

With the advent of the Cholas, however, who displaced Pandyan domination for nearly two centuries, the southern-most corner of the present Travancore State entered on a new phase of its history. Parantaka I was the first Chola sovereign to swoop down south from his capital of Tanjore. Having conquered Madura in about A. D. 910, he must needs extend his march up to Cape Comorin, for what pious Hindu ruler can refuse to visit this most sacred of places? inscriptions are found at Suchindram and Agastisvaram. His stay was only temporary, but his successor Rajaraja the Great (A. D. 985-1013), however, organised a more permanent occupation of the conquered dominions. step was to constitute his southern conquests into a separate administrative unit called Rājarāja-Pāndinādu, in pursuance of a practice of his by which he gave to many towns and countries conquered by him, new names coined after one or the other of his own numerous titles. Köttäru which was therefore renamed Mummudisolanallur (Mummudisola being a title first borne by the great Rajaraja himself in recognition of his suzerainty over the three kingdoms of Chola, Chera and Pandya) was according to the inscriptions of the 11th and 12th centuries A. D. a village of Nānjil-nādu, a sub-division of Uttamasola-valanādu, which was in its turn a district of Rajaraja-Pandinadu. Two records of date Kollam 428 and 440

call Köttar as Sölakeralapuram.

The first epigraphical mention of Köttäru within Travancore is found in the record of Rajaraja I dated in the 18th year (A. D. 1003) engraved on a pillar in the Kommandai-Amman temple at Vadašeri and in the inscriptions of Sundarašola-Pāndva and Kulottunga I (A. D. 1070-1119). The early Chola sovereigns suchas Parāntaka and Rājarāja had, as already noted, made invasions to the southern extremity of the Peninsula as testified to by the presence of their records which have been discovered at Cape Comorin, Darsanamkoppu, Suchindrum, etc., and in addition. Rājarāja is also known to have advanced as far north as Kāndaļūrśalai and Quilon, when he defeated the Chera navy at the former roadstead. Rājēndraśola, his son, had followed up his father's exploits with unabated vigour, and Vilijnam was renamed Rājendraśolappattinam, and in south Travancore a few of his records are actually found at Cape Comorin and Terur, one mile to the north of Suchindram. Of the royal members who were posted for the southern viceroyalty constituting the Pāndya and Chēra conquests, we know at least of four who have figured in the lithic records of the south. Of them Jatavarman Sundaraśōla-Pāndya (A. D. 1020-48) the son of Rājēndraśōla is represented by inscriptions in the Cholapuram and Cheramangalam temples. Rājādhirāja claims victories over the Venāttaraśu and a Kūpaka king. Vīrarājēndra's big Sanskrit record is also found at Kanyākumari. Kulōttunga I was not behind-hand to his illustrious predecessors in his military achievements and, as described in his historical introductions, he invaded the Pandya dominions on his own account and after having defeated the five Pandyas he was pleased, while all the heroes in the western hill-country ascended voluntarily to heaven, to bestow on the chiefs of his army who were mounted on horses, settlements on every road, including that which passed Kottaru:

பஞ்சவரைவர் பொருத மொய்க்களத்தஞ்சி வெருகெளித்தோட கு டமஃ நாட்டுள்ள சரவேறெல்லாம் தனிவிசும்பேற மாவேறிய தன் வருதி னித்தஃவைரைக் குறுகலர் குஃயேக் கொட்டோறுட்பட நெறிதொறு நிஃகளி ட்டருளி — T. A. S., I—277. The Chidambaram inscription of Kulōttunga I refers to his southern and western conquests in two Sanskrit verses:

पाण्ड्यान्दण्डेन जित्वा प्रचुरशरमुचा पश्च पश्चानश्रीः दग्ध्वा कोट्टारदुर्गान्तृणामिव स यथा खाण्डवं पाण्डुस्नुः। षिष्ट्वा तत्केरळानां बलमितबहळं श्रीकुलोतुङ्गचोळ-श्रके शकप्रतापिखसुवनविजयस्तम्भमम्भोधितीरे॥ पुण्ये सद्यादिशृङ्गे त्रिसुवनविजयस्तम्भमम्भोधिपारे स्वच्छन्दं पारसीनान्तरुणयुवितिभर्गीयते यस्य कीर्तिः। स श्रीमानस्रशतुः प्रबलवलभरेः पश्चपाण्ड्यान्विजित्य

श्चभ्यत् क्ष्मापालचकं सर्विधिकमकरोच्छ्रीकुलोत्तुक्षचोळः ॥ -Ep. Ind., Vol. V, p. 104; while the panegyrical poem, the Kalingatupparani of Jayangonḍār, which describes the Kalinga war undertaken by this Chōla sovereign in about A. D. 1095; mentions his military compaigns which had taken place earlier in his reign:

முள்ளா றுங் கல்லா றுக் தென்ன ரோட முன்னெரு காள் வாளபயன் முனிக்த போரின் வெள்ளா றுங் கோட்டா றும் புகையான மூட வெக்தவன மிக்துவன மொக்கி லொக்கும்

- Parani, III-21.

Kōtṭāru, which thus became a Chōla military outpost of the south, had consequently a permanent garrison (nilaippadai) stationed therein to guard the Chōla interests in that distant frontier. Many of the captains and soldiers who constituted this garrison were natives of Chōla-maṇḍalam and they were given lands and other conveniences in the conquered territories to induce them to settle down there. To them perhaps and to the earlier military colonists who had perhaps followed the Chōla-Pāṇḍya Viceroys has to be attributed the importation of such names as Ten-Tiruvēngadam, Ten-Tiruvarangam, etc., with which they must have tried to perpetuate in the new land of their adoption the place names further north in their own districts.

The Siva temple at Cholapuram is a small building consisting of a garbha-griha, an antarāla, a mahāmandapa and an entrance-porch in front, which gives access to the shrine by means of a few steps at its northern and southern sides. The main structure is erected over an upapītha and is of granite up to its top. The images of Brahmā, Vishņu, and Dakshināmūrti, which ought to grace the niches on the outside of the north, west and south walls respectively of the central shrine, are, in this temple, placed on the top at the base of the sikhara itself, which, originally of brick, is now in a much ruined condition. Four stone bulls of medium size adorn the four corners of the terraced roofing of the central shrine, and this is a characteristic feature of the temples of this period. The temple on the whole is not, however, of any specific sculptural or architectural interest.

This temple is known, from a long Tamil record engraved on the kumada-reglets round the three sides of the sanctum, to have been built by a subordinate chief called Araiyan-Madhurāntakan alias Kulöttungaśōla-Kēralarājan of Mulaiyūr in Manni-nādu (near Tanjore), a sub-division of Chōla-mandalam: and the fact that the same inscription mentions certain donation of taxes made for the conduct of worship in this temple in the 30th year of his reign by Kulöttunga I,

while camping at Kānchīpuram has led some to the conclusion that the temple must have come into existence a few years prior to this date—A. D. 1100. But as the same temple contains as many as seven records dated between the 11th to the 19th years of reign of Jatāvarman alias Sundaraśola-Pāndvadēva, who can be none other than the Chola-Pandya Viceroy appointed by Rajendrachola 1 to administer his southern dominions and whose date of accession as such, has been calculated to be A. D. 1020-21, this temple of Rajendrasolesvaram-udaiya-Mahadevar must have been built some time between A. D. 1013, the date of accession of the Chōla king Rājēndrachōla I (A. D. 1013-44) after whom it was apparently named, and A. D. 1030, the date of the earliest record found in the temple—i. e., in all probability in A. D. 1020, the seventh year of Rajendrachola I, which is mentioned in the Kulottunga's record mentioned above. Another fragmentary inscription engraved on the ruined prākāra wall of the temple refers to the 3rd + 7th year of a king, whose name has been lost. In all likelihood, he was the Chola king Rājēndra I who was nominated for the administration from A. D. 1011 during the last years of his father's reign, and actually ascended the Chola throne only after three years in A. D. 1013-14. Though the name of the temple is not specifically mentioned in this record, this helps to fix the date of the temple's erection to be A. D. 1020 or thereabouts.

Two other lines of writing engraved on the top friezes of the western and northern walls of the garbhagriha and containing the words

வூவி ஸ்ரீ மதுராந்தகன் and

வூவி ஸ்ரீ கங்கைகொண்டசொழத் தமிழப்பல்லவரையன்

also indicate that the builder of the temple, whose titles they evidently were, must have been a subordinate under the Chōla king Rājēndrachōla I who had similar titles, and that he must have probably followed the campaign of his overlord and must subsequently have settled down as a military subordinate under Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva when the latter was posted to his southern viceroyalty. This man must have also continued in the Chōla service for some years of the reign of Kulōttuṅga himself and have consequently not only earned the newer title of Kulōttuṅgaśōla-Kēralarāja, but must have been considered of sufficient influence as to have been honoured later on by the tax-concessions, granted in respect of the lands for the temple that had been erected by him at Chōlapuram.

Another inscription records the information that the temple was repaired in the Saka year 1293, after the lapse of nearly three centuries by the Pāṇḍya king Parākrama-Pāṇḍyadēva.¹ The very fact that the Pāṇḍya king repaired the temple at Chōḷapuram on the Travancore side of the Aramboly frontier, shows that a portion of Nāṇji-nāḍu was in the temporary occupation of the Pāṇḍyas, as a result of one of the mutual reprisals which were common episodes on the frontier, demarcating the possessions of the two neighbouring rival powers. The early Pāṇḍyas some of whose records are found in Suchindram, were in occupation of the southern corner of the Peninsula, but they had to retire before the Chōḷas of the Vijayālaya line, who became all powerful in the south with the conquest of Madura and Ceylon by Parāntaka. When the power of the latter, in turn, began to wane,

¹ This king is different from Parākrama-Pāndya of the Suchindram record, (T. A. S. I, p. 281) who reigned from 1422-53 A. D. The identification made on page 265 of the State Manual, Vol. I is incorrect.

some medieval Pāṇḍyas tried to expand agam on the western side of the Ghats, until they were pushed back by the more powerful of the kings of Travancore, some of whom are known to have even ventured across and occupied some tract of land forming part of the present Tinnevelly District. It was this aggressive policy of Travancore on the eastern side of the Ghats that necessitated the two Vijayanagara invasions, notably the second under Rāmarāja Viţţhaladēva-Mahārāja in about A. D. 1544-5, which was also followed by the two Nāyaka invasions under Tirumala Nāyaka (A. D. 1636) and Maṅgammāl (A. D. 1697). This frontier line between the Pāṇḍyan and Travancore dominions was therefore in those unsettled days often fluctuating, according as the regnant king on the Vēṇāḍ throne was strong or incapable.

There appears to be some *remote* reference to this conflict between Travancore and its neighbouring Pāndya on the Tōvāla frontier in verse 16 of the *Unnunīlisandēśam*, which has been assigned to the first half of the 6th century of the Kollam Era.

എണ്ണിക്കൊള്ളാമ്പടയിലെഴുനള്ളത്തു കൊല്ലത്തു നിന്നേറാ കണ്ണിൽ കൂടാതടയരുടൽ കൂറാളി തോവാളനിൻേറാ വണ്ണിച്ചേററം ഭൂജഗശയനം കണ്ടു കൈകുപ്പുവാനേ പുണ്യത്തിൻേറ പെരുമനവരം നൻവരത്തെൻ വുമന്ന്വെ.

No. 1-On the western wall of the central shrine.

Text1.

வுஷி ஸ்ரீ [11*] மது சார்தகன் 11வ

Hail! Prosperity! Madhurantakan.

No. 2-On the northern wall of the central shrine.

Text1.

வூஷ் ஸ்ரீ [ɪ*] கங்கைகொண்டசொழ தமிழப்பல்லவரையன் [॥*] Hail! Prosperity! Gangaikondaśōla-Tamilap-Pallavaraiyan.

No. 3—On the ruined prākāra wall.

This fragmentary record engraved on the ruined wall of the śurru-mandapa is important in that it mentions the 7th year opposite the 3rd year of a Chōla
king, whose name has been lost. It appears, however, probable that it belongs to
the reign of the Chōla king Rājēndrachōla I.,² who was nominated as his successor
by Rājarāja I, during the last years of his reign in about A. D. 1011, and who
took the reigns of government into his own hands, three years later in A. D.
1013-14, after the death of his illustrious father and predecessor. This helps us
to equate the Rājēndraśōladēva, whose 7th year is mentioned in Kulōttunga's
record³ of A. D. 1100, with the first king of that name and to fix the date of construction of the temple to be about A. D. 1020.

¹ Registered as Nos. 94 and 96 of the Trav. Epig. Colin. for 1099 M. E.

² Historical Sketches (K. V. S. Aiyar), p. 254.

This inscription gives only the boundaries of the lands gifted away for the temple, and these lands were apparently comprised in the village of Andāy-kkudi mentioned in the record of A. D. 1100. Malavarāyan, the king's officer, having petitioned, on behalf perhaps of the builder of the temple, that the lands must be treated as tax-free dēvadāna, the king was pleased to grant the tax-exemptions and ordered the necessary entries to be made in the Revenue Registers.

Some of the names of taxes, that were in vogue in the early days of Chōla administration, are:

kārānmai, mīyyāṭchi, karpūravilai, veṭṭi, pāṭṭam, pañjupīli, sandhivigrahapēṛu, śilliṛai, paṭtaraipēṛu, poṇvaṛi, kāriyavārāṭchi etc.

Text.1

- 2 இராமன் குளத்தில் வடவெல்லேக்கும் முள்ளிப்பள்ளத்தில் உள்மதினு-க்கு வடக்கும் மெலெல்லே குடவர்குடியிருப்புக்கும் குடவர் பள்ளிக்-கும சிவல்லவன் பெருவாய்[க்காலுக்குக்]
- 2 கிழக்கும் வடவெல்ஃ கருங்குளத்தில் உள்மதிலுக்குத் தெற்கும் இந்நான் கெல்ஃக்குட்ப்பட்ட நண்செ புண்செயும் நத்தமும் தொட்டமும் குள-மும் குளப்பரப்பும் மற்று எப்பெ[ர்ப்பட்]-
- 3 டினுவும் உட்படப் பழக்டு தவதானம் பள்ளிச்சக்தக் கீக்கி உள்ள நிலம் மு-ன்னிடை ஊரும் பழம்.... புழு தியுக் தவிர்த்து ஊரில் அளக்து வழி-முதலாக்கி காராண்மை மெய்யா
- 4 டிமையும் கற்பூரவிஃயும் காரியவாராட்சியும் வெட்டிப்பாட்டமும் பைஞ்– கிபிலி சேந்திவிக்கொகப்பெறும் . . . ல்லிறை ப– ழுதானதும் . .
- 5 ம் அரிசித்துள் பத்தறைபெறம் பொன்வரியும் மற்ற மெப்பெர்ப்பட்டி-னவும் உட்பட மூன்முவ தின் னெதி ரெழாவது முதல் காராண்மை மெய்யாட்சி உட்பட தெவதான இதையிலியரக
- 6 இடம் பெற வெணுமென்று அய்யன் மழவராய**ன் ன**மக்குச்சொன்னடை யில் இவ்வாண்டு முதல் காராண்மை மெய்யாட்ச்சி உட்பட தெவதா– ன இறையிலியாக
- 7 நம் கெழ்வியும் வரியிலார் எழுதின உள்வரியும் தாச்சொன்னெம் இப்படி ச**ர**ுஷி **த**ூவற் செல்வதாகக் கல்லி அம் செம்பி அம் வெட்டி எல்லேக-ளில் திருச்சூல-
- 8 க்கல்லு நாட்டிக்கொள்க:— இவை செவ்விருக்கைநாட்டுக் களத்தாவ்வூர் திருவிராமிச்சாம் உடையான் ஆட்கொண்டவில்லியான கச்சியரா– யன் எழுத்து !உ

Cholapuram records of Sundarasola-Pandyadeva.

The following seven records belong to the reign of Jaṭāvarman alias Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva. He was the first Chōla-Pāṇḍya viceroy, who was appointed by his father Rājēndrachōla I to administer the Pāṇḍya and Kēraļa countries, which the latter had reconquered soon after his accession to the throne. The Tiruvālaṅgāḍu plates refer to this appointment in the following verses:

¹ Registered as No. 44 of the Trav. Epig. Colln. for 1090 M. E.

Having conquered the Pandya,

तत्र प्रतिष्ठाप्य तदीयराष्ट्रक्षार्थमात्मीयतनूजमेनम् । श्रीचाळपाण्ड्यं रविवंशदीपो जेतुं प्रतीचोन्दिशमुज्जगाम ॥

-v. 93.

and having conquered the Kēraļa king,

श्रीचोळपाण्ड्यं स्वसुतं विधाय पाश्चात्यभूमेरभिरक्षणाय । काञ्चीं स काञ्चीमिव भमिदेव्या: समाविशत तैळक्लैककाल: ॥

-v. 99.

The name Chōla-Pāṇḍya was a convenient viceregal designation invented to indicate both the Chōla parentage of these viceroys and their administrative jurisdiction over the Pāṇḍya dominions; and the distinctive epithet of Māṇavarman or Jaṭāvarman peculiar to the Pāṇḍyas was also prefixed to these names. This system of appointing a royal member as a viceroy, which was instituted by Rājēndraśoladēva I in view of the difficulties of keeping intact his imperial possessions, was followed by a few of his successors. The historical introductions of Rājēndradēva (A. D. 1052—64) and Vīrarājēndra (A. D. 1062–70) state that Mummudiśola and Gaṅgaikoṇḍaśola were similarly named as Chōla-Pāṇḍyas—

பொருமுட்டன் றிருத்தப்பியர் தம்முள் வென்றிகொள மும்முடிசோழினத் தெம்மூணயடு திறற் சோழபாண்டியனென்றும் — Rājēndradēva, தன்றிருமைந்தனைய கங்கைகொண்டசோழின எழுயரியாணச் சேணச் சோழபாண்டியனென்றுண்டுயர் மணிமுடிப் பாண்டிமண்டலமும் குடுத்த-நளி — Vīrarājēndradēva.

According to the inscriptions so far examined in the Madras Presidency, the names of four such viceroys are known:—

Jaṭāvarman Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva—28 years, Māravarman Vikramaśōla-Pāṇḍyadēva—29 years, Jaṭāvarman Vikramaśōla-Pāṇḍyadēva—4 years, Māravarman Parākramaśōla-Pāṇḍyadēva—4 years.

As we hear of no Chōla-Pāṇḍyas other than these, it is evident that this system of entrusting the administration of outlying provinces to viceroys, who were themselves princes of royal blood, fell into desuetude about half a century after its inception. From the time of Kulōttuṅgachōla I, we do not hear of such viceroys in charge of the southern dominion; but instead there were a number of chieftains who were directly responsible to the Central Government. The records of Parāntaka-Pāṇḍya found at Cape Comorin which are attributable to the time of Kulōttuṅga I and Vikramachōla (1117–35) show that the Pāṇḍya dominions were left over to be administered by a scion of the Pāṇḍya family, as a Chōla feudatory for the time being.

Of the seven records of Sundaraśōla-Pāṇḍya found engraved in the Chōla-puram temple, five are dated in the 11th year of his reign, one is dated 8 years later in the 19th year, and the date portion of the last is illegible. In one of the inscriptions of the 11th year, Chalukki Vijayādittaṇ Vikkiyaṇṇaṇ alias Vishṇuvardhana-Mahārāja figures as the donor of a perpetual lamp to the god. It is not ascertainable who this Vishṇuvardhana-Mahārāja, apparently a royal personage, was, except that his name and the title of •Chalukki shows him to be somehow connected with the Eastern Chālukya family. At the time of the inscription,

namely about A. D. 1030, the Eastern Chālukya king was Rājarāja I (A. D. 1022-63), and it is not known what relationship Vishņuvardhana of this record, bore to him.² It is however noteworthy that a member of the Eastern Chālukyan dynasty should have come so far to the south and made a donation to the Siva temple at this place, and that another individual named Soṭṭaiyan, brother of Perumāṇaḍi Gāmiṇḍaṇ of Kuḍaku-nāḍu in Gaṅga-maṇḍalam, an agent of Yamunāditya, should have similarly instituted some feeding charity in the Peruntirukkōyil at Brahmapuram, a village 10 miles distant from Chōlapuram. About Paṭṭaṇadēśa-pulavaṇ, a poet, nothing is known.

It has already been noted that Köţţār was called Mummudiśōla-nallūr, after one of the numerous surnames of Rajaraja I. As the record of the 18th year of the same king found in the Kommandai-amman temple calls the village as Tirukköttaru without this alias, it appears that the name came to be applied to the village only after A. D. 1004. This village was comprised in the sub-division called Nānjil-nādu, and as nānjil means 'a plough', this designation for the tract of country is very appropriate, because the portion of southern Travancore denoted by this territorial name is pre-eminently a land of extensive paddy-flats and therefore primarily of ploughs. Attempts to derive this name from nanjai and Nānji-kuravan are obviously incorrect. This sub-division of Nānjil-nādu, now contracted into Nānji-nādu, formed part of a bigger division called the Uttamaśōla-valanādu, which must have comprised quite a large tract of land extending from Cape Comorin on one side and Shermadevi on the other and consisting of many sub divisions, Marugal-nādu Purattāya-nādu, Kuru-nādu, Nāñjil-nādu etc. This vāļanādu was again comprised in Rājarāja-Pāndinādu, which was the name with which Rajaraja had christened his southern conquests,— namely, the districts of Madura, Tinnevelly, Pudukkotta, and a part of the present Travancore State.

No. 4—On the base of the south wall of the mahāmaṇḍapa.

Text.1

1 வூஷ் ஸ்ரீ [ɪ*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீசுக்தரசொழபாண்டியிடி-வர்க்கு யாண்டு மிக ஆவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தம-

2 சொழ வள**ாட்டு நாஞ்சில்**நா**ட்டுத் திருக்கொடடாறுன** மும்முடிசொ-**ழகல்**லூர் ஊர்ஷெவர் ராஜெ**தை**சொழஈ^{யு} முடையார்க்கு விவ்.செறொ.

- 3 காமிய ஸ்ரீ விஷுவை ஆசு உடைநான சாந்க்கி விஜயா தித்தன் விக்கிய-ணைன் வைத்த கொர்தாவிளக்கு க ஒன் அக்கும் வைத்த சாவாமு. வாப்பசு
- 4 இருவத்தஞ்சுங் கொண்டு நிசதி புழக்கு நெயட்டுவதாணென் இவ்வூரிருக்-கும் இடைத்தஃவன் அருளாக்கி வெட்டுவனென் இன்னிவந்தம் மு-ட்டி லிவனுக்கு-

ப் புணேப்பட்ட இடையன் ஆழிப்டன் ஈடனென் கெய்யட்டுவதானென் இன் ஞ மித்தெவர்க்கெ பட்டணதெசபுலவன் வைத்த கொர்தா-

6 விளக்கு ஒன் அக்கும் …வத்த பச இருபத்தைஞ்சுங் கொண்டு மிச தி யுழக்கு நெய்யட்டுவதானென் அருளாக்கி வெட்டுவனென் இ**ன்**னிவந்த முட்-டிலிவனுக்கு-

7 ப் புஃணப்பட்ட ஆழிப்பன் காடனெனட்டுவதானென் [11]

¹ Registered as No. 98 of the Trav. Epig. Colln for 1099 x. x.

² Ep. Ind., XI-294.

^{3.} see also Q J M S. XI-76.

A. S. Ramanatha Ayyar.

Translation.

Hail! Prosperity!

In the 11th year of king Śadaiyavarman alias śri-Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva, Sarvalōkāśraya śrī-Vishṇuvardhana-Mahārāja alias Śalukki Vijayādityaṇ-Vikkiyaṇṇan assigned twenty-five cows, that neither die nor grow old, for a perpetual lamp to the god Rājēndraśōla-īśvsramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōlanallūr in Nānjil-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōla-valanāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

I, Arulākki-Vēttuvan, a head-shepherd of this village, receiving these (cows) shall measure out one ulakku of ghee daily. If this supply fail, I, shepherd Alippan Kādan, who stand security for him, shall supply the ghee.

I, Arulākki-Vēṭṭuvaṇ who further received twenty-five cows assigned by Paṭṭaṇadēśa-pulavaṇ for a perpetual lamp to the same god, shall supply daily one ulakku of ghee; and if this fail, Ālippaṇ-Kādaṇ, who is security, shall supply (the ghee).

No. 5—On the base of the south wall of the mandapa.

Text.

- 1 வூவி ஸ்ரீ [၊*] கொச்சடையபன்மாரன ஸ்ரீசுந்தாசொழபாண்டியதெவர்க் கு யாண்டு லக ஆவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவளநா-
- 2 ட்டு நாஞ்சிராட்டு திருக்கொட்டாறுன மும்முடிசொழகல் அர் உடைவ வர் மாஜெ**தை** சொழ ஈசுவாமுடையா**ர்**க்கு உடையார் பெருக்தனத் து
- 3 தெவன் விச்சா தொரான சொழமாராயன் வைத்த நார்தாவிளக்கு ஒன்றும் விளக்கொன்றுக்கும் சாவாமுவாப்பெராக ஐம்பது-
- 4 ங் கொண்டு நிசத முழக்கு நெய் முட்டாமல் அட்டுவதானேன் இடைத்த வேவன் சாத்தன் தூயக்கொன் [۱*] இன்னிவந்தம் இவன் முட்டிகிடில் இவனுக்கு
- 5 ப் புணேப்பட்ட சாத்தன் சுந்தானென் செலுத்துவதானென்[۱*] இன்னும் இச் சொழமாராயன் வைத்த கொந்தாவிளக்கொன்றுக்கும் வைத்-
- 6 த சாவாமுவாப்பொடு ஐம்பதாக் கொண்டு நிசத முழக்கு நெய் நிவர்தன் செலுத்துவதானென் இடைத்தலேவன் சாத்தன் சு**ர்த**ானென் [l*]
- 7 **இவன் இன்னிவ**ந்தன் செலு**த்து**வதற்குப் புணேப்ப**ட்**டென் பட்டகை சாத்தனெ**ன் [॥***]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the 11th year of king Sadaiyavarman alias Śri-Sundaraśōla-Pāṇḍya-dēva, Dēvaṇ-Vichchādiran alias Śōlamārāyan of the perundanam (nobles) of the Udaiyār (king) gave a perpetual lamp to the god Rājēndraśōla-Īśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōlanallūr in Nānji-nāḍu, a sub-division of Utta-maśōlavaļa-nāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

¹ Registered as No. 96 of the Trav Epig. Colln. for 1099 m. E.

- I, Sāttan-Tūyakkōn, a head-shepherd, who took the fifty big sheep that neither die nor grow old and that were assigned therefor, shall measure daily without fail one ulakku of ghee for the lamp. If he should fail in this obligation, I, Sāttan-Sundaran, who stand security for him, shall supply (the ghee).
- I, Sāttan-Sundaran a head-shepherd, who took the fifty big sheep, that neither die nor grow old and that were assigned for another perpetual lamp given by the same Sōlamārāyan, shall measure daily one ulakku of ghee. If he should fail in this agreement, I, Paṭṭakai-Sāttan bind myself to fulfil the obligation.

No. 6-On the base of the south wall of mandapa.

Text.1

- 1 வூவி ஸ்ரீ [ɪ*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டிய செவ ர்க்கு யாண்டு மக ஆவ-
- 2 து மாஜமாஜ பாண்டிகாட்டு உத்தமசொழவளகாட்டு காஞ்சிகா**ட்டு தி**ருக் கொட்டா*ளு*-
- 3 **ன** மும்[மு*]டிசொழ**ால்** <u>அ</u>ரர் உ**ஹா** உவர் மாஜெ**ன**ர்சொழஈய**ாமுடை**யா ற்கு மாஜமாஜத்தெ –
- 4 ன்**டை**ட்டுக் கொடுங்குளத்து ஆதித்தன் இரணசிங்கனை வீரபாண்டியப் பல்**லை**சாயன் **லை**-
- 5 ச்ச கொக்தாவிளக்கு க ஒன்றுக்கும் வைச்ச சாவாமுவாப்பெராடு ஐய்ம்ப தம் கொண்டு நிசதம் உழக்கு கெ-
- 6 ய் **அட்டுவதா**னென் இவ்வூரிருக்கும் இடைத்த**ஃவ**ன் ஆழிப்பன் காட **னெ**ன்[I*] இக்கெய் மு-
- 7 ட்டில் **அட்**டுவத**ற்குப்** புணேப்பட்டென் இவ்வூரிருக்கும் இடைத்தவேன் **திருமால்**
- 8 கலியனென் இன்னிவந்தம் இவ்விருவொமிலும் முன்னின்றெரெய் அட்டு வதாஹெம் [॥*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Śadaiyavarman alias Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva, Ādittan-Raṇaśingan alias Vīrapāṇḍya-Pallavaraiyan of Kodunkulam in Rājarāja-Teṇṇāḍu assigned fifty sheep, that neither die nor grow old, for a perpetual lamp to the god Rājēndraśōla-īśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōla-nallūr in Nānji-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōla-valanāḍu, a district of Rāja-rāja-Pāṇḍināḍu.

Receiving these (sheep), I, Alippan-Kādan, a head-shepherd of this village, shall measure out daily without fail one *ulakku* of ghee. If this fail, I, Tirumāl-Kaliyan a shepherd of this village, shall be security for the supply. Of these two, only the first mentioned shall measure the assigned quantity of ghee.

¹ Registered as No. 97 of the Trav. Eply. Colln. for 1099 M. E.

No. 7—On the base of the south wall of mandapa.

Text.

- 1 வூவி ஸ்ரீ [l*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீசுந்தரசொழபாண்டிய**தெவ** ர்க்கு ய**ா**ண்டு
- 2 மிக ஆவது ராஜராஜப்பாண்டிகாட்டு உத்தமசொழவளகாட்டு காஞ்சில் காட்டுத் திருக்கொ-
- 3 ட்டாளுன மு[ம்*]முடிசொழகல்லூர் ஊ[ா]ஷெவர் மாஜெ**கூ**ரா)சொழ ^{ஈரு}பாமுடையார்க்கு கிழ்செம்பி-
- 4 யாாட்டு வூஹேஷெயம் கொச்சடைய கிவளாரடான ஆடவலசுக்தாச் சரு ப்பெ திமங்கலம் தாமத்தா-
- 5 ரானை சந்திரசெகரபட்டன் வைத்த கொர்தாவிளக்கு ஒன்று ஒன்று க்கும் சாவாமுவாப்பொடு
- 6 ஐய்ம்பதுங் கொண்டு நிசதம் உழக்கு கெய் முட்டாமல் அட்டுவதாணென் இடைத்தஃ-
- 7 வன் அழகன் சாத்தனென் [ɪ*] இனனெய் முட்டவிடி லட்டுவதாகப் புணே ப்பட்டென் இவ்-
- 8 ஆர் இடையன் சாத்தன் துங்கனென் [॥*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Sadaiyavarman alias śrī-Sundaraśōla-Pāṇḍya-dēva, Chandraśēkhara-Bhaṭṭaṇ of Tāmattūr; (a hamlet of) Kōchchaḍaiya-śrivala-nāḍu alias Āḍavalla-chaturvēdimaṅgalam, a brahmadēya in Kīlsembiya-nāḍu² gave one perpetual lamp to the god Rājēndraśōla-īśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru alias Mummudiśōlanallūr in Uttamaśōla-valanāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

I, Alagan-Sāttan, a head-shepherd, who took over the fifty sheep that neither die nor grow old and that were assigned (for the lamp), have to measure out daily without fail one *ulakku* of ghee. If this should be allowed to fail, I, Sāttan-Tungan, a shepherd of this village, shall be security for the supply.

No. 8—On the base of the east wall of mandapa.

Text.3

1 வூவி ஸ்ரீ [i*] கொச் சடையவலாான ஸ்ரீ சுணாகொழபாண்டியசெவர்க்**கு** யாண்டு லக ஆவது நாஜநாஜப்பாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவள நாட்டு நாட்டாற்றுப்பொக்குப் பொடுதசம் சீவல்லுவமங்கலமான கெ ரளகுலாசனிச்சருப்பெதிமங்க[ல]த்து-

2 ச் சவையொம் நாஞ்சிநாட்டுத் திருக்கொட்டாருன மும்முடிசொழுகல் அரர் ம. . . த்து ராஜெனி ரசொழ வுலையார் கண்மிகளுக்கு எ ங்களூர் விற்றுக்குடுத்த போது நிலமீரவது [ɪ*] எங்களூர்க் கூவாணே யெரிக்கிம் கம்ப-

¹ Registered as No 100 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. R.

Kil-Sembiyanadu was a portion in the present Ramnad District.
 Registered as No. 102 of 1099 m.s. The stones are disarranged and one stone had been used up for the doorjamb of the ruined mandapa in front of the temple.

- 3 ன் பாண்டன் குமிழிக்கிம் குமிழியில் நின்று கிழக்கு கொக்கிப் பொன தி ருநாராயணவாய்க்காறுக்கு வடக்குற் இக்குமிழியில் நின்று வடக்கு நொக்கிப் பொன அம் ஊர்காலுக்கு [சதி கிடந்த] நிலமாகா ணி விட்டுத் திருநாராயணவாய்க்காலு-
- 4 க்கு வடக்கு முதற்கண்றைற்று நிலன் அரைக்காலும் இரண்டாங்கண்ணு ற்று நிலம் அரைக்காலுமாக நிலம் காலும் இன்னிலத்துக்கு வடவெ ல்லே * கிழக்குநொக்கி பொன கண்ணுற்றுக் காலுக்குத் தெற்கும் கிழெ ல்லே முற்படிக்காலுக்கு மெற்கு [குடவநிலவிதத்-
- 5 தி] நிலம் மாகாணி நிங்கலாக நடுவுகிடந்த நிலங் கால்லும் விற்றுக்குடு த்து எம்மிலிசைந்த வீஃப்பொருளெல்லாங் கைப்யில்லெ அறக்கொ ண்டு விஃயொஃ செய்து நீரொட**்டிக்** குடுத்தொம் சீவ**ல்**லுவமங்க லமான கொளகுலாச–
- 6 னிச்சருப்பெ திமங்கலத்துச் சவையொம் மாஜேர் திரசொ இமுபர [மு*] டையார் கன்மிகளுக்கு [l*] இன்னிலத்தால் வர்த இறை காராண்மை யுடைய ஆச்சன் பலதெவணே ஆட்டடுத்து மாத்தால் இரண்டு காசு கொண்டு இத்தெவரிடை நாங்கள் கொண்ட காசுக்குப் பலிசைக்குச் செலவாக இன்-
- 7 னிலத்தால் வந்த இறை காத்து ஊட்டுவதாகவும் காராண்மையுடைய ஆ ச்சன் பலதெவனும் சவையார்க்கு ஆட்டடுத்து மாத்தால இரண்டு காசு சில் சடிமைக்கு இடுவதாகவும் ராஜெந்திரசொழு சு^{மா}ராமுடை யார்க்கு எண்ணுழியூர்க்கால் கங்-
- 8 கைகொண்டசொழனுல் பூவழி மாத்தால் நாற்கல ரெல்லு தெவர் திருமு ற்றத்தெ கொடுவர்து அளப்பதாகவும் ராஜெந்திரசொழ ஈ^{ரப}்பமுடை யார் கன்மிகளுக்கு [II*] இவர்கள் பணிக்க எழுதினென் திருக்குட**மு** க்கில் **நெறியநாராயணன்** னெழுத்து [II*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Śaḍaiyavarman alias Śrī Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva, the sabhā (assembly) of Śrīvalluvamaṅgalam alias Kēraļakulāsani-chaturvēdimaṅgalam, a brahmadēya under Nāṭṭārruppōkku in Uttamaśōla-vaļanāḍu, a subdivision of Rājarāja-Pāṇḍināḍu, sold to the temple officials of Rājēndraśōlēśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōlanallūr in Nāṅji-nāḍu, the following communal lands in their village:

Leaving aside the \(\frac{1}{16}\) (m\(\bar{a}k\bar{a}ni\)) of land in their village lying to the north of K\(\bar{u}\var{a}nai-\bar{e}ri\), Kamban-P\(\bar{a}ndan-kumi\bar{l}i\) and the channel Tirun\(\bar{a}r\bar{a}yana-v\bar{a}ykk\bar{a}l\) which runs east from this \(kumi\bar{l}i\) (spring)—

 $\frac{1}{8}$ of land under the first sluice, and

 $\frac{1}{8}$ of land under the second sluice to the north of Tirunārāyaṇa-vāykkal —i. e., $\frac{1}{4}$ of land.

The northern boundary of this land is to the south of the sluice-channel flowing towards the east, and the eastern boundary is to the west of the Murppadikkāl,

and exclusive of the land $\frac{1}{16}$ (in extent), the land lying between (these soundaries) is $\frac{1}{16}$

boundaries) is $\frac{1}{4}$.

A. S. Ramunatha Ayyar.

Having sold this land and having received in full the sale price that had been settled by us, we the sabhā of Śrīvalluvamangalam alias Kēralakūlāsani-chaturvēdimangalam gave to the temple officials of Rājēndrašōļēśvaram-Uḍaiyār a sale-deed for the land, together with a libation of water.

No. 9-On the base of the south wall of mandapa.

Text.

- 1 வூஷி ஸ்ரீ [ɪ*] கொச்சடையவலரான ஸ்ரீ சுணரசொழபாண்டியசெ-
- 2 வற்கு யாண்டு மிகூ ஆவது ராஜராஜப்பாண் ஷாட்டுத்த-
- 3 மசொழவளகாட்டு காஞ்சிகாட்டு திருக்கொட்டாறுன மும்முடிசொழ-
- 4 நல்லூர் உள்ளாலே ராஜெதூசொழ ஈ^{பு நா}முடையார்க்கு இவ்வூர் இருக்கு-
- 5 ம் பெண்தவசி நாற்பத்தெண்ணுபிர மறலி செவி வைத்த விளக்கு அரை [க்கு*] பசு
- 6 மிஉ-இ இப்பசு பனிரண்டரையும் கொண்டு நிதம் ஆழா
- 7 ஜக்ஸூயஆர்க் மாஜவில்ஹனும் ஸூயஆர்க் மாஜூലூனு மிவ்வி[எக்கி]-
- 8 டுவொமா[தென்]-

Translation.

Hail! Prosperity!

In the 19th year of king Jaṭāvarman alias śrī Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva, Nārpatteṇṇāyira-Maralidēvi, a woman-ascetic of this village, gave 12½ cows for half a lamp to the god Rājēndraśōla-īśvaram-uḍaiyār of the temple at Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōlanallūr in Nāñjināḍu, (a sub-division of) Uṭṭamaśōla-valanāḍu, (a district) of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

We... Śūryan-Rājasimhan and Sūryan-Rājamallan took over these $12\frac{1}{2}$ cows and agreed to maintain the lamp with (one) $\bar{a}_{l}\bar{a}_{k}ku$ of ghee daily.

No. 10—On the base of the east wall of mandapa. Text. 2

- 3 க் கீழ்பாற்கெல்லே கண்ணுற்று முத்தடி . . . பாய விலகொண்டு குளப் புறம் கார் செய்த கல்லுகுளங்க**ை ரக்**குத்
- 5 ணஞ்செய்து வொலேயுங் குடுத்தொக் தெர் •கரு**ம்**பழுவான அழகியசொழ னல்லூர் ஊரொங் ஸ்ரீ ரா தும் ஊரொமெ இ**ற** க்கு-
- 6 க் கா**த்துக்கு ி**ப்ப**தா**கவும் இப்பரிசு விற்ற விஃபொலே செய்துகு**?...** த்தொம் அழகியசொழால்லூர் ஊடெ....

¹ Registered as Nos. 7 and 99 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 and 1099 M. E. respectively.

Registered as No. 101 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.
 A portion is built in by the entrance-porch at the eastern side.

Note—This damaged inscription has not been translated, because a portion of it is missing in the middle and no continuity can be maintained in the translation. The only point to be noticed is that Tērūr or Karumbaluvu was called Alagiyaśōlanallūr. The epigraph evidently refers to the sale of some lands by the residents of this village to the temple of Rājēndraśōlēśvaram-Udaiyār.

No. 11.—Record of Kulottungacholadeva: 30th year.

The subjoined record, which is engraved on the base round the central shrine of the Siva temple at Chōlapuram, belongs to the 30th year of reign of the Chōla king Kulōttunga I (A. D. 1070-1119) and is therefore of date A. D. 1100 which would roughly correspond to Kollam 275. This inscription is of considerable importance in that, in addition to its furnishing a long historical introduction cataloguing the achievements of that illustrious Chōla sovereign inclusive of his march right to Kōṭṭār, it also mentions the name of the builder of the temple named Araiyan-Madhurāntakan alias Kulōttungaśōla-Kēraļarājan of Mulaiyūr in Chōla-maṇḍalam, who was presumably a military subordinate who had followed the invading army of Rājēndraśōladēva to the south and had settled down there, living up to some years of the reign of his grandson Kulōttunga. Though this record does not give the exact date of the erection of the temple, this can, on other grounds, be computed to have been between A. D. 1013 and 1023, i. e., about A. D. 1020, in all probability.

The transcript of this inscription has already been published on pp. 246-7 of the Travancore Archeological Series, Vol. I and pp. 160-1 of the South-Indian Inscriptions, Vol. III; but as it is incorrect in a few places and is incomplete, a revised transcript is appended, including ll. 5 and 6 which had originally been omitted. The translation of the introductory portion has been extracted from South-Indian Inscriptions, Vol. III, p. 161 et. seq.

Text.

1 வூவி ஸ்ரீ [II*] புகழ் சூழ்ந்த புணரி அகழ் சூழ்ந்த புவியிற்ப் பொன்னெடம் பளவுர்தன்னெயி நடப்ப விளங்கு உடகளே இளங்கொப்பருவத் துச் சக்காகொட்டத்து விக்கி பமத் தொழிலாற் பு தடமைப் புணர்ந்து மதுவரை பிட்டம் வயிராகரத்து வாரி அயில் ,மு[ணே]க் குந்தளவரைசர் தந்தள மிரி நிறுத்தி வடதிசை வாலக சூடித் தென்றிசைத் தெமருகமலப் பூமகள் 2 புதுமையும் பொணனியாடை நன்னிலப்பாகவ தனிமையுக் டிவிரு வந்து புனி தற் திருமணிமகுடம் உரிமையிற் கு முத் தன்ன மு மாண்டுக் கலியாறு வறப்பச் செங்கொல் திசைகொடிறன் மனுவுர அபேருகக் கலியாறு வறப்பச் செங்கொல் திசைகொடிறுஞ் செல்ல வெண்குடை இருநிலே வளாகம் கெண்கணுக் ததை தி

l A few letters are lost in the *Gōmukham* of the shrine; the missing syllables are: யவாளுறை சழி-த்து தொள்ளவிகாட்டி டோர்ப்பரி கடாத்தி இர்த்தியை.

Read பொதுமையும்.

³ Read sals.

⁴ Read புனிதத்.

⁵ Read இருநிலவளாகம் எங்கணூர்.

நுதிழல் வெண்ணிலாத் திகழ ஒருதனி மெருவிற் புலி வீனேயாட வா-ர்கடற் றிபாந்தரத்துப் பூரர் திறை விடுதந்த கலஞ் சொரி களிறு மு-னி . . . லங்கிய தென்னவன் கருந்தீல் பருந்தீ த்திடத் தன் பொ-ன்ன ஈர் புறத்திடைக் கிடப்ப இன்னு ஈ பீற்குலப் பிறை பொல் நிற்பி-ழையொமெனுஞ் சொல் லெதிர் கொடிற்றல்லது தன்கை வில்லெதி-ர்கொடா வெள்புலத் தாசு அளத்தியிலிட்ட களிற்றனத் இட்டமும் பட்ட வெடைபரியும் விட்டதன் மானமுங் கூறின விரமுங கிடப்ப எறி-ன மீகளே முதுகு செளிப்ப இழிந்த நதிகளுஞ் குழன் அடைக்தொ-

- ட விழுந்த கடவ்களுந் தலேவிரித்தலமாக் குடதிசைத் தன்னு ளுகந்த தா-னுர் தானேயும் பன்னுளிட்ட பலபல முதுகும் பயத் தெதிர் மாறிய ஜயப் பெருர்திருவும் பழியுகர்து குடுத்த புகழுஞ்⁴ செல்வியும் வாளா-ொணகண் மடந்தையரிட்டமும் மிளாது குடுத்த வெங்கரி நிரையுங் க-க்கமண்டலமும் கொங்கணதெசமும் பாணியிரண்டும் ஒருவிசைக் கை-க்கொண்டீண்டிய புகளொடு⁵ பாண்டிமண்டலமுங் கொள்ள*த்* திருவு-ள்ள*த் தடைத்து* வெள்ளவரு பரித்தாங்க*்*பு**ம்** பொருகரிக்கலங்களுக் **தர்** திரவாரியு முடைத்**தா**ய் லந்து வடகடல் தென்கடல் படர்வது பொலத் தன் பெருஞ்செண ஏவிப் பஞ்சவரைவர் பொருத மொய்க் கள*த் த*ஞ்சி வெருநெளித்தொடி அரணெனப் புக்க காட **று**த்துடை**த்-**து நாட்டடிப்படுத்து மற்றவர் தம்மை வனசரர் திரியும் பொச்சை வெஞ்சு மெற்றிக் கொற்ற விஜையஸ்தம்பம் 6அத்தசை தொறும் கி-அத்தி முத்தின் சிலாபமும் முத்தமிட் பதிமினும்' ம படும் மை-ப்பச் சைப்பமுமை கன்னியுங் கைக்கொணடருளித் தென்னுட்ட‰் கா-ட்டிய் கடல் மஃஃ நாட்டுள்ள சாவெறெல்லாக் அனிவிசும்பெற மாவெ-றிபதன் ™வருதினித் தலேவரைக் குறுகலர் கு‰யக் கொட்டாறுட்பட ெந்திதொடு நிலேகளிட்ட**ருளித் திறல்** கொளாரமுக் **திருப்புயத்தல**ங்– ளும்11 பொல் விரமுக் தியாகமும் விளங்கப் பார் தொழச் சிவனிடத்து-
- 3 லம்பெனத் தியாகவல்லி அவனிமுழுதுடையா ளிருப்ப அவனுடன் கங்கை விற்றிருக்கென மங்கையர் திலதம் எழிசைவல்லபி எழுல குடையாள் வாழியலமலர்க் தினி திருப்ப ஊழியும் அவனிமுழு துடையாளொடும் விரஸி ஹாஸனைத்து விற்றிருக்தருளின கொகிராஜகெசரிபது ரான ச-க்கரவர்த் திகள் முடூகு லொத்துங்கசொழுதெவர் காஞ்சிபுரத்துக் கொ-பிலினுள்ளால் 12 ஆட்டத் துவெளி மெலேமண்டபம் ராஜெக்கிரசொழ-னில் சொட்டையில் எழுக்தருளி யிருக்து ராஜராஜப்பாண்டி காட்டு உ-த்தமசொழுவளகாட்டு காஞ்திகாட்டுக் கொட்டாருன மும்முடி சொழுக

¹ Read அந்றப வி.

² Read களிற்றினத்திட்டமும்.

³ Read & yar m.

^{4 .} Read புகழின்.

⁵ Read 4 # Q yar B.

⁶ Read எத்திசை.

⁷ Read பொதியிலும் மத்தவேங்களி.

⁸ Read டெல்மே.

⁹ Read குடமண்காட்டுள்ள.

¹⁰ It is the Skt- word वरूथिनी.

¹¹ தலங்கலும்.

¹² This has been read as அட்டத் **துவே**ள் மேண்**ட**டும்.

ல் லூரில் சொழமண்டலத்து மண்ணிகாட்டு முழையூருடையான் அகைபைய் மது சாந்த கணை குலொத்து ந்க சொழக் கொளராஜன் எடுப்புத்த இராசெந்தி ரசொழ ஸ்டீலாறா முடைய உடைய உடிக்கு இந்நாட்டு ஆந்தாய்க்கு டிக்கு காணிக்கடன் காசி ஐம்பத்தொன்ப துக்கும் நெல்லு முன்னூற்றிருபத்து நாற்கலத்து க்கும் இராஜென சொழதெவற்கு உரினைவாணடு எழாவது செலவின்படி இறைகட்றன மாடை நாற்பத்தன் சரையே மும்மாவரையும் யாண்டு நேயிதாவது முதல் இத்தெவற்கு வெண்டு நிவந்த ந்களுக்கு இறுப்பதாக இவ்வூ-

- ர் முன் பி**ய**ர் தவிர்ந்து இராஜெ**ூ**ரசொழநல்லூ ரென்றும் பியரால் ஊர்க்-கழஞ்சு குமாக்கச்சாணமு மின்பாட்டமு தறியிறை தட்டார்பாட்டமு மா**ை**..க்கூலியு தேசேபது ந்³ காலளவுகூலியும் உள்ளிட்ட பாட்டங்களு-ம் அந்தராயமும் சில்குடிமையும் உட்பட யாண்டு முப்**பதா**வ**துமுதல்** தெவதான இறையிலியாக வரியிலிடத் திருவாய்மொழிர்தருளினுரெ-ன்று திருமந்திரவொலே கொளாந்தகப்பல்லவரையன் எழுத்தினுல் பு-குந்த திருவாய்க்கெழ்விப்படி புரவரி திணேக்களராயகம் **அரு**மொழி-தெவவளராட்டு நாகன்குடையான் பஞ்சநெதி திருக்கண்ணபுரமு-டையானும் முல் லூர் கிழவன் வௌரன் குமரனை சூவலேயசு**ன் ர** மு-வெணவௌானும் புரவரித்ணேக்களத்து முகவெட்டி இராசசுந்தரவ-ளநாட்டு அம்பர்நாட்டு அண்டக்குடையான் ந[ா*] ராயணன் திருச்-சிற்றம்பலமுடையானம் குழலாருடையான் அரையன் குடிதாங்கியா-ன இராசநாராயணமுவெந்தவெளானும் இருந்து யாண்டு . . வது நாள் நூற்றெண்பதிறுல் தெவதான இறையிலியாக வரியிலிட்டதா[[[*] இவ்வூர் **கொ**ன் இராசராசன் ஆன ⁴குலொத்துங்கசொழ நாஞ்சிநாடு-டையான் இவ்வூர்க்குச் சமைந்து பெருநான்கெல்ஃ அறைஒஃ செய்த அறை ஓஃப் படி [ɪ*] இ**தற்கு** கிழ்**பா**ற்கெல்ஃ அழகியபா**ண்**டியபு**ர்** த் துக்கு-
- 5 ப் பொன வழிக்கு மெற்கும் தாமரை குளத்து நிர்கொள்வாய்க்கு மெக்கும் புதுக்குளத்து அய்யக் கொயிலுக்கும் இக்குளத்து நிர்கொள்வாய்க்கு மெற்கும் இக்குளத்துக் கிள்கொம்புக்கும் புகியூர்களத்து நிர்களை வாய்க்கு மெற்கும் இக்குளத்துக் கிள்கொம்புக்கும் புகியூர்களத்து நிர்களை வாய்க்கு மெக்கும் இக்குளத்து தென்கொப்புக்கும் நெடுவினோ பிர்சரிவாய்க்கு மெககும் இதர் தெற்கு இலாயிச்சக் குழிக்கு மெற்கும் இடிப்பில் பிர்சரிவுக்கு மெக்கும் இடிம்பில் பிர்சரிவுக்கு மெக்கும் இதர் தெற்கு இடராயக்குழி எல்லேக்கு மெற்கும் இதர் தெற்கு இடராயக்குழி எல்லேக்கு மெற்கும் இதர் தெற்கு மிராகிற பெருவழிக்கு வடக்கு நின்ற மொரப்புளி அகப்பட மெற்கு தெர்க்கி பிராகிற பெருவழிக்கு வடக்கு நின்ற மொரப்புளி அகப்பட மெற்கு இதர் தெர்பாகிற பெருவழிக்கு வடக்கு நின்ற மொரப்புளி அகப்பட மேற்கு இதர் தெர்பாற்கெல்லே ஒல்லயார் தாழ்வுக்கும் இதர் தெற்கு தரும்பு மாராய்க்காலுக்கும் இன் வடக்கு வார்க்கமங்கலத்து வடக்கு வார்க்கானுக்கும் இன் வடக்கும் கூட்டுப்புள்ளிக்கும் வாழைபோடு குறுச்சு மதினைக்கு மெற்குச் சிகொதைக்குளம் உ

¹ This has been read as எழுபத்தொன்பது.

² Rājēndrachōla whose 7th year is mentioned is perhaps Rājēndrachōla I, and the temple may be presumed to have come into existence in A. D. 1020 or thereabouts.

³ This has previously been read as தெசவதேங்.

⁴ Rājarājan alias Kulottungašola-Nāŭjinādudaiyān was apparently the local chief of Tirukkottāru.

ட்பட இதர் வடக் சத் தடையர்குளத்துத் தெர் கொப்புக்கும் இவ்-வெல்ஃகளுக்குக் கிழக்கும் சடையங்குளத்துத் தெர் கொப்புக்குக் கிழக்கு வட்டக்குழிக்கும் நெடு.....

6 வாய்க்கு கிழக்கும் சிறைவீளக்குளத்து நிர்கொள்**வாய்க்**குக் கிழ-க்கும் சில்லூர்குளத்து நிர்கொள்வாய்க்குக் கிழக்கும் பொருந்தான் பொற்றை ^{உஹாதெவர்} மணிவண்ணீ ^{மூரு}உடையார் கொழிலுக்கும் அவக்குளத்துக்கும் மெக்குக் கிடந்த வட்டககுழி உட்பட மஃக்கெ-யெறக் கிழக்கும் ஆணேமஃ ககுக் கிழக்கும் வடமெவல்ஃ ஒழுகுபாறைக்-குத் தெற்கும் இவ்விசை 1 -

Translation.

Hail! Prosperity!

While the wheel of his (authority) went as far as the golden circle (i. e., Mount Mēru) on the earth, which was surrounded by the moat of the sea, that was (again) surrounded by (his) fame, (the king) newly wedded, in the time (when he was still) heir-apparent, the brilliant goddess of victory at Sakkarakōṭṭam by deeds of valour and seized a herd of mountains of rut (i. e., rutting elephants) at Vayirāgaram.

(He) unsheathed (his) sword, showed the strength of (his) arm, and spurred (his) war steed, so that the army of the king of Kuntala (whose spear had) a

sharp point, retreated.

Having established (his) fame, having put on the garland of (the victory over) the Northern region, and having stopped the prostitution of the goddess with the sweet and excellent lotus-flower (ie., Lakshmī) of the Southern region, the loneliness of the goddess of the good country whose garment is the Ponni (i. e., the Kāvērī), (he) put on by right (of inheritence) the pure royal crown of jewels, while the kings of the earth bore his two feet (on their heads) as a large crown.

The river (of the rules) of the ancient king Manu swelled, (and) the river (of the sins) of the Kali(-age) dried up. (His) sceptre swayed over every (quarter of) this continent of the nāval(-tree); the white light of the sacred shadow of (his) white parasol shone everywhere on the circle of the great earth; and (his) tiger (-banner) fluttered unrivalled on the Mēru (mountain). (Before him) stood a row of elephants showering jewels, which were presented (as) tribute by the kings of remote islands, whose girdle is the sea.

The excellent head of the refractory king of the South (i. e., the Pāndya)

lay outside his (viz., Kulōttuṅga's) beautiful city, being pecked by kites.

Not only did the speech:— "After this day a permanent blemish (will attach to Kulōttunga) as to the crescent (which is the origin) of (his)family",—turn out wrong, but the bow (in) the hand of vēlpulavaraśu (the Chālukva) was not (even) bent against (the enemy). At Alatti (or the conflagration of war) there were lying low herds of elephants abandoned, the dead (bodies) of fiery horses his lost pride and (his) boasted valour. The very mountains which (the Chōla king) ascended bent their backs; the very rivers into which (he) descended eddied and breached (the banks) in their course; (and) the very seas into which (he) plunged became troubled and agitated. •(The Chōla king) seized simultaneously the two countries (pāni) called Ganga-mandalam and Konkana-dēšam,

¹ The inscription stop here.

troops of furious elephants which had been irretrievably abandoned (bu the enemy), crowds of women the angles of) whose beautiful eyes were as pointed as daggers, the goddess of fame, who gladly brought disgrace (on his foe), and the great goddess of victory, who changed to the opposite (side) and caused (his enemy) himself and (his) father, who were desirous of the rule over the Western region, to turn their backs again and again, on many days.

Having resolved in (his) royal mind to conquer also the Pāṇḍi-maṇḍalam (i. e., the Pāṇḍya country) with great fame, (he) despatched his great army,—which possessed excellent horses (resembling) the waves of the sea, war-elephants (resembling) ships, and troops (resembling) water,—as though the Northern ocean was overflowing the Southern ocean. (He) completely destroyed the forest which the five Paṇchavas (i. e., Pāṇḍyas) had entered as refuge, when they were routed on a battlefield where (he) fought (with them), and fled cowering with fear. (He) subdued (their) country, drove them into hot jungles (on) hills where woodmen roamed about, and planted pillars of victory in every region. (He) was pleased to seize the pearl fisheries, the Podiyil (-mountain) where the three kinds of Tamil (flourished), the (very) centre of the (mountain) Saiyam (Sahyādri) where furious rutting elephants were captured, and Kaṇṇi (Kanyākumari), and fixed the boundaries of the Southern (i. e., Pāṇḍya) country.

While all the heroes in the western hill-country (Kudamalai-nādu) ascended voluntarily to heaven, (he) was pleased to bestow on the chiefs of his army, who were mounted on horses, settlements on every road, including (that which passed) Kōtṭāru, in order that the enemies might be scattered.

(He) was pleased to take his seat on the throne of heroes for life-time with the mistress of the whole earth, while (his) valour and liberality shone like (his) necklace acquired in warfare and (like) the flower-garland on (his) royal shoulders; while (all men on) earth worshiped (him); while the mistress of the whole earth, Tyāgavalli, was present, as Umā near Siva; (and) while the mistress of the seven worlds, Ēļiśaivallabhī—nay she prosper!— the ornament of women, was pleasantly and joyfully seated, as Gangā takes her seat with him (viz., Šiva).

While this king Rājakēsarivarman alias the emperor Śrī-Kulōttungaśōladēva was graciously seated on (the throne called) 'Śoṭṭai' in the western mandapa of the acting quadrangle¹ (called after) Rājēndraśōlan, within the royal palace² at Kāñchīpuram, he was pleased to order as follows— "To (the god) Mahādēva (of the temple) of Rājēndraśōla Īśvara, which Araiyan-Madhurāntakan alias Kulōttungaśōla-Kēraļarājan, the lord of Mulaiyūr in Manni-nādu, (a district) of Śōlamandalam, had caused to be built at Kōṭṭārū alias Mummudiśōlanallūr in Nāṇji-nādu, (a sub-division) of Uttamaśōla-valanādu, (a district) of Rājarāja-Pāṇḍinādu, shall be paid, for the expenses required by this god, from the 30th year (of my reign) forty-five and a half, three twentieths and one fortieth māḍai (coin) by (the village of) Andāykkuḍi in the same nāḍu. According to (the settlements of) payments (that had taken place) in the seventh year after the accession of Rājēndra-

¹ ஆட்டத் அவெளி appears to mean the space kept apart for staging plays etc. This was read as அ-

² Cardio refers to the palace here and not to the temple.

šōladēva, (this) tax was paid intead of the (original) land-tax (kāṇikkaḍaṇ) of fiftynine kāśu and three hundred and twenty-four kalam of paddy. The previous name of this village having been cancelled, let it be entered in the revenue register (vari) as a tax-free dēvadāna with the name of Rājēndraśōlanallūr from the thirtieth year (of my reign), including rents, internal revenue¹, and small rights, such as ār-kalañju, kumara-kachchāṇam², the fishing rent³, the tax on looms, the rent of the goldsmiths, māḍai-kūli, daśavandam⁴ and kāl-alavu-kūli.

In accordance with this royal order, received with the signature of the Royal Secretary, Kēraļāntaka-Pallavaraiyan, it was entered in the revenue-register as a tax-free dēvadāna on the one hundred and eightieth day of the byear (of the king's reign) in the presence of the Puravari-tinaikkaļa-Nāyagam Panchanedi-Tirukkaṇṇapuramuḍaiyān of Nāganguḍi in Arumolidēva-vaļanāḍu; Vēļān-Kumaran alias Kuvalayasundara-Mūvēndavēļān, the headman of Mullūr; the Puravari-tinaikkaļatu-Mugaveṭṭi Nārāyaṇan-Tiruchchirrambalamuḍaiyān of Aṇḍakku[di] in Ambar-nāḍu, (a sub-division) of Rājasundara-vaļanāḍu; and Araiyan-Kuḍitāngi, alias Rājan[ā]rāyaṇa-Mūvēndavēļān, the chief of Kuḷalūr.

The four great boundaries according to the document (arai-ōlai), which was prepared by Rājarājān alias Kulōttungaśola-Nānjinādudaiyān, the chief of the village, are (the following)—

The eastern boundary of this is to the west of the road leading to Alagiyapāṇḍiyapuram, to the west of the feeder-channel of the Tāmarakuļam, to the west of the Ayyaṇ temple of Pudukkuļam and the feeder-channel of this tank, to the west of the eastern bed of this tank and the feeder-channel of the Puliyūrkuļam, to the east of the eastern bed of this tank and to the west of the southern bed of the Āṇaikkuļam and the vent of Neḍiviḷai, to the west of (the land called) Ilāmichchakkuḷi on its south, to the west of the vent of Sevval-Neḍuṅguḷi to the south of Iḍimākkuḷi, to the west of the boundary of Iḍarāyakkuḷi on its south, to the west of the lane leading to the southern low-land, and including the morappuḷi standing to the north of the lane leading westwards from Suchindram:

The southern boundary is to the north of the boundaries of Olayān-tālvu, of Dharmapurattār on its south, Sūrankuļi-tālvu, ānd Rājākkamangalam:

[The western boundary is] to the north of ... vālkkai channel, to the west and the Kurichchi-madil round the kūttuppuli and plantain(gardens) to the east of the southern bed of the Tadaiyarkulam including the Śrīkōdai tank, to the east of the eastern bed of Sadaiyamangalam, to the west of the channel of Vaṭṭakkuli and Nedu.... to the east of the feeder-channel of Śiruvalaikkulam, to the east of the feeder-channel of the Sillūrkkulam, to the east of the Porundān-porrai, the temple

¹ அக்காயம் represents internal (antara) revenue (ayam).

² The nature of this tax is not understood.

³ மீன்பாட்டம் and பாகிகில் refer to taxes on fishing rights.

⁴ semissio or databandham is the allowance of land or revenue as compensation for the construction of a tank, well, or channel.

⁵ The year is evidently 'thirtieth'.

of Manivannīšvara-udaiyar Avakkuļam, and Vattukkuļi to its west up to the hill. to the east of Āņaimalai:

The northern boundry is to the south of Olugupārai:

Within these

Miscellaneous Records from Cholapuram.

The subjoined six inscriptions are also found engraved in the same Siva temple of Rājēndraśōlīśvaram-uḍaiya-Nāyaṇār. Though their subject matter is not of any great interest, the records relating only to some petty gifts of money for the burning of perpetual lamps in the temple, the fact that they are dated simply in Kollam years without the names of any regnant kings, Pāṇḍya, Chōla or Vēṇāḍu appears to be significant.

With the end of the reigns of Kulōttunga-Chōla I and his son Vikrama-chōla, the Pāṇḍyas who had been smarting under their position of vassals to Chōla suzerains, began slowly to assert themselves. The Kanyākumari inscription of Parāntaka-Pāṇḍya which is dated in the 9th year of his own reign, accords him a position of sufficient importance as to authorise his marking with his own insignia of 'double carps', the standard weights and measures in Parattāya-nāḍu; and although his Kulam victory over Telunga-Bhīma must have been accomplished only in the capacity of a vassal of king Vikrama Chōla (A. D. 1118-33), the southern administration seems to have been entrusted to him as a representative of the old Pāṇḍya line. The succeeding Chōla sovereigns had enough trouble nearer home to exercise any vigorous control over the south; and the fact that Kulōttunga III espoused the cause of Vikrama-Pāṇḍya, the son of Kulaśēkhara in the Pāṇḍyan war of succession, shows that, in spite of his high sounding epithet of

மதுரையுங் கருவூரும் பாண்டியன் முடித்தஃயுங் கொண்டு வீராஜிஷேக மும் விஜயாஜி ஃஷகமும் செய்தருளிய,

Chōla power had dwindled to almost nothing in the Pāṇḍyan dominions. A succession of capable Pāṇḍya kings in the persons of

 Māravarman Sundara-Pāṇḍya I
 — A. D. 1216-38

 Do.
 II

 Jaṭāvarmān Sundara-Pāṇḍya I
 — A. D. 1238-51

 — A. D. 1251-71

and a weak line of Chōla rivals as represented by Rājarāja III who was actually taken prisoner by his own feudatory Kōpperuñjinga, and Rājēndrachōla III, tended to accelerate the downward path of Chōla decline, leaving the Pāṇḍyas the masters of the field for a century or so, until a black sheep in their own royal fold namely, Sundara-Pāṇḍya, the son of Kulaśēkhara, sowed the dragon's tooth and courted the Muhammadan army under Malik Kafur, the eunuch-general of Allaud-din Khilji, to overrun the fair dominions of the south in about A. p. 1311.

In the confusion arising from such a state of affairs, it was natural that the villages of Nānjinād should have drifted back to their original political condition, of administration by village elders and local chiefs. A few records of the Vēṇādu

kings of this period are of course found in and near Suchindram, namely, Vīra-Kēraļavarman (Kollam 301), Kōdai-Kēraļavarman (Kollam 320-23), Vīra-Ravi-varman (Kollam 336); but as their hold over Nānji-nādu does not appear to have been firm, some of the records of this period and the subsequent half a century are perhaps not prefaced with the names of Travancore kings.

Two of the subjoined records give the name of Sōlakēralapuram to Tirukköṭṭāru as against the more usual Mummudiśōlanallūr. Another mentions that a merchant living in Gaṅgaimaṅgalam alias Madurōdayapperunderu in Kuḍa-nāḍu, a division of Pāṇḍi-maṇḍalam provided for the chanting of the Tirujħāṇam in the tirukkai-koṭṭi of the temple. The Tirujħānam appears to refer something other than the Dēvāram hymns, which have been separately mentioned, and ōduvār (chanting) implies some poetic composition. The record dated in Kollam 428 refers to the gift of some money by Rājēndraśōla-Vaiśravaṇaṇ which was invested on mortgaging some land, from the produce from which latter certain offerings were arranged to be provided to the god.

The astronomical details furnished in these records have been equated into their English equivalents with the help of the *Indian Ephemeris*.

Kollam 392, Kali 4317 + 1, Vrišchika
Kollam 428 Mīṇa 8, Sunday, Aśvati
Kollam 428, Mīṇa 17, daśami, Tuesday, Pushya
Kollam 440, Karkataka 23, śu. 5,
Tuesday, Hasta.

—Approx. Oct.-Nov. 1216.
— A. D. 1253, Sunday, March 2.
—A. D. 1253, Tuesday, March 11.
—A. D. 1265, Tuesday, July 19.

No. 12—On the south wall of the mandapa: Kollam 392. Text 1

- 1 வூவி ஸ்ரீ [ɪ*] கொல்ல[ம்*] நாகூலிஉ மாண்டு க்கியுகவருஷம் நாலாயி த்து முன்னூற்று ஒருபத்தெழாமாண்டி-
- 2 ன் னெகிரா[மா]ண்டு விருச்சிகாயிற**று** நாஞ்சிநாட்டு திருக்கொ**ட்**டா ருன மும்மு**டி**சொழகல்லூருடையார் மாடெ
- 3 ஃ டி சொளி^{யு[ா}] இமுடைய ^{உஹாதெ}வற்குக் கொட்டாறுன சொழகொள புரத்துக் குளத்தூர் கெசவனரைசு வை-
- 4 த்த திருநார்[கா] விளக்கு ஒன் மு [l*] இவ்விளக் கொ**ன் றுக்**கும் இவன் தர்தே அச்சு எட்டு [l*] இவ்வச் செட்டும்
- 5 இக்கொ[மி*]ற் [மிவ]ஸ்ராஹண சொம் கைக்கொண்டு பொலியூட்டாக முட்டாமற் ச**ர**ராஜித்தவற்சே அத்துவொ -

6 மானும் | 11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of Vrischika of the Kollam year 392, which corresponded to the year opposite the Kali year four-thousand three-hundred and seventeen, the perpetual lamp given by Kēšavanaraišu of Kulattur, (a suburb) in Kōṭṭāru alias

¹ Registered as No. 76 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. R. This has been published in Ind. Ant.. Vol. XXVI, p. 144.

Solakēralapuram, to the temple of Rājēndracholīśvaram udaiya-Mahādēva, the lord of Tirukkottāru alias Mummudisolanallūr in Nānji-nādu, is one. For (lighting) this lamp, the achchu given by him is eight.

This (amount of) eight achchu, we, the Siva-brahmanas of the temple received and from its interest agreed to conduct (it) without fail, as long as the moon and the sun (endure).

No. 13—On the south wall of the mandapa: Kollam 396. Text. 1

- 1 வூவி ஸ்ரீ [ɪ*] கொல்லர் தான்றி நாகூலிசு மாண்டு மிதுனஞாயிற்ற நாஞ்சிடைடுத் திருக்கொட்டாளுன முமமுடிசொழநல்லூர் உடை யார்
- 2 இராக்சர் திரசொழியாம் உடைய உறையிதவர் ஸ்ரீகொடிலிற் ஆழுரான விக்கிரம் சொழ்பாண்டியபுரத்து மாலன் பரதன் மாதா எழுந்தருளு.
- 3 வித்த குன்றமெலிர்தபிள்ளயாற்கு இவன் அமுர்துபடிக்கு த**ர்த** அச்சு யிடு இவ்வச்சு **ப**திணஞ்சும் இக்கொயிலிற செவுவூரா-
- 4 ஊண்டுராங் கைக்கொண்டு ஒபாலியூட்டாக கைக்கொண்டு 2 நித்தல் நா முரி அரிசியும் கறியமுர்தும் பலகைத்த‰மி–
- 5 ல் அளந்து **எறிட்**டு³ அழுர்து செ**ய்விப்**பொமாகவும் இப்படி முட்டாகெய் நித்த**ல் நிம**ந்தமாக ச**ந**ர[ி]த்த[வ*]ற் செலு-

6 த்துவொமாக [ŧŧ*].

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of Mithuna of the year 396 after the appearance of Kollam, Mālan-Bharatan of Āļūr alias Vikkirama-šōlapāndiya-puram, gave 15 achchu for the sacred offerings to the image of Kunnamerinda-pillaiyār, set up by his mother in the temple of Rājēndrašōlīšvaram-udaiya-Mahādēva, the lord of Tirukkōṭṭāru alias Mummudišōlanallūr in Nānji-nādu.

We, the worshipping brahmans of the temple, having received into our hands this fifteen achchu, agreed for the interest accruing therefrom, to measure out in full, daily on the temple plank, one $n\bar{a}li$ and one uri of rice and vegetables for providing the offerings.

Thus shall we supply without fail as a daily obligation, as long as the moon and the sun exist.

No. 14—On the south wall of the arddhamandapa: Kollam 416.

1 வூவி ஸ்ரீ [ɪ*] கொல்லக்தொன்றி சாமிக மாண்டு மெடஞாபிற்று நாஞ்சி நாட்டுத் **திருக்**அகாட்டா*ரு*ன மும்முடிசொ-

¹ Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. B. (Ind. Ant., 1897, p. 145).

^{2.} The second masiCaning seems to be superfluous.

³ எறிட்டு is ஏற + இட்டு—'having supplied in excess (ēra)'.

⁴ Regist red as No. 1 of the Trav. Epig. Colin. for 1099 M. E.

- 2 முகல்லூர் உடையார் ஸ்ரீமாஜெடி நகோளி^{ரம}ும் உடைய காயணர் கொகி யில் திருக்கைகொட்டியில் ¹ திருஞா-
- 3 **ன**மொதும் ஆண்டாற்கு அழுதுபடிக்கு ஸ்ரீ பாண்டியண்டலத்து குடநா **ட்டு** கங்கைமங்கலமான மதுசொதைய**ப்**செ-
- 4 ருக்தெரு**வில்** மெற்பாடியுடையான் யுடையான் ஆடுவானை ஆலாலசுக்த ரப் பெருமானெ**ன்** குடுத்த குளமுக் கிலமுமாவது [۱*] ஆக்**தா**-
- 5 ய்குடியான ராஜெ சூ. சொழகல் ஆரர் காண் விலகொண்டுடைய ஆலாலசு ந்தானெரிக்[கு] பெருகான்கெல்லே கிழெல்லே வடக்-
- 6 குப் பஞ்சந்தா எகிவிளேயில் மெல்வெலிக்கு மெற்கும் தெற்குப் பஞ்சந்தா ஙகிவிளேயில் கிழ் வெலிக்கு **மெ**ற்கும் தென்னெல்ஃ –ெ
- 7 த்தவர் வரிவயலுக்கு வடக்கும் பெடுலல் ஃப் பெருவெளேக்கு [ள*] த்தில் . கீர் [கொள்] வாப்[க்*] குக் கிழக்கும் வட வலை பெருவழிக்கு தெற்கும் இ-
- 8 வ்விசைக்த பெருகான்கெலலேக் குடபட்ட கிலமும் வீளயும் இக்காயனு ர்க்கு கடமை கிக்கி இக்கிலத்தால் வக்த தெப்-
- 9 பெற்பட்டதும் அனுபனித்துக் கொண்டு திருமுறை திருக்க க்கி திருஞானமோதுவார்க்கு அமுதுபடி கற்பிச்சென் மெற்பா-
- 10 டி உடையானுன ஆலாலசுர்தாபெருமானென் இப்படி[க்கு இவை] ஆலா லசுந்தாபெருமான் எழுத்து இப்படிக்கி²

Translation.

Fail! Prosperity!

In the Mēda month of the year 419 after the appearance of Kollam, Āduvān alias Ālālasundara-Perumān of Mērppādi (living) in Gangaimangalam alias Madurōdayap-perunderuvu in Kuda nādu, a sub-division of Śrī-Pāṇḍi-maṇḍalam, gave for (providing) to the āṇḍār chanting the Tirujñāṇam in the hall (tirukkōṭṭi) of the temple of god Śrī-Rājēndraśōlēśvaramuḍaiya-Nāyaṇār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśōlanallūr in Nānji-nāḍu, the following tank and land.

The four great boundaries of the (tank called) Ālālasundaraņ-ēri, which I have purchased in Āndāykkudi alias Rājēndrašōlanallūr are:

the western boundary is to the west of the western hedge of (the field called) the northern Panchantāngi-viļai, and to the west of the eastern hedge of the southern Panchantāngi-viļai;

the southern boundary is to the north of the field (called) Tēvaņēri-vayal; the western boundary is to the east of the sluice of the Peruvēļaikkuļam;

the northern boundary is to the south of the road (peruvali).

The land and high ground (vilai) comprised within these four great boundaries were exempted from tax, and I, Alalasundara-Perumal of Merpadi stipulated that the produce from the land was to be enjoyed and rice was to be provided

and

¹ இருக்கைக்கொட்டி seems to refer to the hall in the sacred presence. Kōṭṭi is derivable from Skt. Gōshthī (assembly). Kōṭṭi also means 'the tower of a temple'. The connotation of Tirujāānam is not ascertainable.

² A few letters are damaged.

to those whose chant the Tirujāāṇam, exclusive of Tirumurai and Tirukka-

This is the writing of Alalasundara-Perumal. This

No. 15—On the south wall of the mandapa: Kollam 428. Text. 1

- 1 உ வூ வி ஸ்ரீ [i*] கொல்ல[ம்*] சா உயிஅ² மாண்டை மீன ஞாயி றெட்டுச் சென்ற ஞாயருட்சையும்
- 2 அ^முதி நாட் **கிரு**க்கொட்டா*ருள* மு**ம்**முடிசொழக**ல் லூ**ர் உடையார் இ ராசெக்கிரசொழியு.
- 3 மமுடைப ஊ**ாசெவர் ஸ்ரீ** கொயி**லிற் குன்ற**மெறிர்தபிள்ளேயார்**க்**கு க**ா** ச்சியாரை யெடிந்த**ருளு**வி-
- 4 த்து இக்கொயிலிற் தெவரடியாள் செங்கொடன் பூவாண்டி இக்காச்சியா ர்ககு அமுதுபடிக்குத் தந்த மூன்-
- ் ற சலாகையும் அச்சு லி-ம் புதுப்பொன் அச்சு லி-ங் கூட அச்சு உ**ி**-ம் இ க்கொழிலிற் தெவர்கன்மிகளும்
- டு ஸ்ரீ உடியார்க் கண் காணி செய்வார்களுங் கைகொண்டு காச்சியார்க்கு அமுதுபடிக்கு நித்-
- 7 தல இரு நாழி அரிசிக்குப் ப[ண்]டாரத்திலெ பொலியூட்டாக அஞ்ஞாழி செல்லுத் திருப்படி[ம]ாற்-
- 8 அ[க்]ருமெ போ*து இவற் கையிலெ யிடுவொ*மாகவும் [۱*] இக்கெவ்<u></u>அக்குப் பலகை த‰யிலெ யிருகா-
- 9 ழி யரிசி யளப்பாளாகவும் ஏறிட்டு அமுது செய்வித்தை டூத்தல் நாழியரி செச் சொறு இவளுக்கு இசுவோமாகவும் [1*] திரு-
- 10 நாளிற் திர்த்தத்தினன்று பரிவட்டங் குடுப்போமாகவும் [۱*] இச்சொறு நாழியும் பரிவட்டமு நெல்லுஞ் செங்கொ-
- 11 டன் பூவாண்டி வூர்தான வவெய மிடுவொமாகவும் [1*] இப்படி சம்ம திச்சு இவ்வச்சு இருபதும் பண்டா சத்திலை கைக்கொ-
- 12 ண்டு இவ்வரிசி இருநாழியும் சருர்ஷித்ச[வ*]ற் செல்லும்படி கல்லிலுஞ ம்பிலுஞ் செட்டிக்குடுத்தொர் தெவர்கள்மிகளு-
- 13 ம் ஸ்ரீ ஊஹெயு மகண்காணி செய்வார்களொஞ் செங்கொடன் பூவாண்டி க்கு [11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On Sunday, the eighth day in the month of Mīṇa in the Kollam year 428, which had (nakshatra) Aśvati, Śeṅgōḍaṇ-Pūvāṇḍi, a dancing girl of the temple, who installed the image of the consort (nāchchiyār) to (the god) Kuṇramerinda-Pillaiyār in the temple of Rājēndraśōlīśvaramudaiya-Mahādēva, the lord of Tiruk-kōṭṭāru alias Mummudiśōlanallūr, gave three śalāgai, (or?) 10 achchu and 10 new achchu of gold, in all, 20 achchu for (the expenses of providing) sacred offerings to this goddess.

This amount, (we), the temple servants and supervisors of the temple accounts, received and agreed to give her (the donor) daily as interest from the temple treasury, five $n\bar{a}\underline{l}i$ of paddy for the two $n\bar{a}\underline{l}i$ of rice required for sacred offerings to

1 Registered as No. 75 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. E.

² The details of date correspond to a. b. 1253, March 2, Sunday; but the nakshatra on this day was Revati which commenced at '10 of day and continued till '08 of the succeeding day.

the goddess Nāchchiyār, and if she measured out the two naļi of rice for this paddy on the palakaittalai, to give her cooked food of one nāļi of rice after making the offerings to the goddess, to present her with a cloth on the bathing day (tīrttam) of the (annual) festival and, further, to continue (the supply of) this cooked food, cloth and paddy to the descendents of Sengōdan-Pūvāṇḍi.

Thus agreeing, (we) the temple servants and supervisors of the temple accounts, received the twenty achehu and gave in writing (an agreement) on stone and copper to Sengōḍan-Pūvānḍi, that the two $n\bar{a}k$ of rice will be provided as long as the moon and the sun (endure).

No. 16—On the south wall of the mandapa: Kollam 428.

Text.1

- 1 வூவி ஸ்ரீ [1*] கொல்ல [ம்*] சாஉல்அ2 மான்-
- 2 டை மீனஞாயிற பதினெழாக் தியதி தெ-
- 3 சமியுன் செவ்வாய்க்கிழ மையும் பெற்ற பூச-
- 4 த்திரை திருக்கொட்டாமுன மும்முடி சொழால் லூ-
- 5 ர் உடையார் இராசெக்கொசொழியூரமுடைய காய-
- 6 தர் கொயிலில் இருகொட்டாறுன் சொழிகாள-
- 7 புரத்து குணவன் வடுகளுன இராசெர்திரசொழவையரு.
- 8 வண்ணனொன் இந்நாயனர் கொயிவில் எழுந்தாநளுகி-
- 9 த்த பெரியதெவர் நாயனர்க்கும் காச்சியார்க்கும் அமுதுபடிக்-
- 10 கு கித்தஞ் செல்விதாக கற்பித்த அரிசி அஞ்ஞாழியுங் கறிஅமு த-
- 11 க்குங் கற்பித்துக் குடுத்த அச்சு சுலி இவ்வச்சு அறபு-
- 12 த்தொன்றுக்கும் வீரபாண்டியப்பல்லவரையன்
- 13 பக்கல் இறையொற்றி கொண்ட நிலம் இரண்டு
- 14 மா முக்காணியும் இக்கிலம் வடுகண் குணவன் கைக்கொண்டு உழுது இக்-
- 15 கிலத்கில் ஆயதி³ கொண்டு கித்தல் முட்டாதெ ⁴பலகைத்தலேயிலை அஞ்-
- 16 ஞாழி அரிசியும் கறியமுதாம் கொண்டு வந்து அளப்பானுகவும் [1*]இவ்வ ரிசி ஏறிட்டு அழு-
- 17 து செய்வித்**து இ**க்காய**ஞ**ர் தெவரடியாள் வ**டுகன்** குணவ**ன் தங்கை** கொமளவல்லிக்-
- 18 கு கியதிச் சொற்றி வெ நானுழி அரிசிச் சொறு இட்டுவருவொமாகவும் இந்நானுழி யரிசிச் சொ-
- 19 அம் இவன் ஸ°தான ஆரவெசமெயிட்டு வருவொமாகவும் [۱*] வீரபா-ண்டியப்பல்வரை-
- 20 யர் இந்திலம் ஒற்றி சொருர் நாள் ஒற்றி முதலாலும் புறக்கடத்தாலும் முள்ள அச்சு அறுபத்-
- 21 தொன்றுர் தெவர்க்ன்மிகளும் ஸ்ரீமாஹெற்றாக் கண்காணி செய்வார்களும் இவ் வடுக-
- 22 ண்குணவனுங்கூடி ஒரு ஸொத்திலெ இவ்வச்சிட்டு இணெயம்மும் வடு-கன் கு-

¹ Registered as No. 12 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E. and No. 45 of 1090 M. R.

² The details of date correspond to A. D. 1253, March 11, Tuesday; 52; .54.

³ Read gui.

⁴ Palakaittalai seems to be a plank on which paddy was measured.

23 ணவன் ஸை ஊரகப்போவெசமெ சைக்ககொண்டு உழுதி இதில ஆயதி கொண்டு இழுதி இதில ஆயதி கொண்டு

24 **கறி**யமுதாம் மு**ட்**டாமல் செ*றுத்*தி வருவாறுகவும்[۱*] இவ்வச்சு அறைபத்-தொன்*ரு*லும் முள்–

25 ள பொலியூட்டுக் கொண்டு இவ்வரிசி அஞ்ஞாழியுங் கறியமுது ஸைணிரா-தித்தவற் செ-

26 ்ல அமாறுக் கற்பித்து கல்லி அஞ் செம்பிலும் வெட்டிக் குடுத்திதை [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 17th day of the month of Mīṇa in the Kollam year 428, which was a Tuesday with daśamī-tithi and Pushya-nakshatra, Guṇavaṇ-Vaḍugaṇ alias Rā-jēndraśola-Vaiśravaṇaṇ of Tirukkōṭṭāru alias Solakēralapuram gave 61 achchu for providing daily five nāli of rice for offerings and vegetables for curry, to the images of god Periyadēva-Nayiṇār and (goddess) Nāchchiyar, consecrated by him in the temple of the god Rājēndrśolaīśvaramuḍaiya-Nayiṇār at Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍiśolanallūr.

For this (amount of) sixty one achchu, 1/10 + 3/40 of land, which was obtained on lease from Vīrapāṇḍiya-Pallavaraiyan, was taken up for cultivation by Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ; and from its produce he had to measure daily on the palakaittalai, without fail, five $n\bar{a}/i$ of rice and to supply vegetables also. With this stipulated quantity of rice shall offerings be provided and from them, cooked food of four na/i of rice shall be given daily to Kōmalavalli, sister of Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ and a dancing girl of the temple. This four $n\bar{a}/i$ of rice offerings shall also be continued to her descendents.

When the lease expires, the temple servants and supervisors together with this Vadugan-Gunavan shall invest the lease-amount and the additional loan (purakkadan) aggregating to sixty one achehu on some property, and Vadugan-Gunavan and his descendents shall take it over for cultivation and shall, without fail, supply the above-mentioned rice and vegetables.

It was thus engraved on stone and copper, that from the income accruing from this sixty one *achchu* shall the five $n\bar{a}\,\dot{l}i$ of rice and vegetables for offerings be supplied, as long as the moon and the sun (last).

No. 17—On the south wall of the mandapa: Kollam 440. Text.²

- 1 வூலி ஸ்ரீ [ɪ*] கொல்லம் சாசல மாண்டைக்கற்கடகஞாயிறு உலங்க இட யதியும் வூவ வக்ஷித்து வஞ்சமியும் நாயிற்றுக்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்தி இள் திருக்கொட்டாருன மும்முடிசொழால்லூர் உடை-யார்
- 2 மாஜெதை செரழி ^{மூ}மு முடைய நாயினர்க்குத் திருக்கொட்டாறுன சொழ-கெரளபுரத்து செமத்தன் காநு தை எனென் இந்நாயனர்க்கு வைத்த திருநந்தாவிளக்கு ஒன்று [I*] இதுக்கு இக்கொயிலில் தெவர்கன்மி-களும் ஸ்ரீ^{ஜோ}–

¹ Read e co 5.

Registered as No. 14 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

³ The details of date correspond to A. D. 1265, July 19, Sunday; '08; '30-

- 3 உறையும் கண்காணி செய்வார்களும் இவர்கள் கையில் குடுத்த அச்சு 1 அ இவ்வச்சு எட்டுக்கும் முன்பு காயிஞர்க்கு கிலே கொண்டுடைய பூமா-ண்டிக்குளத்தில் பாதிப்பாட்டிலே ஒருமாவரை கிலத்தில் மெல்வார-ங்கொண்டு இத் திருநந்தாவிளக்-
- 4 கு ஒன்றும் சூரோதித்தவற் செலுத்துவொமாகவும் [1*] இப்படி ஸ[ம்*]-மதிச்சு இவ்வச்சு எட்டுங் கொண்டு இது கல்லில் வெட்டுவிச்சுக் கு-டுத்தொம் யிக்கொயிலில் தெவர்கன்மிகளும் ஸூ[®]ோஹேட
- 5 *ுரு _கண் காணி செய்வார் களொம் [۱۱*]*

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 23rd day of the month of Karkataka in the Kollam year 440, which was a Sunday with pañchami-tithi of the first fortnight and Hasta-nakshatra, Sēmattan-Karuṇākaraṇ of Tirukkōṭṭāru alias Sōlakēraļapuram provided for one perpetual lamp to the god Rājēndrasōlīśvaramuḍaiya-Nayiṇār of Tirukkōṭṭāru alias Mummuḍīsōlanallūr, and for this gave to the temple servants and supervisors of the temple accounts, (a sum of) 8 achchu.

For this (sum of) eight *achchu*, we (the above individuals) shall burn the perpetual lamp as long as the moon and the sun (endure), from the $m\bar{e}lv\bar{a}ram$ produce of half the land, which had been previously purchased for the god and which was $1\frac{1}{2}$ $m\bar{a}$ (in extent).

Thus agreeing, (we) the servants and the supervisors of the temple transactions, received the eight achehu and engraved it (the deed) on stone.

No. 18—On the capital of a pillar in the mandapa.

Text.2

- 1 வூவி ஸ்ரீ [I*] இந்**த ஸ்ரீகொயி**லிற் பள்ளியு-
- 2. டைய பெரிய**ான் குடிதாங்**கியான சுர்-
- 3 தாபாண்டிய நாஞ்–
- 4 கொடாழ்வார்³ செய்-
- 5 ததித்தூணும்பொதினை-
- 6 கயும் உ

Translation.

Hail! Prosperity!

This pillar and bracket were made (i.e., contributed) by Periyān-Kuditāngi alias Sundarapāndya-Nānjinādālvār who has the palļi in this temple.

¹ Expressed by a symbol.

² Registered as No. 103 of the Trav. Epig. Collu. for 1099 M. E.

³ The title of nāḍālvār signifies the status of a petty chief (nāḍu + ālvār) and his jurisdiction must have extended over Nāōji-nāḍu. The proper name of this individual appears to have been Periyāṇ-Kuḍitāṅgi, and his alias had apparently been assumed with reference to his overlord. Sundara Pāṇḍya. Who this Sundara-Pāṇḍya was among the three or four Pāṇḍya kings of that name of the mediaeval period, is not ascertainable, except that on palaeograpical grounds, the record is attributable to the 13th century A. D. Palli+uḍaiya appears to signify that this chief was supervising the temple.

No. 19-Record of Jatavarman Parakrama-Pandya: Saka 1293.

The subjoined inscription is engraved on the east wall of the Chōlēśvara temple at Chōlapuram and is in the Tamil language and characters of the last quarter of the 14th century, in which period the record is also dated. It belongs to the reign of the Pāṇḍya king Jaṭāvarmaṇ Paṇākrama-Pāṇḍyadēva and mentions that this king repaired the temple of Rājēndrachōlēśvaramuḍaiya Nāyiṇār at Kōṭṭāru. This king is from this record known to have had a reign of nearly 15 years from A. D. 1357 to 1372 and the present renovation is distinctly stated as having been carried out in the 10th year opposite the 5th year, i. e., the 15th year of his reign. The astronomical details given in the record correspond to A. D. 1372, January 9.

Another Pāṇḍya king of the same name Jaṭāvarman Parākrama-Pāṇḍya has figured in an inscription at Suchindram¹. This record is dated in his 28th year and the detail furnished in it that his natal star was Mṛigaśīrsha enables us to identify him with Arikēsari Parākrama-Pāṇḍya who was responsible for the construction of the Teṇkāśi temple in A. D. 1463. He could not have been the same king as the repairer of the Chōlapuram temple, because the astronomical details given in the Suchindram epigraph do not work out correctly for A. D. 1385-6, which would have been the 28th year of a king whose 15th year corresponded to A. D. 1372. The remark made in the Travancore State Manual, Volume I, page 265, that Nāṇji-nāḍu was under king Parākrama-Pāṇḍya of the Chōlapuram inscription for 12 or 13 years from Kollam 548 to 561 is therefore erroneous.

Text.2

- 1 உழுவி ஸ்ரீ [1] மகாவுடி கது உளகமிகன்மெல் காஞ்சிகாட்டு திருக்கெ-
- 2 ாட்டாருன மும்முடிசொழால்லூர் உடையார் இராஜென்றசோளி-
- 3 முமமுடைய நாயினர் கொயில் ஸ்ரீகொச்சடைபன்மாரன அர்வு வன-
- 4 அதுவதிகள் பூபராதுமபாண்டிய 2வர் புதக்கு இயாண்டு அஞ்சா-
- 5 வதின் எதிர் பத்தாவது ^ഉகார ஞாயிற்று வூவஆவ**க்ஷ்**த்து திரதியை-
- 6 யு**ம் வெ**ள்ளிக்கிழமையு**ம் பெ**ற்ற சதைய**த்**தின் காள்வ

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Saka year 1293, expired, the temple of Rājēndraśōlēśvaram-udaiya-Nayiṇār, the lord of Tirukkōṭṭāru alias Mummudiśōlanallūr in Nāṇji-nādu was renovated by Śrī-Kōchchadaivarmaṇ alias Tribhuvanachakravartin Śrī Parākrama-Pāṇḍya-dēva on a Friday, having the third tithi of the first fortnight and Satayanakshatra in the month of Makara in the tenth year opposite to the fifth year (of his reign).

No 20.-A fragment dated in Kollam 592.

An inscribed stone is found inserted into the south wall of the arddhaman-dapa, but though it is unimportant, it is given below, because it mentions a date, Kollam 592. The fragmentary inscription reads as follows:

¹ T. A. S. Vol. I, p. 281.

² Registered as No. 77 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. E.

Text.1

- 1 கொல்லம்
- 2 நாகம்உது மி-
- 3 அனஞாயி-
- 4 நா உலிஉ வ நா-
- 5 யினர் இரா-

From the syllables $\mathcal{Q}_{\sigma}\pi$, it appears that this fragment belonged to this temple and probably contained some particulars of a gift of land, as indicated by the figure of a $tris\bar{u}la$ (trident) on the top of the stone.

No. 21—Alvarkoyil record of Yira Kerala-Marttanda: Kollam 578.

The subjoined record is engraved on three faces of a slab set up in the compound of the Vishnu temple at Āļvārkōyil near Eraniel; but the subject matter relates to the performance of morning worship in the Siva temple at Sivagiri close by, for which some gift of land was made by the Travancore king Vīra Kēraļa Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi of Kīļappērūr in Kollam 578. It consists of a prefatory verse in Sanskrit which states the main points, while a more elaborate portion in Tamil furnishes the derails connected with the land and the worship that had to be conducted from the produce of this land.

The late Prof. P. Sundaram Pillai M. A. had translated this record as follows in the *Indian Antiquary*, Vol. XXV, p. 187:

"In the Śaka year Śākhālōka, when the sun was in his own house, the chief of the gods in Sagittarius, and the moon in the constellation Yāmya, the prosperous ruler, Mārttāṇḍavarman, of boundless fame and mild disposition, the chief among the kings of Kēraļa, instituted, granting lands of great value for the purpose, regular offerings at daybreak for the god Sambu of the temple of Sivagiri"—

and had discussed the astronomical details furnished therein in the following paragraph:

"This rather cleverly composed couplet is certainly more satisfactory than those of the temple of Krishna. The chronogram $S\bar{a}kh\bar{a}l\bar{o}ka$ according to the Katapayādi system of notation means the year 1325, and the Saka-era being specially mentioned, there can be no doubt that the date recorded corresponds to the Malabar year 578 (=A. D. 1403). The sun being said to be in his own house, current astrology would lead us to infer that the month was Chingam or Simha, the sign Leo being the one now believed by astrologers to be peculiarly the sun's own constellation. But as we shall see presently, the Tamil portion of the inscription specifies the month of Mēsham. This must be due either to an alteration in astrological conventions since 578 M. E., or to an error on the part of the composer of the Sanskrit distich, who mistook the heavenly position where the sun is reckoned to be at the zenith of his glory for the sign specially considered to be his own—a pardonable error, no doubt, on the part of one not acquainted with the intricacies of astrological

¹ Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. B.

conceptions. For what is more natural than to suppose that one would be at the height of one's power in one's own house rather than under the roof of another? But such a supposition would imply ignorance of an important branch of Indian letters, not only on the part of the writer of the ślōka, but also on the part of those court-pandits and other scholars of the age, who must have examined the verse before allowing it to be inscribed on a tablet specially prepared for it. The two alternatives being thus equally difficult to accept, I leave the solution of the problem to those better versed than myself in the history of Indian astrology. There can be, however, no similar doubt as to the position of the chief of the gods—Jupiter. He was in 578 in the sign of Sagittarius,—just the position where we would have expected him, having found him 28 years previously in Leo. The lunar mansion of the day was Yāmya or Bharaṇī, as the star is now more commonly called".

But all this discussion was the result of the misreading of two words of the record. The chronogram giving the Saka date is $Sakrāl\bar{o}ka$ and not $S\bar{a}kh\bar{a}t\bar{o}ka$, although fortunately the latter also gave the same year, which was possible of verification from the details furnished in the Tamil portion of the epigraph. The position of the sun is indicated by the expression kriya-bhavana-gatē $Bh\bar{a}skar\bar{e}$, and as kriya-bhavana denotes clearly the Mēsha-rāśi, there is no necessity to justify an incorrect reading of nija-bhavana or Sūrya's own house which would be Sinha, and to defend the Mēḍam month mentioned in the Tamil portion, by equating the 'ascendant' and 'own' houses of Sūrya, by elaborate argument.

The translation will have to be altered thus:

In the Śaka year (expressed by the chronogram) Śakrālōka (1225), when the sun was in the Mēsha-rāśi, the preceptor of the grads (namely, Brihaspati) in Dhanus and nakshatra was Yāmya (Bharaṇī), the prosperous ruler Mārttāṇḍa of mild desposition, of boundless fame, and the chief among the kings of Kēraļa, instituted, after giving lands of great value (for the purpose), regular offerings at daybreak for the god Śambu of the temple at Śivagiri.

The astronomical details furnished in the Tamil portion of the record, namely, Kollam year 578, Mēdam 26. Saturday, Amāvāsya, Bharani-nakshatra work correctly to the English date A. D. 1403, April 21, Saturday; '54: '71.

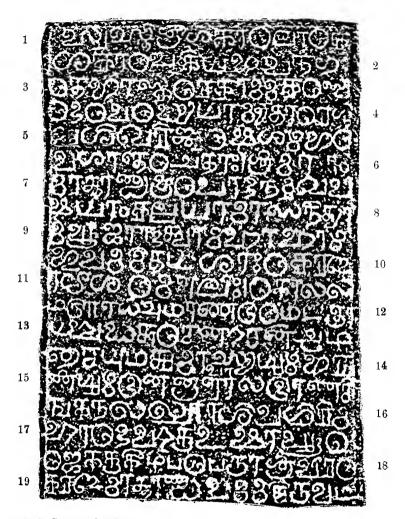
Text.

First side.

- 1 வூ வ $_{\mathcal{S}}$ ஸ்ரீ [$_{\mathbf{I}}^{*}$] ஸ் சா நொகெ $_{\mathbf{I}}$ ஐவக்க $_{\mathbf{I}}$ ஸ்காவெ கி $_{\mathbf{I}}$ யூல்வக்க $_{\mathbf{I}}$
- 3 தெறாவூரை காஜ்டு கணிவழ
- 4 മെട്ടെബെയും വാട്ടു്ചാരെ ഗി._ 5 ഖഗിഖനിജൗമെം ശമ്രം
- J 620 0/62/6/8 6/64 00 6/20/2
- 1 Registered as No. 43 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 m. E.
- 2 This date has been read as ശാലാരക by Mr. P. Sundaram Pillai in Ind. Ant., XXV, p. 187..
- 3 'Dēvēdhya' is an epithet of Brihaspati, the preceptor of the gods.

T. A. S., Vol. VI. Part I.

NO. 21--RECORD OF VIRA KERALA-MARTTANDA: SAKA 1325.

A. S. Ramanatha Ayyar.

```
வ ஶாதூதைதா₃[լ*] ஸ்ரீஉாடு_
 6
    ഭൂ കൃഷ്ണയ എെച്ചു ഉട്ട ംബഹിം
 7
    ஷயா கணுயாசாவ நித்தா_
    ം പ® ജൂ<u>ല് ജ</u>ൂ മോ മോ ഈ ചും
 9
    ஹுவூசி தயமா; கொர் உ
10
    ாயமுகௌடி: [11*] கொல்ல-
11
12
    ம ஞாஎய்அ மாண்டு மெடஞா-
13
    யிறு உய்சு சென்ற சனிஆழ்-
    சையும் கூசாவாவூலயு உர்க
14
    ணியு இன்னை ்ல் இரணக-
15
    ந்கைக் லூர் மிவ நிரி உ
16
    ஹாசெவற்கு உஷாவூடெ
17
18
    ஜெக்கு கீழப்பெரூர் ஸ்ரீவிரெ
    கம் உர துரணவத் திருவடி
19
20
    கற்பித்த செலவின் னு நாள்
21
    ஒன் றின் ஹ இல்லளவினு-
22
    ல் உணக்கல் வெளுத்தரி
    நானுழிக்குப் பதிநாழிக்கால-
23
    ால் ஆண்டு ஒன்றின்னு
24
25
    நெல்லு இருபத்து நால்க–
26
    லத்தின்று வி . .
    இவ்வூர் வா . .
27
28
    வத்தால் . . . தடி ஒ-
29
    ன்று நில . • . • . • . •
30
    குக்கடமை . . . . கெல்-
31
    அ அறாகலமும் . . . ட
32
    தெசத்துக் கடமை .
                        Second side.
    ரி எழுது <sup>2ு</sup>தேசில் வரிடி—
33
    ல் கழித்தா திருவிக்கொமபு-
34
    ாத்து ஆழ்வார் திருஙிலத்கில்
35
    சு⊅ுப் புல்லன்பெறை உ-
36
37
    ள்ளிட்ட நிலத்தில் கடமை—
```

யில் கொள்ளு செல்லுப் 38 பதின் எண் கலமும் கூட கெ-39 வ்து இருபத்துநால் கலம் செ-**4**0 ய் தும் வூ இக்கும் வை_ 41 **யூ**ஜெவத்க்ன் னும் மாதம் 4243 ஒன்றினனு இல்லளவால் க*று*கெய் இநகாழி**க்கும்** மாவ-44**றை**மூஃப் புசையிட*ா*நம் கூ-45டச் சாத்சனூர் வாரியன் ஆதித்-46 47 தன் ஆதி∍தன் கையாண்மு ெ-காண்டு பூஜையு நடத்தி நூ-48 **வ** செய்*த* திருமாஃயுங் கெ-

49

```
50
    ட்டிச் சாற்றிச்சு சொறும் எடுத்-
51
    துக் காண்டு பொருமாறு கற்-
52
    பிச்ச வண்ணமெ நடத்திப் ெ
53
    பாருமிடத்து இச்செலவு ஒரு
    நாள முட்டுகில் முட்டிரட்டி -
54
55
    யும் ஒருமாதம் முட்டுகில் முட
    டிரட்டியும் தெண்டமும்
56
57
    வைத்தா நடத்தாமா றம் [1*] வு_
58
    ஹெயிலெவர்கள் விரைட
59
    மமாய் முட்டுகில் கடை-
60
    யில் அன்னியாயப்பட்-
61
    டு விலொயுர் தேற்புத்தாக் கெ-
62
    ாண்டு சூஅரடி தாமவல் வாட
63
    தை திவரவெயில் இர்நிலமு-
```

Third side.

64	ம் புசெ–	79	<i>திரு</i> முக
65	யிட் மு-	80	ப்படியு-
66	ம் க[ய்*]ய−	81	ம் சத்தி-
67	ர ன்ச டு –	82	் முகப்ப-
68	கொண் -	83	டியும்
6 9	டு கட-	84	இக்க ல் ₋
70	மை	85	வில் எழு-
71	ெகல்-	86	தின கொ-
72	அ ம் பூ–	87	<i>யினி</i> ல்
73	ல <i>ழி பற்-</i>	88	ஈச்சு
74	றிகொ-	89	வ சன்
75	ண்டு பூ-	90	இரவி
76	[ன*]ச <i>க</i> டத்-	91	எழு-
77	துமாறு	9 2	<i>த்த</i> [။*]
78	எழுதிய		

Translation.

(Tamil portion.)

On the 26th day of the month of Mēḍam in the Kollam year 578 which was a Saturday, with amāvāsya and Bharaṇī, was instituted a dawn-offering by Vīra Kēraļa Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi of Kīlappērūr, to be made to the Mahādēva of Śivagiri at Raṇaśinganallūr, and the arrangements made for the expenses thereof are as follow:—

At the rate of one $10 \, n\bar{a} \, li$ measure of paddy required per day for $4 \, n\bar{a} \, li$ of white raw rice by the 'home-measure', the total paddy required per year is $24 \, ka$ -lam. To meet this total charge, six kalam is to be taken out of the tax due on and for the remaining $18 \, kalam$ is to be utilised the tax due on the paddy lands beginning with the piece called Agrapullan-perai among the Alvār temple lands in Tiruvikramapuram, thus making the total $24 \, full \, kalam$ in all. The clarified butter required for the divine service and for vaisvadēva being

per month two $n\bar{a}li$ in home-measure, the land called Māvaraimūlai-pirayidam is also made over for the purpose.

All these properties shall be taken possession of and enjoyed by the $v\bar{a}ri-yan$ of Sattanur, by name Adittan-Adittan, and he shall after furnishing the supplies for the offering and four sacred garlands take the offering of cooked rice.

If the supply is not made for any one day when the property is enjoyed in pursuance of this arrangement, double the default shall be paid; but if the failure continues for a month, a fine shall, in addition to double the quantity defaulted, be imposed. If, however, the failure is due to the obstruction of any in the $sabh\bar{a}$, a complaint shall be made in the temple, and the obstruction shall then be removed.

Thus in lineal succession, and as long as the moon and the stars endure, shall these paddy lands and garden be enjoyed, the rent collected every harvest, and the divine service conducted without failure.

According to this royal order and writ, this stone was inscribed by Ichuvaran-Iravi of the temple.

No. 22.—Kalakkuttam Inscription of Kollam 645.

The Annual Report of the Archaeological Department for the year 1095 M. E. has the following note on the Siva temple at Kalakkūttam:—

"The village of Kalakkūtṭam is about 10 miles from Trivandrum. The Siva temple of the place is one of the biggest in these parts. The central shrine and the pavilion in front of it are built of hard stone up to the basement, while the superstructure is of less hard material. The friezes at the base are sparingly sculptured. The niches and the śikhara contain wooden images which have been colour-washed.

The wood carvings in the spacious pavilion show good workmanship, but appear to be considerably later than those at Kadinangulam. The ceiling contains the figures of Isana, Indra, Agni, Yama, Nirriti, Varuna, Vayu and Kubera, which occupy, in order, the eight directions commencing from the north-east, east etc., with Brahmā in the centre. The vehicles of the gods are shown on the sides. not as being ridden on, as at Kadinangulam. The beams, which rest on the pillars and form the border of the ceiling, are worked into several friezes of bead There is a belt of carved figures representing scenes and floral ornamentation. Arjuna's obtaining the pāśupata-weapon from god Siva from the Puranas. appears to be the subject of these representations. Both in this and in the outer mandapa, there are fine pillars. The entire wood-work is very neatly executed. An inscription in the Vatteluttu characters engraved on the south base of the wall records that Dāmodiran-Kandan of Mudaiyamanpākkam, Sankaran-Dēvan of Sirrūr and Nārāyaṇan-Dēvan of Māmballi conferred together in Kollam 645, Makara 25, Mīna-rāśi, and built of stone the enclosure (tiruchurru-mandapa), covered it with copper and in Kollam 646, Makara 8, Mīna-rāśi, performed the consecration ceremony. It is not unlikely that the wood carvings of the temple belong to the same date or had been shaped after the models that existed at that time."

The text of this inscription is published below.

Text.1

- 1 ஆவி ஸ்ரீ ஊரி: [ஒ9]— கொல்லம் சுளசலிடு யாமாண்டு மகா ஞாயிறு உலிடுடை மினமிராசு கொண்டு ஆத்திம்க்கீழ் முடையமண்பாக்க**த்து** தாமொதிரன் கண்டெனும் சிற்றாரஞ் சங்கரன் தெவனும்
- 2 மாம்பள்ளி நாராயணன் தெவனும் கூடி ² தங்கொசிப்பிச்சு ³செ[அ]ச் சுற்றுமண்டபவும் கரிங்கல்லு கெட்டிச்சு சி**முன்**பும் கூடி செம்பு<mark>ம்</mark> மெவிச்சு சுளசலிசு மு**மாண்டு** மக**ாஞாயிறு அட பி**னம்இராசி கொ**ட** ண்டு
- 3 கலசம் ஆடிச்சிது [11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In Mīṇa-rāśi on the 25th day of the month of Makara in the Kollam year 645; Dāmōdaraṇ-Kaṇḍaṇ of Muḍaiyamaṇbhagam in Āttinkīl, Śaṅkaraṇ-Dēvaṇ of Śirrūr, and Nārāyaṇaṇ-Dēvaṇ of Māmballi together performed the saṅkōcha ceremony, had the small surru-maṇḍapa built of stone, had the front of the central shrine also roofed over with copper (sheets) and had the (purificatory) consecration ceremony performed in Mīṇa-rāśi on the 8th day of the month of Makara in the year 646.

No. 23-Tonnal Inscription of Kollam 650.

The following note has been made in the Annual Report of the Travancore Archaeological Department for the year 1095 m. E., on the Bhagavatī temple at Tonnal:—

"Two miles to the north of Kalakkūttam in the village of Tonnal (called in its inscription Tiruttōnral). Here is a temple dedicated to Bhagavati. The central shrine of it, which faces the east is right in the middle of a spacious court-yard and is built up to the superstructure of granite stone. The friezes at the base are sparingly sculptured. The padmavari or the lowermost tier is shaped in the form of the petals of a lotus flower. In the second frieze, miniature figures of human heads, temples and the like are carved at some intervals. A belt of elephants, lions, yāļi and varāha are sculptured. The wall and pillars are made of brittle cut-stone and a row of bhūtaganas occupy the topmost part of the building. The śikhara over the sanctum contains a few figures of gods and men made of stone. In front of the central shrine there is a small pavilion, square in its shape, provided with pillars at the corners to support the roof. The steps leading to this raised platform are flanked by two yāļi-screens. The yāļi-panel to the left (i. e., the south) contains the sculptural representation of Siva and Pārvatī seated on the back of a Rishabha; Gaṇēśa and Apasmāra are carved below. The screen

¹ Registered as No. 33 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

² தங்கோகிப்பிச்சு is a Malayalam form of கூடுகோகிப்பிச்சு which refers to the ceremony of installing the god in a bālālaya when repairs to the temple are in progress.

³ It is possible that it is a mistake for இருச்சுற்று மண்ட பவும்.

A. S. Ramanatha Ayyar.

on the right side contains Mahāvishņu, bearing in his hands the conch, the discus and the staff. His consorts Bhūdēvī and Śrīdēvī are also represented. All these are in sitting posture."

On the south base of this pavilion is a Vaṭṭeluttu inscription, which records that a certain Nārāyaṇaṇ-Śuvaraṇ commenced the renewal of the temple at Tiruttōṇral in Kollam 650, building at first an ilankōyil (Tamil for bālālaya), finished the work in Kollam 654 and re-consecrated the image in the central shrine. The text of this record runs as follows:

Text.'

- 1 ഇത്രി അപി-
- 2 എമസ്ത $[1^*]$
- 3 திருத்தொன்றல் தமுதாயமுடைய சிற்றூர் நாராயணன் சுவரன் கொல்லம்
- 4 காடும் தாமாண்டு பினஞாயிறு ம்உரு இளங்கொயில்கொண்டுத்
- 5 திருப்பணி செய்யிச்சு ²சுளரு@ச லாமாண்டு மிதினஞாயிறு
- 6 உயிகூரு சனி ஆழ்ச்சயும் அத்தவும்³ தத்தமியும் அன்று கன்னி-
- 7 இராசிகொண்டு அ-
- 8 கத்து எழுக்-
- 9 நளிச்சு க-
- 10 %சமாடிச்சு
- 11 வைச்சிது [11*]

Translation.

Hari! May there be no obstacle!

Nārāyaṇaṇ-Suvaraṇ of Sirrūr, (a member) of the samudāyam (assembly) of Tiruttōṇral, commenced the repairs (to the temple) on the 12th day of the month of Mīṇa in the Kollam year 650 after fixing up an ilankōyil (bālālaya), and (finally) reconsecrated (the god) inside the temple and had the consecration ceremony performed in Kaṇṇi-rāśi on the 29th day of the month of Mithuṇa of the (Kollam) year 654, which was a Saturday with Hasta-nakshatra and saptamī-tithi.

Haripad inscriptions.

Mr. K. V. Subrahmanya Ayyar has made the following remarks, on the Haripad temple in the *Annual Report* of the Archæological Department for 1096 m. E.—

"Haripad, the principal village in the Kartigappalli taluk of the Quilon Division, is noted for its temple of Subrahmanya, which had been lately burnt down by fire. All the structures within the first $pr\bar{a}k\bar{a}ra$, viz; the central shrine, the $namask\bar{a}ra$ -mandapa in front, and the entire covered inner inclosure had been destroyed. Just outside the first $pr\bar{a}k\bar{a}ra$ in the space between it and the second, there is a finely built $k\bar{u}ttambalam$ or 'theatre-hall' situated at the left of the east entrance. The hall is very spacious and contains a raised platform intended to

¹ Registered as No. 34 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 m. E.

² The details of date give the English equivalent A. D. 1479, June 26, Saturday; •21; •41.

³ அத்தவும் is ஹன்தமும் and தத்தமியும் is சப்தமியும்.

accommodate the actors. Here, it is reported, that the *Mahābhārata* is expounded occasionally at present, and during the annual festival of the temple a play known as the *Śākkiyārkūttu* is also performed. The ceiling of the raised dais consists of nine sections. The central section contains an image of Brahmā finely carved in wood, while the eight outer ones accommodate carvings of the deities-Īśāna, Indra, Agni, Yama, Nirriti, Varuṇa, Vāyu and Kubēra,—all of which exhibit good workmanship. The belt running round the base of the ceiling contains representations of the birth and sports of Kṛishṇa and the other *avatāras*. The feedinghouse or *agraśālā* is in the north enclosure. Two rooms, one used as the stores and the other for the *utsava*-images, are also found on this side. The latter has two halls in front."

In front of this temple is found the stone effigy of a human being horizontally poised on its back on an upright block of stone, with its face looking upwards. Similar figures are also found near the Vishnu temples at Tirukkadittanam and Tirumulikkalam. On the significance of keeping such peculiar images in front of temples, these interesting observations have also been added:

"Just near this porch (of the Haripad temple) is a stone image of a man fully stretched out. It has a big hole on the back which, by its formation, suggests that at this point it has to be fixed to the projecting portion of a vertical column from which it appears to have been detached. When put in proper order, the cap-stone would lie in a horizontal position with the face of the image turned It is said that once a year, at the time of hoisting the flag for the annual festival, this image is bathed in water and is offered flowers, probably for some meritorious act done by him, though at present it is not possible to know what it In spite of the fact that the image is now detached, I feel no doubt that it represents what is generally termed in these parts, where such monuments are met with, a karungal-parihāram. In other parts of India this class of monuments is not found. As regards the nature of this monument, it may be said that the name is fairly suggestive. Since parihāra means 'remedy' and karungal a 'stone', it must have been originally designed to ward off impending evils, that might otherwise have disturbed the peaceful celebration of the intended object. It may be regarded as a substitute devised in later times for such sacrifices as had been wont to be offered at the time of commencing a great undertaking like the construction of a temple, tank, etc., or it might be that the figure of the man represents one who dauntlessly risked or offered his life for a public cause, and who is for this sacrifice honoured in the same way as heroes who fell fighting to the last for the sake of their country, or ladies who committed sahagamana. It is not possible to think that karungal-parihāras are representations of offenders who had been impaled for some delinquency, as they are sometimes thought to be: for in such latter cases, it is quite unlikely that posterity would honor them as they now do."

The following alternative hypotheses offered by Mr. T. A. Gopinatha Rao on the significance of these effigies are also of interest (vide. Ceylon Antiquary,

Vol. I, pp. 80-1):

"One fact, however, is of note namely, that these karungal-parihārams, or impalement stones, are in all cases found set up in front of temples, outside the main gate and opposite to it. There is one such stone in front of the Subrahmanya temple at Harinādu another before the Vishņu temple at Tirukkadittānam;

and two others in front of the Vishnu temple at Mūlikkalam. The fact that these stones are invariably situated in front of temples indicates that the ceremony of setting up this sort of stone would have been performed in, or near, the temple.

Some tentative hypotheses may be suggested in explanation of this curious relic of the past. It may possibly represent a pious man who, for some reason, offered up his body to the god of the temple before whom his effigy is set up, and so ended his life, the sacrifice of this devotee being commemorated by the townsmen who set up the memorial in his honour; or (as one of the residents of Harippāḍu explained to me), it may represent a hated king whose treatment of his people was harsh, and to cause whose destruction his effigy was impaled. Such form of impalement, as shown, would not end the life of the victim for a long time and only after much suffering. My informant told me that the name karuṅgal-parihāram is applied to the abhichārika (demoniacal) ceremony and that it was meant to strike terror in the minds of erring kings. It is impossible at present unquestionably to arrive at the true explanation."

It is, however, noteworthy that the erection of karungal-parihāras as part of the expiatory ceremonies connected with the accidental or intentional deaths of individuals belonging to the temple-staff is mentioned in the Trivandrum Temple Chronicles in the following three instances:—

- ള കൊ**ല്ലം നു െ തുപ്പാപ്പൂർ ത്രീഇരവി** ഇരവിവമ്മരായ തിരുവടി മനം-ഷ്യം ഒഴിച്ചതി**ന്നു ടെണ്ട**പ്പെട്ട വെള്ളിക്കുടം ൧ കല്പരിയാരം ൧
- ഉകാല്ലം നു നെ തുപ്പാപ്പൂർ കീഴപ്പേരൂർ ത്രീവീര ഇരവി ഇരവിവമ്മരായ മൃത്തതിരുവടി വടക്കൻ ഗോപുരത്തിൽ നിന്നും ആനവാകവിട്ട മന്ദ ഷ ങ്ങളെ വെട്ടിയും അടിച്ചും കുതിരവിട്ട കുത്തിയും ചെയ്ത പിഴക്കു വീരനാരായണച്ചെരിയിൽ കൊളരക്കൊണത്തു തിരുച്ചു തന്ന കാലര മുക്കാൽ മുറിഞ്ഞപേർ ൧൨ക്കു വെള്ളിക്കുടം ൧൨ ഉരിപ്പിടികക ക ലൂരിയാരംഗക ർ
- 3 മെൽപടിയാൻറ വസ്തുവിനു ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്ത നീട്ടു ൧ ശ്രീ പത്മനാഭപെരുമാഗംക്കു കൽപരിയാരം വ

From these extracts, it would appear that the human originals of these stone effigies had neither distinguished themselves by any act of exceptional self-sacrifice for the public good, nor were they guilty of any crimes that had necessitated the barbarous retribution by impalement, of the ancient days. In the cases cited above, kalpariyārams appear to have been set up as part of an expiatory ceremony by the delinquent kings, who were responsible directly or indirectly for the death of some individuals within the temple precincts.

Instances are numerous in which persons guilty of accidental homicide have tried to expiate their sins by burning lamps in temples for the spiritual peace of the victims; but in these cases where the parihārams have been erected, it is not

known whom the effigy represents,—the culprit or the victim,—whether the culprit is portrayed as a penitent with face upwards expiating his crime, or as is more probable, whether the effigy of the victim who was cut off ere his natural end was put in the posture of death in front of temples with a view not only to secure post mortem spiritual welfare for his soul, but also, to act as a painful reminder to the culprit. The aggressor may have also been required to provide for some worship being offered in the temple for the merit of the deceased; and that may explain the ceremonies which are said to be conducted before these images on the eve of the annual festivals of the particular temples. The effigy in front of the Tiruk-kadittānam temple appears to hold a conch in its left hand; and as a conch is the professional property of a marān, it is possible that the particular effigy represents a temple servant who had been killed and in whose memory the relic was set up by the aggressor.

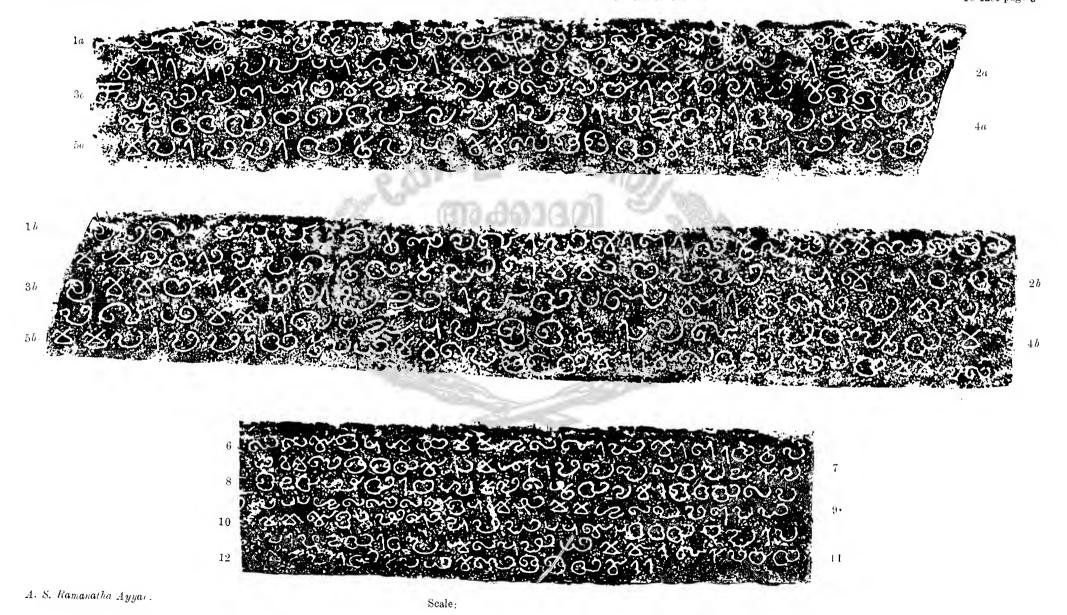
The name of the village of Harippad is suggestive, because its inscriptions give it the denomination of $Aripp\bar{a}du$. The important temple of the place being one of Subrahmanya and not of Vishnu, the name of the village has no connection with Hari as the English spelling would lead one to suppose, but has to be derived from ari or rice. $P\bar{a}du$ as a suffix occurs in a similar word $vitupp\bar{a}du$.

The subjoined records belonging to this temple relate mostly to matters connected with the cultivation of temple lands by private individuals, and the penalty which was levied from them for sundry defaults of non-cultivation or non-payment of the mēladi or rent-dues in kind to the temple of god Peruntirukkōyilappan. Each of these inscriptions begins with the word 'śrīkāriyam', which is apt to be mistaken as signifying the office of the individuals mentioned in them; but it appears to be a shortened form of the usual documentary preamble, viz., "[certain chronological details] Graft of the usual documentary preamble, viz., all records.

One of these inscriptions is of interest, because it mentions the name of a local chief named Rāmaṇ-Ādichavarmaṇ who was governing Ōda-nādu,¹ which is the tract of land represented by the coast territory, with Kāyaṅkulam as its former capital. The names of two of the predecessors of this Rāmaṇ-Ādichchaṇ were Ravi-Ādichchaṇ and Ravi-Kēralavarmaṇ. The Tirukkaṇdiyūr record published on page 290 of Volume I of the Travancore Archæological Series mentions another chief called Rāmaṇ-Kōdavarmaṇ, who was governing Ōḍa-nāḍu in Kollam 392, when the Travancore ruler of the time was Ravi-Kēralavarman-Tiruvaḍi. Another epigraph²- from Tiruchchendūr in the Tinnevelly district dated in the fourth year of a Pāṇḍya king Māravarmaṇ Tribhuvanachakravartin Kulaśēkharadēva mentions the gift of two villages for the maintenance of the matha called the Arulāladāṣa-matha founded by a certain Ōḍaṇāṭṭaḍigal. It is not however ascertainable who this Ōḍaṇāṭṭaḍigal was or when he flourished, because the date of this particular Kulaśēkhara is itself indeterminate.

¹ It was also called Odu-nadu or Onadu and was alloted to Cherayi-svarupam (Gundert).

² No. 465 of the Mad. Epig. Colln. for 1909.

No. 24—On the east base, north of entrance.

Text.

- 1 வூஷி ஸ்ரீ [N*] செங்ஙவ் வியாழம் துலாஞாயிற்றுச் செயித ஸ்ரீகாரியம் [N*] ஒடநாடு வாண்ணருளிய இரகிகொளர் திருவடிக் கமைஞ்ஞதி-
- 2 காரர் அரிப்பாட்டு தெவர்க்கு கற்ப்பிச்ச செலவு நாளுழிச் செய்தரியும் ஒ-ரு திருவிளக்கினும் விட்டு[க்*]கொடுத்த
- 3 பூமி ²வள்ளொன்காவலும் மடைய**ூர்**கரியும் கண்**ணனி**யக்கஞர்கரியும் நிர-வாதிட்டை காராண்மை[யு*]ம் கூட
- 4 கொடுத்ததினு ஒண்டாய தார்ப்பரமுக் திர்த்து செலவும் இடி[*வி]ச்சார் ஒடகாடு வாண்ணருளிய இராமன் ஆதிச்-
- 5 சவர்ம்மர் திருவடிக் கமைஞ்ஞ திகாரர்.[II*] இரவி ஆதிச்சவர்ம்மர் **திருவ**-டிக் கமைஞ்ஞ திகாரர் காலத்து தம்மதிச்ச ரெல்-
- 6 வில் கொண்டு செழிச்ச கெல் இரவிகொளர் திருவ-
- 7 டிக் கமைஞ்ஞதிகாரகளொடு மங்ஙலத்து நாராய-
- . 8 ணந் தாமொதிரன் பெரும் எழுதிய கரணத் தில்ப்-
- 9 பட்ட கெல்லில் கொண்டு செழிச்ச கெல்லு மளப்பி-
- 10 ச்சுகொண்டு மிளியும் விட்டு கொடுத்ததினு தார்ப்-
- 11 பரமுக் திர்த்து செலவு மிடி[வி*]ச்சார் இராம தை-
- 12 ச்சவர்[மர்*] திருவடி[க்*] கமைஞ்ஞ திகாரர் [॥*].

Translation.

Hail! Prosperity!

The transaction made in the Tulā month, with Jupiter in Simha, was the following:

The subordinates of Rāmaṇ-Ādichchavarmaṇ-Tiruvaḍi administering Ōḍa-nāḍu removed the entanglements to the lands Vaḷḷoṇkāval, Maḍaiyaṇār-kari, Kaṇṇaṇ-Iyakkaṇār-kari and the Nirvātiṭṭai-kārāṇmai which had been endowed by the agents of Ravi-Kēraḷavarmar-Tiruvaḍi who was governing Ōḍa-nāḍu, for the expenses of providing for the god at Arippāḍu, four nāḷi of good rice and a sacred lamp.

The balance remaining from the quantity of paddy agreed upon in the time of the agents of Ravi-Ādichchavarmar-Tiruvadi and that from the paddy according to the written agreement entered into by Nārāyaṇaṇ-Dāmōdiraṇ of Maṅgalam with the agents of Ravi-Kēraļar-Tiruvadi, shall be measured after leaving mīļi—thus did the agents of Rāmaṇ-Ādichchavarmar-Tiruvadi provide for the expenses, after removing the encumbrances.

¹ Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colin. for 1088 M. E.

² It may also be usi Garrain.

No. 25—On the east base, south of entrance.

Text.1

- 1 ஸ்ரீ(ர)காரியம்²[l*] அகழகது ²திவூதன் கண்டன்
- 2 எம்பெருமாணக்கயிச்சதின கொற்றடைட்டு-
- 3 கரிமில் தனக்கொள்ள ஸஒது ம் எப்பெர்ப்பட்-
- 4 டதும் அரிப்பாட்டு தெவர்க்கு தெண்ட ம-
- 5 ட்டிக்கொடுத்தான் [॥*]

Translation.

Madisūdaņ-Kaṇḍaṇ of Agalagam, gave as fine to the god of Arippāḍu all his rights (sammandam) in the Korranāṭṭu-kari, for having wronged (?) the god (emberumān).

No. 26—On the same base.

Text.3

1 வூவி ஸ்ரீ [i*] கர்க்கடகவ்வியாழம் துலாஞாயிற்றில்ச் செய்த ஸ்ரீகாரிய-மாவது [i*] செங்ஙமுகிர்ப்பள்ளி காசாயணன் ஸ்ரீ குமா[ச*]ன் முருகன்-கரி கிடத்திய தினு தனக்கொள்ள மணத்தலேப் புரையிடத்தின் மெல் அரிப்பாட்டுதெவர்க்கு இடங்ஙழியால்⁴

Translation.

Hail! Prosperity!

The following temple transaction was accomplished in the Tulā month, (when) Jupiter (was) in Karkaṭaka. Nārāyaṇaṇ-Śrīkumāraṇ of Śeṅgalunīrpalli (agreed) to measure) by the idaṅgali to the god of Arippādu from his own land (called) Maṇattalai-puraiyidam, for having left uncultivated the (temple) land (called) Murugaṇ-kari.

No. 27-On the same base.

Tetx.5

- 1 ஸ்ரீகாரியம்² [ா*] [ɪ*] தழையூர் மணிவண்ணக் காசேர்ம**ன்** அரிப்பாட்டு
- 2 தெவர்க் கொள்ள பூடி விலக்கிக் கிடத்தியநிறை தெவ-3 ர்ரொ[டி] ஒ[ட்]டிவரு[கி]ஷ்ற வள்ளொச்சிரலொடியில் பதின்பறை
- 3 ாகொடிகி இட்டிய கொடுகின் மின் வின் கொடுக்கான் மணிவ-
- 5 ண்ணன் நாசெர்மன் 6 [11*]
- 1 Registered as No. 8 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 m. E.
- 2 ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple translation.'
- 3 Registered as No. 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.
- 4 The writing stops here abruptly.
- 5 Registered as No. 10 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.
- 6 Probably நாகசர்மன், compare inscription below.

Translation.

Manivannan-Nā[ga*]šarman of Tālaiyūr gave as fine to the god, land (of the sowing capacity) of 10 parai of seed in (the field called) Vallōchchiral ōḍi adjoining certain temple lands, for the fault of having forbidden cultivation of some of the lands belonging to the god at Arippāḍu.

No. 28-On the same base.

Text.1

- 1 ஸ்ரீகாரியம் ⁴ [۱*] தாழையூர் மணிவண்ணக் பாவனன் குன்றின் மெல் **வ** ட்டொடியில் தெவரிடைக் காராண்டை-
- 2 ச்சையின்ற மிளியிலும் புரையிடத்திலும் த**ன**க்கொள்ள காராண்[மை*] கூறும் தெவர்க்கு மெல**டி** கொடாத தெ-
- 3 [ண்ஃ]டமும் மணிவண்ணன் பாவனன் தனக்குரிய கூறு எப்பெர்ப்பட்ட தும் மாவுறக்கொண் ம்² மண்ணடங்ங
- 4 அட்டிகொடுத்தான் தெவர்க்கு [\mathfrak{N}^*]

Translation.

Maṇivaṇṇaṇ-Pāvaṇaṇ of Tālaiyūr, having failed to give the $m\bar{e}ladi^3$ (rent) to the god from the $k\bar{a}r\bar{a}nmai$ share on the $m\bar{i}li$ and the compound-sites in Vaṭṭōdi in Kuṇṇinmēl, which he had taken out from the god for cultivation, he (Maṇivaṇṇaṇ-Pāvaṇaṇ) forfeited by sale the lands belonging to himself.

No. 29—On the same base.

Text.5

- 1 **ஸ்ரீ**காரியம் [ɪ*] கல்ப்பகக்கல் அரர் வ**ு**வு உணர் கைசெருமன் கு**ன்றின்** மெல் வட்டொடி-
- 2 யில் தன் ^{தி} [தனங்]கொண்டு தெவாடைக் காராண்ம்மைச்செகி**ன்ற** பூ**மி** ஐம்ப நின்கலமும் தெவர்க்கு மெலடி கொடாதன நாலுகண்ட ம-
- 3 ம் மாவுறக்கொண்டு மண்ணடங்க அட்டிகொடுத்தான் வுுவரூண்டு ஞக செருமன தெவர்க்கு உ ॥

Translation.

Subrahmanyan-Nāgašarman of Kalpakanallūr, having failed to pay to the god the $m\bar{e}ladi$ (rent) on the lands (having the sowing capacity) of fifty kalam of seed in Vaṭṭōdi in Kuṇṇṇmēl which was the land belonging to the tantri of the temple, he sold away the land of four tantam belonging to himself to the god.

¹ Registered as No. 11 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

² Read மாவறக்கொண்டு.

³ Meladi means 'the rent paid in kind'.

⁴ ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple transaction.'

⁵ Registered as No. 12 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.

No. 30—On the same base.

Text.1

1 ஸ்ரீகோரியம்³[1*] து[ா*]ழையூர் கண்டர் நா[க*]செர்ம்மூம் செட்டபுத்தி ருறை நகு அரிப்பாட்டு தெவரிடை-

2 க்காராண்மை செயிகின்ற புளிம்பழஞ்ஞிநிலம் பதின்கலத்திலும் தங்ஙள் க்கொள்ள காராண்மை

3 மாவறக்கொண்டு மண்ணடங்க அட்டிக்கொடுத்தான் கண்டர் நா[க*]செ ர்ம்மனும் செட்டபுத்திரனுள் தெவர்க்கு [۱۱*]

Translation.

Kaṇḍaṇ-Nāgaśarman of Tālaiyūr, and his eldest son gave up with libation of water their kārāṇmai-right on the field called Pulimpalaññi (having the sowing capacity) of ten kalam of seed, which they had taken up on kārāṇmai-tenure from the god of Arippāḍu.

No. 31—On the same base.

Text.2

1 ஸ்ரீகாரியம்³[i*] **கல்**ப்பள்ளி மணிய நாராயணன் தஙஙள்க்கொள்ள அரை-க்கல்காராண்மையில் தன[க்*]குரிய

2 கூறு மாவுறக்கொ-ைடு⁴ மண்ணட் எங அட்டிக்கொடுத்தான் மணியநாரா யணன் அரிப்பாட்டு தெவர்க்கு [॥*]

Translation.

Maṇiya-Nārāyaṇaṇ of Kalppalli gave away, with libation (of water), his snare of kārāṇmai-rights on the land called Araikkal, to the god at Arippādu, having received the full money value.

No. 32—On the base of the Kuttambalam.

Text.5

സചസ്തിത്രീ [II*] കൊല്ലം ൻനർധർ മാണ്ട മീനമാസം വന്ദ്ര- വെള്ളി-യാഴ്ചെയും പുണർതവും പൂവ് വക്ഷത്ത ഒടശമിയും അന്ന മീനം രാശി-ക്ക അറിപ്പാട്ട പെരുതുകൊവിലപ്പന വഴിപാടായിട്ട കുമാരന്തമ്പി യജ-മാനെൻ പുള്ളിയിലും കൊച്ചെപ്പെൻപിള്ള യജമാനെൻ പുള്ളിയിലും

¹ Registered as No. 13 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

² Registered as No. 14 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

³ ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple transaction.'

⁴ Read Larang.

⁵ Registered as No. 16 of the Trav. Epig. Colly. for 1088 M. R.

⁶ The English equivalent is A. p. 1769, March 17.

ഒള്ള മുന്നിലക്കാർ ചെരുമാനെക്കാർ വലിയകുഞ്ചു കൂട്ടക്കാർ കുഞ്ചുകൂട്ട ക്കാർ കണക്കുമ്പെർ കൈയ്യാ∞ ഉശപ്പട്ട പെർ എല്ലാവെരും കൂടെ കൂത്തമ്പലം തീപ്പിച്ച കലശവും [കഴിച്ചിത]

2 **കുത്ത**പറപ്പടികെയു ചൈയ്യ പെരുതുകൊയിചപ്പെൻ തുണ-ശുഭമസ്ത്ര[॥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Kollam year 944, on the 8th day of the month of Mīṇa, which was a Friday with dasamī-tithi and Punarvasu-nakshatra,—on this day in Mīna-rāśi,

the munnilakkār (petty village officers or soldiers of front rank), cheru-mānakkār (tax-collectors), valiyakunju-kūttakkār, kunju-kūttakkār, kanakkampēr (accountants), kayyāļ (servants) and others belonging to the establishment (pulli) of Kumāran-Tambi-Yajamānan and Kochyeppan-pilla-Yajamānan, collectively, had this kūttambalam (theatre-hall of the temple) completed as a service to god Peruntrikkōyilappan of Arippādu and had the consecration ceremony also finished.

They also contributed the pattikai of the kūttappura (theatre-hall).

May god Peruntrikköyilappan help (us). Be it well-

Four records from Kariyamanikkapuram.

The subjoined four Tamil inscriptions are engraved on the walls of the temple of Kariyamānikka-vinnagar-Emberumān at Idarāykkudi alias Rājanārā yaṇa-chaturvēdimangalam, a suburb of Suchindrum. The insignificant hamlet round about this Vishnu temple is called Kariyamānikkapuram after the name of the god installed within the latter, and it forms part of the bigger village of Idarāyakkudi, which is the present headquarters of the Agastīsvaram taluk.

One of these records relates to the repairs and additions to the temple that were executed by Kulaśēkhara-Nimbirāṭṭiyār, evidently a member of the royal household of the Travancore king. The inscriptions deciphered hitherto disclose the names of

Vīra Rāma-Mārttāņdavarman 1	Kollam	614 — Tirunavāykkuļam.
Śenbaga-Ādityavarman ²	,,	639 — Vadasēri.
Vīra Ravi-Ravivarman ³	,,	640 —Parakkai.
Vīra Rāma Rāmavarman ⁴	??	646-54 —Suchindram.
Ādityavarman ⁵	"	644-59 —Tirukkurungudi.

¹ No. 56 of 1092.

^{2 ,, 111} of 1099.

^{3 , 120} of 1099. 4 , 86 of 1096.

^{5 ., 126} of 1095 (Ind. Ant. Vol. II, p. 366.)

while the Trivandrum Temple Chronicles give Rāma-Mārttāṇḍavarman a reign up to 21st Kanni 644. According to this authority¹, if correct, this king also bore the title of Kulaśēkhara-Perumāl, and Kulaśēkhara-Nambirāṭṭiyār of Kollam 643 may possibly have been connected with this king.

The second inscription dated in Kollam 685 records the gift of land made by a private individual, Arangan-Perumān, a bhatṭa-āriya of Tattaipaṭṭinam in Sembi-nādu for providing offerings to the god. It is noteworthy that the donor came from the east coast. Sembi-nādu was the name of the sub-division which contained Tiruvuttarakōśamaṅgai in the Ramnad District. Ariśil is probably the village Ariśalūr (?) in the Tanjore District. A coin called paravaik-kāśu is mentioned; but its value is not known.

Two other records dated in Kollam 734, are connected with a charitable endowment instituted by a private individual named Madhusūdaṇaṇ-Madhusūdaṇaṇ for the supply of gruel every fortnight in a wayside choultry, near the Vishṇu temple, and for thatching it. The Travancore king of the time, Ādityavarmaṇ Siraivāy-Mūttavar, is stated to have been staying in the new place at Vīrakēraļē-śvaram near Muttaļaikkurichchi, when his royal sanction was accorded for certain tax-exemptions on the lands set apart for these charitable endowments.

No. 33-Record of Kulasekhara-Nambirattiyar: Kollam 643.

On the base of the mandapa in front of the shrine.

Text.2

- 1 வூனி ஸ்ரீ [ɪ*] கொல்லம் சு[ா*]சம் நேல் சித்திரை **மாதம்** முப்பதார் தியதி குலசெகாரம்போட்டியார்³
- 2 இடலாய்குடி நயிஞர் கரியமாணிக்க விண்ணகர் எம்பெருமான் கொயில்
- 3 ஜீணெஅா ஆா மண் மும் செய்வித்து ⁸ஹாமண்டபமு**ம்** லொபான மும்
- 4 கட்டுவித்து கலசமும் ஆடுகித்தது [۱*] முறைவேறு [۱1*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 30th day of the month of Chittirai in the Kollam year 643. Kula-sēkhara-Nambirāṭṭiyār repaired the temple of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumāṇ at Iḍalāykuḍi, buit the mahā-manḍapa and the steps $(s\bar{o}p\bar{a}na)^4$ and had the consecration ceremony performed.

Be it well!

¹ Trav. State Manual, Vol. I, p. 276.

² Registered as No. 106 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

³ Compare the title of tambratti of modern days.

i. e., the stepped porch.

No. 34—Record dated in Kollam 685.

On the base of the kitchen of the temple.

Text.1

- 1 வூவி ஸ்ரீ [۱*] கொல்லம் சுலிஅலிரி இல ஆவணி மீ' லச உ அபரபக்கத்து திறையொதெகியும் திங்கள்கிழமையும் பெற்ற பூசத்து நாள் செய்த தானப்பிறமாணம் ஆவிது [1*] இடராயக்குடியான இராசநாராயணச்-
- 2 சதுர்வெதிமங்க(ல்)லத்து ஈயிஞர் கரியமாணிக்கவிண்ணவர் எம்பெருமான் சீபண்டா சத்துக்கு செம்பிகாட்டுத் தத்தைபட்டினத்து பட்டாரியரில் அரங்கன் பெருமானென் தானப்பேறமானஞ் செய்து குடுத்த பரி-
- 3 சாவிது [۱*] இன்ஈயிரை பூசைக்கு நாள் ஒன் நக்கு அமுதுபடி இருநாழியும் நடத்தித் நிருமாலே யீரீணயும் கட்டக் கற்பித்து இக்கொயிலில் சிவயி ட்டினேவரில் குழூர் நாராயணன் பறவைக்காசுக்கு பிறசாதச் செல வி-
- 4 ருநாழியும் கற்பித்து நடந்து பொதுகிற வகைக்கு நான் மெற்படி பற்றில் அறிகில் திரியம்பகன் நாராயணன் நம்பியொடு கரமும் காராண்மை யும் கூட வீஃகொண்ட நிலமாவது [I*] கங்கைகொண்டசொழப திக்குளத்-
- 5 தின் கிழ் காளமூதி மடைப்பொக்கில் கீழ்பெல் காலுக்கு வடக்கு அழக ராமன் விடுதி சலி கஉ...ம் கிழார்மங்கலத்தை மங்கலச்செரி தா மொதான் மதிசூதன்ரம்பியொடு இருவொற்றி கொண்ட பூலாவடி சலி கஉ..இறு ஒற்-
- 6 நி ஒஃப்படி பு— ாலிரி இ . . . ம் ஆக இவ்வகைப்படி நிலமும் கையா– ண்டு கொண்டு அழுத்படி உ உம் திருமாஃ யீரீணேயும் நடத்திப்பொ தும்படி கற்பித்து இதுவும் திருக்காத்திசைக்கு இவர் வசம் குடித்த பு— நிலி க்கும் ஆண்டு ஒ-
- 7 ன்றுக்கு பலிசை கூடின ு சஇ கொண்டு பூசைக்கு அமுதுபடி குறுணி திருப்பணியாரம் நாழி தெங்காய்க் கதலிப்பழம் உம் ௰உசாண் திப-த்துக்கு செய் நாவுழக்கும் நடத்தி நமற்காரம் பெர் இரண்டுக்கு பிர-சாதம் நாழி நிக்கி பிரசாதம் நூ.
- 8 ம பறவைக்காசு பற்றிக்கொண்டு இவ்வகைப்படி நடத்திப் பொதும்படி கற்பித்து ஆசந்திரதாரவற் சந்ததிப்பிறவெசமெ நடக்க கற்பித்து க-ல்லும் வெட்டி குடுத்தென் [ɪ*] இப்படிக்கு அரங்கன் பெருமாள் எ-ழுத்து [ɪ!*]
- 9 ¹இதுவும் இவர் வசம் குடுத்த பு—உலிடு இப்பணமை உலிடுக்கு ாக்கு சப்-பலிசை கொண்டு நடத்தக் கற்பித்த வைகாசி மீ
- 10 தொறும் தெருவிசாகம் கடக்து பொதுதேற வகைக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுக இதுக்குச் செலவு பால் பாங்காய் எக்கு-

¹ Registered as No. 109 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

² A small space is left between the previous record and this supplementary portion.

- 11 க்கோசு உடுதங்காய் ஒன்றோக்கு காசு கசுக்குச் ^சேரகம் மிளகுக்குக் காசு உசற்கரை பலம் கூக்குக் காசு நி அமுது-
- 12 படி இருநாழிக்குக் காசு உள்ளிகரும்புக்குக் காசு க இதுவும் சிசெயந்தி அஷ்டமிக்கு சு க இதுக்குச் செலவு அமுதுபடி
- 13 நானுழிக்குக் காசு சு நெய் உழக்குக்குக் காசு உசற்க்கரை பலம் ஆறு-க்குக் காசு அஞ்சு பழம் இரண்டுக்கும் சுக்கு சொகம் தெங்-
- 14 காய்க்கு காசு இரண்டு எரிகரும்புக்கு காசு ஒன்று இதுவும் ஆட்டை பலம் ஆறுக்குக்காசு அஞ்சு பெழம்¹

Translation.

Hail! Prosperity!

The following endowment was made on the 14th day of the month of Avani in the Kollam² year 685, which was a Monday with trayōdaśī-tithi of the second fortnight and Pushya(-nakshatra). Arangan-Perumān, a bhatṭa-āriya of Tattaipaṭṭinam in Śembi-nāḍu gave the following deed of gift to the templetreasury of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumān in Iḍarāyakkuḍi alias Rājanārāyaṇa-chaturvēdimaṅgalam.

The following lands were purchased in the above-mentioned parru from Arisil Triyambakan-Nārāyana-Nambi together with its tax (karam) and kārānmai right, for providing two nāļi of rice daily for offerings and for the supply of four garlands to the god, which are being conducted by Kūmūr Nārāyanan, a śrīvaishnava of this temple, at the rate of one paravaik-kāśu for two nāļi of sacred offerings.

One tadi of land called Alagarāman lying to the north of the east-west channel from the Kāļamūdi-sluice of the tank called Gangaikondašōlapatikuļam, one tadi of land in Pūlāvadi which was taken from Dāmōdaran-Madisūdan of Mangalachchēri in Kilārmangalam on $ir\bar{a}$ -orri (mortgage) tenure and $115\frac{1}{2}$ panam of money according to the ira-orri lease-deed. Thus these lands shall be enjoyed, and two $n\bar{a}li$ of offerings and four sacred garlands shall be provided.

In addition, for the interest of $4\frac{1}{2}$ panam per year on 50 panam given to this person for the sacred Kārttigai (festival),

one kuruni of rice for worship, one $n\bar{a}$ for cakes (tiruppaniyāram), one cocoanut, two plantains, $1\frac{1}{4}$ $n\bar{a}$ if of ghee for the 12-span lamp, shall be provided and after deducting one $n\bar{a}$ (each?) for feeding two persons, the balance of three $n\bar{a}$ if of sacred offerings and the paravaikkāsu shall be received, and this gift shall be conducted, as long as the moon and stars (endure).

Thus did I engrave (this) on stone; this is the writing of Arangan-Perumal. (The remaining portion has not been translated).

¹ The letters are damaged after this.

² The English equivalent is A. D. 1509, August 13, Monday: 51; 30.

No. 35-Record of Adityavarman: Kollam 734.

On the wall of the mandapa in front of the shrine.

Text.

- 1 வூஷி ஸ்ரீ [ɪ*] கொ**ல்**லம் எள^ந்சே இரு வைகாசிமாதம் லகடை பஞ்சமி-யும் வெள்ளியாழ்சையும் பெற்ற
- 2 மகயிரத்திர் நா**ள் எழுதிக்கு ®த்த இ**டலாய்க்குடி ந**மி**ஞர் கரியமாணிக்க விண்ணகர் எப்-
- 3 பெருமாள் கொவிலில் அம்பலம் ஆண்டுதொறும் கெட்டி மெ**விப்பா**னும் அம்பலத்தில் சறுவாணிக்-
- 4 கும் பதினைகுதொறும் தன்மக்கஞ்சி வைச்சு வீத்திற வகைக்கும் கூட மங்கலச்செரி மதிசூதனன் மதிசூதனன்
- 5 விட்டுக்குடுத்**த** நிலமாவது [၊*] அ**ம்**பலம் ஆண்டுதொறு**ம் கெட்டி**மெவா– னும் அப்பலத்து ஒரு ஆனிகெடு வருநாள் மரம் வெ**ட்டி-**
- 6 க்கெட்டி வைப்பானும் விட்டுக்குடுத்**த கி**லமாவது [۱*] கெங்கைக்கொ**ண்ட** சொழபதிக் குளத்தின் கீழ் காளமூதிமடைப்பொ-
- 7 க்கி**ல்** காலாங்கண்ணுறு விடுதி தடி ஒன்று கிலம் அரைக்காணி**மின்** முக்-காலும் கஞ்சிவகைக்கு விட்டுக்குடுத்த கிலமாவ-
- 8 து [۱*] மெற்படி குளத்தின் கீள் திருவாழுவார்ப**ன்** மடைப்பொக்கில் முதற்க் கண்ணு ற மூஃவெய**ல்** விடுதெதடி இரண்டு நிலம் கணி-
- 9 யரைக்காணியும் மெற்படி அகத்தீசு**ர**த்**தில் தன்**மக்கஞ்சிக்கு கிள்க்கடைப் குடுத்த நில[ம்*] அரைக்காணி முந்திரிகை கண்ணுறு திருவுடைய**ர**_ ட்டம் முடொக்கு தடி ஒ**ன்று** நிலம் காணியரைக்காணியும் மூ**ன்**ருங் கண்-
- 10 ணுறு விடு தி தடி ஒன்று கிலம் அரைமாவும் ஆருங்கண்ணுறு விடு தி தடி ஒன்ற கிலம் காணியும் ஆக தடி ஆறினுல் நிலம் ஒருமாவரை
- 11 அரைக்காணியின் முக்காலும் நான் காணியாளரொடு தானம் பெற்று அ-ம்பலம் மெயின்ற வகைக்கு**ம் சுறுவா**ணிக்கும் தன்மக்க-
- 12 ஞ்சி வீத்திற வகைக்கும் கூட ஆசர்திரதாரவற் சர்திராதித்தர் வரைக்கு வீட்டுக்குடுத்தென் மதிசூதனன் மதிசூதனனை [1*] ச-
- 13 _{அவாணி பிராமணருக்கு**ம்** ஆக இவ்வகைப்படி அம்பலமு**ம்** கெட்டி மெ ஞ்சுகொண்டு தன்மக்கஞ்சியும் க**டத்திக்கொண்**டு பொ-}
- 14 ரும் பெர் இந்த நிலம் ஒருமாவரை அரைக்காணியின் முக்காலும் உழுது பாட்டக்கடமை கொண்டு அம்பலம் கெட்டி மெஞ்சு-
- 15 கொண்டு தன்மக்கஞ்சியு**ம்** ஈடத்திக்கொண்டு பொதுமாறும் [۱*] தித்த மாடி வார பொ**மண**ற்கு அகத்தீசு *ரத்* தி**ல்** அமாவாசிதொறும் த-
- 16 **ன்**மக்கஞ்சி வச்சு வீத்திற வகைக்கு விட்டு ்கு ந்த்த நிலமாவது [l*] மூலே வயல் முதற்*கண்ணுறு தடி இரண்டு நிலங்காணியடைக்-
- 17 காணியில் கீள்க்கடை**ப் தடி ஒன்று நிலம் அரைக்கா**ணி மு<mark>ந்திரியும் காழ</mark>-மூதி மடைப்பொக்கில் நாலா**ங்கண்ணுறு** தடி ஒன்று நில-

¹ Registered as No. 107 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. R.

- 18 ம் அரைக்காணி முந்திரி**பின் காலும் ஆக**த்தடி இர**ண்**டின**ல்** நிலம் காணி அ**ரைக்**காணியின் காலும் இவ்வகைப்படி அகத்திசுரத்-
- 19 தில் தன்மக்கஞ்சியும் கரியமாணிக்காள்வார் கொயிலில் தன்மக்கஞ்சியும் நன்*ரு*ய் நடத்திற பெரைக் கொண்டு நடத்திக்-
- 20 கொள்ளவும் [1*] ஆக கில[ம்*] ஒருமாமுக்காணி அரைக்காணியும் குடு-த்த மங்கலச்செரி மதிசூதனன் மதிசூதனன் எழுத்து [11*]

Abstract of Contents.

Madhusūdanan-Madhusūdanan of Mangalachchēri made on the 11th day of the month of Vaikāśi in the Kollam' year 734, which was a Friday with panchamī and Makayiram, a gift of six pieces of land aggregating to $m\bar{a}(\frac{1}{20}) + \frac{1}{40} + \frac{3}{4}$ of araikāṇi $(\frac{1}{160})$ in extent, for the yearly thatching of the ambalam of the temple of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumān, for gifts of money (saruvāni), and for providing gruel (danmakanji) every fourteenth day in it.

A further gift of two pieces of land, $k\bar{a}ni\frac{1}{80} + \frac{1}{4}$ of $arai\ k\bar{a}ni\ (\frac{1}{160})$ in extent was also endowed for supplying gruel to brahmans during new-moon days at Agastīśvaram.

Thus, lands in all $m\bar{a}(\frac{1}{20}) + mukk\bar{a}ni(\frac{3}{80}) + araik\bar{a}ni(\frac{1}{160})$ in extent, were given by Madhusūdanan Madhusūdanan of Mangalachchēri with the stipulation that the above-mentioned charities had to be conducted from the rent in kind ($p\bar{a}tta-kadamai$) derivable from these lands.

No. 36-Record of Adityavarman: Kollam 734.

The undermentioned record is only supplementary to the previous one. When Madhusudanan of Mangalacheri had made the gifts of land, the Travancore king Adityavarman alias Siraivāy-Mūttavar, who was staying at his place in Vīra-kēralapuram exempted these lands from the payment of certain taxes from the 11th Āni of the Kollam year 734, so that these amounts may be utilised on the charity.

The names of the taxes mentioned in this inscription are: சில்வரி, பெரு வரி, தேசப்பகுதி பிறப்படும்போது மாத்தால் வைக்கின்ற பணம் (the tax when the dēśappakudi army? was on the march), and கோமுறைப்பாடு (a royal perquisite).

On the wall of the same mandapa.

Text.2

- 1 அருழிச் செயல் [۱*] இடலாய்க்குடியில் நமினர் கரியமாணிக்காள்வார் கொயில் அம்பலம் கெட்டி மெயன்ற வகைக்கும் பதிணைகுதொறும் சறுவாணி
- 2 க்கும் தன்மக்கஞ்சி வீ**த்**தின்ற வயகக்கும் கூட மங்கலச்செரி மதிசூதனன் கொடுத்த கிலமாவது [ɪ*] மெற்ப்படி பற்றில்

¹ The English date will be A. D. 559, May 12, Friday; 11; 3

² Registered as No. 108 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. B.

- 3 கெங்கைகொண்ட சொழபதிக் குளத்தின் கீள் திருவாழுமார்பன் மடை ப்பொக்கில் முதற் கண்ணேறு விடுதிதடி ஒன்று
- 4 நிலம் காணி யரைக்காணியும் இதின் வடக்கு மெற்படி நடிஞர் திருவுடை யாட்டம் தடி ஒன் அடி கிலம் காணியரைக்காணியும் முன்று-
- 5 ங்கண்ணு அதடி ஒன்று நிலம் அரை மாவும் காளமூதி மடைப்பொக்கில் நாலாங்கண்**ணு அத**டி ஒன்று கில அரைக்காணி முந்திரியே-
- 6 **ன் கீள்க் காலும் ஆமுங்கண்ணு நு த**ு ஒ**ன் நு** ஙிலம் காணியும் கூட தடி அஞ்சினுல் கஞ்சிவகைக்கு ஙில**ம்** ஒருமா வரையெ அ**ரைக்காணி**-
- 7 மின் மு**ர்திரிமின்** சா**லும்** அம்பலம் கெட்டி மெயின்ற வகைக்கு காளமூதி மடைப்பொக்கில் நாலாங்கண்ணுறு தடி ஒன்று நிலம் அ-
- 8 ரைக்காணிவின் முக்காதும் கூட தடி ஆறிரால் கிலம் ஒருமா முக்காணி அரைக்காணிக்கும் உள்ள கில்வரி பெருவரியும்
- 9 தெசப்பகு இட அறப்படும்பொது மாத்தால் வைக்கின்ற பணமும் மற்றும் சான் கொள்ளும் கொமுறைபா டெற்ப்பெற்பட்டதும் கூ
- 10 ட ஆசந்திரதாரவற் சந்திராதித்தர் வரைக்கு தன்மக்கஞ்சி வீற்றின்றவ கைக்கும் அம்பலங் கெட்டி மெயின்ற வகைக்குங் கூட விட்டுக் குடு-
- 11 த்தொம் [i*] கொல்லம் எளாட செ ் இறி ஆனி மாதம் கே உ முதலுக்கு இவ்வ-கைப்படியெ இன்னிலத்துக்கு மாத்தால் வைக்கின்ற புணம் எப்பெ-ற்ப்ப-
- 12 ட்டதும் கஞ்சி வீற்றின்ற வகைக்கும் அம்பலங் கெட்டி மெமின்ற வகை-க்குர் தவிர்த்துக் குடுத்து கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டும்படியு-
- 13 **க் இவ்வகைக்கு இ**துவெ தாகு பிடிபாடாக கஞ்சியும் வீற்றி அம்பலமுக் கெட்டி கெயு**க்** பெர் கையாண்டுகொள்ளுவாராகவு**க்** [1*] இதுமெ-
- 14 ற்படி ஆண்டு மெற்படி காழால் முத்திலக்குறிச்சியில் கிரிவீரகொளைசர-த்து புதியெடத்து காம விடாய் இருக்க இளை தரவாகு-
- 15 **ம்** இவை கணக்காகும் மணிய**ன்** மாத்தாண்டன் எழுத்து [۱*] இந்த தி-ருமூகர் தந்த ஆதிச்சவன்மாய கிறைவாய்முத்த இருந்தருழியே-
- 16 டத்தின் பண்டாரத்தில் திருவிளம் பற்றி பண்டாரம் பினமறை சுந்தரன் தெவன் ஆனவாளாக கல்வெட்டின மெற்படி
- 17 காட்டில் கொட்டாளுன மும்முடிசொழபு சத்**தில் இ**ருக்கு**ம்** கிற்பாசாரி-மாரி**ல்** முதலியான தம்பிராண்குட்டி கிற்ப்படிர்த்தான் எழுத்து[॥*]
- 18 இக்க தன்மத்தை வகழ்த்து கொள்ளுநறவர்க்கு மொக்கிழம் பெற்றுகொள்ளுவார்கள் இதுக்கு விரொதம் செய்யின்றவர் கெங்கைகரையில் பசுவயும்
- 19 பிராமண்டூடி**ம் கொன்ற** தொளக்கை ஓ**க**ெய**ற்றுகொள்ளுவராகவும்** இந்த தன்மத்தை கன்றுப் நடத்திறவன் சிபாதம் எண் தலேமெலெ[॥*]

Abstract of Contents.

When king Adityavarman alias Siraivāy-Mūttavar was encamped in the new mansion at Srī Vīrakēraļēšvaram in Muttalaikkurichchi on the 11th day of Ani in the Kollam year 734, he was pleased to exempt the land $m\bar{a}(\frac{1}{20}) + mukk\bar{a}ni(\frac{3}{80}) + araikk\bar{a}ni(\frac{1}{160})$ which Madisūdan Madisūdan of Mangalachchēri had

endowed for the fortnightly supply of gruel in a wayside choultry, from the payment of certain taxes, silvari, peruvari, kōmuraippāḍu etc.

The Udayagiri Epitaphs.1

Udayagiri, the hill-fort half a mile to the south-east of Padmanā bhapuram is a well-known landmark in South Travancore. This fortified hill came into prominence during the reign of the Travancore king Bālamārttāndavarman, the Conqueror (A. D. 1729-58) who, helped by the two veterans the brahman-general Rāmayyan-Daļavāy and the Belgian (?) officer De Lannoy,—started out on a digvijaya on a miniature scale, conquering and annexing many of the petty principalities Attungal, Kayangulam, Quilon, Ambalapuzha, Kottarakkara etc., which studded southern Kerala and enlarged the Travancore State to its present proportions. With the dwindling in importance of Tiruvidangodu, one of the seats of Government because of an ambitious sovereign intent on conquest, the neighbouring town of Padmanabhapuram pushed itself into the forefront and strong protective works were thrown round this town as well as the Udayagiri hill, close by, which was used as an arsenal for the manufacture of munitions.

The Udayagiri fort walls and ramparts which are massive "structures 18' high and 15' thick with parapets averaging 4 feet in height" are faced with huge blocks of well-dressed granite and are punctuated at convenient intervals with projecting bastions either for mounting pieces of artillery or for the less cumbrous but equally effective play of musketry at closer range. The fortifications enclose "a space of nearly 85 acres, part of which is occupied by a commanding hill 260 feet in height", which is now completely overgrown with rank vegetation except in places where the under-wood has recently been cleared up for slight cultivation. Although this and the neighbouring Padmanabhapuram fort are in their present forms less than two centuries old, they have in these days lost what utility they had originally claimed as defensive works.

On the weakness of Travancore forts in general, the *Memoir* of the Survey of the Travancore and Cochin States has the following remarks:—

"There is nothing in Travancore that deserves the name of a fortress, its aspect may supersede the necessity, at least, render it less urgent of such defences. In the obscure feuds of the chiefs whose boundary these fortresses marked or guarded, they may doubtless, however feeble the barrier, have answered the purposes of defence, but it is only for such warfare they are calculated, and it is impossible not to regret that the labour dedicated to their erection had not been better applied. The walls encompassing a few towns in the southern parts have but a weak profile. Padmauabhapuram and Udayagiri are among the most remarkable, but are places of no strength; their fortifications planned on an extensive scale yet remain unfinished. The latter presents however many facilities for the improvement of its defence."

The name of the Udayagiri fort is better known to the general public as containing the grave of the Belgian² officer, Captain De Lannoy, who had taken

¹ A portion of this paper appeared in the Mysore University Magazine for July 1925.

² The State Manual calls him a Dutchman-3 Trav. State Manual, Vol. I, p. 202.

service under the Travancore king Mārttāṇḍavarman whom he faithfully served for over 36 years, actively participating in many of the battles fought by and for that king.

The circumstances under which the foreigner came to be employed at the head of the Travancore army are well-known. The Dutch in their zeal to establish themselves on a permanent footing in the West Coast had tried to pit one petty native chieftain against another so as to render easy their diplomatic work of maintaining the balance of power; but their tactics failed and together with the princess of the Elayadattusvarupam whose cause they had espoused, they suffered a crushing defeat at the famous battle of Colachel fought on the 31st July 1741 A. D., and had to leave behind them many of their compatriots as captives in the enemy's hands. Two such prisoners of war Donadi and Eustachius De Lannoy, who were handsomely treated by king Marttandavarman, soon won over their royal captor's warrior-heart by their sincerity and ability, and were by him raised to positions of responsibility in the army. There they discharged their duties so faithfully and well, building many forts and lines of defence and training up the native army in perfect European discipline, that their master entered confidently on an unbroken career of conquest, which has made Travancore approximately what it is in area at the present day.

Eustachius De Lannoy, more popularly known as the Valia-Kappittān or the great General, served the Travancore king Mārttāndavarman and his successor Rāmavarman for over 36 years from A. D. 1741 to A. D. 1777 and rendered efficient help in the aggressive wars of his masters. He died in A. D. 1777 and was interred in the chapel within the Udayagiri fort, which had been erected by the Travancore Sirkar (Agur's History, p. 20) as a place of worship for the foreign Roman Catholics employed in the Travancore army. His son Johannes De Lannoy, a mere stripling of 19, who was in the command of a battalion, received a fatal wound in a skirmish at Kaļakkād and had predeceased him by 12 years in A. D. 1765, while his wife Margarat De Lannoy survived her husband for five years and died in A. D. 1782. The graves of all these three members are found in chronological sequence within the same building near the right wall of the ruined church.

The English translations of these epitaphs were kindly made by the Rev. H. Hosten, C. J., who visited Udayagiri in January 1924 and the texts were seen in proof by Miss D. H. Watts, B. A., Lady Principal. The Tamil portions are engraved in the slovenly manner of an unlettered calligraphist and record the same facts in somewhat greater elaboration, in a style which is bristling with inaccuracies.

The texts of these inscriptions are given below:—

No. 37—Tomb No. 1 at Udayagiri.

(Scriptural Text.)

PER HOC SIGNUM AD COELUM ANIMAE EUCLANT

(Epitaph).

- 1 STA ET ATTENDE
- 2 PIE CHRISTIANE ET VIATOR
- 3 HIC JACET

4 INTREPIDUS ET FORTIS MILES DUX MILI-

5 TUM REGNI TRAVANCORENSIS JOANNES EUS-

6 TACHIUS BENEDICTUS DE LANNOY NA-

7 TUS ANNO DOMINI MDCCXXXXV DIE MER-

8 CURII V MENSIS AUGUSTI MORTALITER VULNE-

9 RATUS IN EXPUGNATIONE ARCIS CALECATÆ REGNI

10 MADURENSIS IPSO VULNERE OBIIT ANNO DOMINI

11 MDCCLXV DIE SABBATI XIV MENSE

12 SEPTEMBRIS AB OMNIBUS SANCTÆ ROMA-

13 NÆ ECCLESIÆ SACRAMENTIS MUNITUS VA-

14 LE ET PRO SALUTE EJUS ANIMÆ SICUT CHRIS-

15 TIANA CHARITAS EXIGIT OMNIPOTEN-

16 TEM ORARE NON DESERAS.

17 REQUIESCAT IN PACE

18 AMEN.

Translation.

"Through this sign do souls soar heavenwards."

Stop and rest here, pious Christian and wayfarer!

Here lieth an intrepid and brave soldier, Captain of the soldiers of the kingdom of Travancore, John Eustace Benedict de Lannoy, born in the year of Our Lord 1745, a Wednesday¹, the 5th of the month of August. Fatally wounded at the storming of the Fort of Kalakkāḍ in the kingdom of Madura, he died of his wound in the year of Our Lord 1765, a Saturday, the 14th of the month of September, comforted with all the sacraments of the Holy Roman Church.

Farewell and neglect not to pray to the Almighty for his soul's salvation, as Christian charity demands. May he rest in peace! Amen.

Tamil Epitaph.

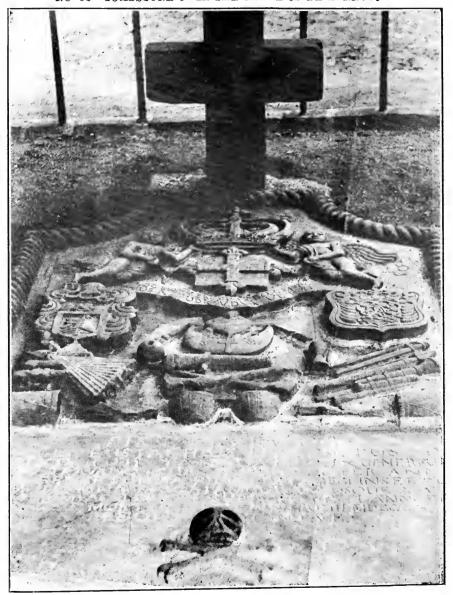
- 1 கொகத்திலே பரதெசி கிரிஸ்தவனெ
- 2 நில்லு நினேயுங்கொ
- 3 இடைத்திலெ பிருக்கிற
- 4 வலிய சப்பித்தாருட மகன் செறிய கப்பித்தான்

5 யுவான் இஷ்சாக்கியொ வெந்தோ தெலனுவ கூள-

- 6 உற்ச ் ஆவணி மாதம் இட்ட சௌயிக்கிழமைக்குப் பிற-
- 7 ந்து கோசும் இரு சித்திரமாதம் உயிட திங்கள்க்கிழ-
- 8 மைக்கு களக்காட்டுச் சண்டையிலே காயப்பட்டு
- 9 காசுல் இை புரட்டாசி மாதம் கூடை சரீரம்
- 10 விழுந்து பொசுவும் செய்து அவருடைய
- 11 ஆற்பனவுக்கு உதவியாக சறு-
- 12 வெசர்டுக்ட வெண்டி-
- 13 க்கொள்ளவும் ஆமென்

¹ The Tamil portion gives Avani 12, Tues., which will be Aug. 13; whereas Aug. 5 was a Monand not a Wednes. Similarly there is a difference of a week in Sep. 14, Satur., which was Purattaši 2 not 9.

NO. 38 - TOMBSTONE OVER THE GRAVE OF DE LANNOY.

This bl. ck was kindly lent by Miss. D. H. Watts, Luly Frincipal,
H. H. the Maharaja's College for Women,
Tricaulrun.

Translation.

Stop and ponder, way-faring Christian!

John Eustachius Benedictus de Lannoy, the younger Captain (Cheriya-kappittān), son of the Great Commander (Valiya-kappittān) here, who was born on Tuesday, the 12th Āvaṇi of (the Kollam year) 921, was wounded in the battle of Kaļakkād on Monday, the 20th Chittirai of the (Kollam) year 940 and died on the 9th Puraṭṭāsi of 941.

Pray to the Almighty for his soul's salvation. Amen!

No. 38-Tomb1 No. 2 at Udayagiri.

(Scriptural Text).

HOC SIGNUM ERIT IN COELO CUM DOMINUS AD JUDICANDUM VENERIT

(Epitaph).

- 1 SISTE VIATOR
- 2 HIC JACET EUSTACHIUS BENEDICTUS DE
- 3 LANNOY QUI TANQUAM DUX GENERALIS
- 4 MILITIÆ TRAVANCOTIDIS PRÆFUIT AC PER ANNOS
- 5 XXXVII FERME SUMMA FIDELITATE REGI INSERVIIT
- 6 CUI OMNIA R[E*]GŅA EX CAIAMCULAM USQUE AD COCHIM
- 7 VI ARMORUM AC TERRORE SUBJECIT VIXIT ANNOS LXII
- 8 MENSES V ET MORTUUS EST DIE I JUNI I MDCCLXXVII.
- 9 REQUIESCAT IN PACE.

Translation.

Stop wayfarer!

Here lieth Eustace Benedict de Lannoy, who as the General-in-Chief of the troops of Travancore was in command and during about 37 years served the king with the utmost fidelity. By the might of his arms and the fear (of his name), he subjected to his (the king's) sway all the kingdoms from Kāyaṅguļam to Cochin. He lived 62 years and 5 months and died on the 1st of June (of the year) 1777.

May he rest in peace!

Tamil Epitaph.

- 1 இந்த லொகத்திலெ இருக்கிறவணை கெள்ூ!
- 2 வெகுமானமுள்ள இசமானைய பளவுஸ்தாக்கியு வெர்து தெலனுவ திரு-வாங்கொட்டு

¹ The heraldric symbols sculptured on the tomb-stone represent among other things, two pairs of drums, two muskets, a cannon and a cannon-ball, an honr glass, a spear-head, a sword, a trumpet, a banner, etc.

- 3 வலிய தம்பிரானுடைய செணப்படைகளுக்கெல்லாம் பிற**தான**முமாகிய சிவ**லி**ய
- 4 கப்பித்தாருமாயிருந்து கூடின வருஷமாக மிஞ்சின விசுவாசத்தொடெ தம்-
- 5 பெராணேச் செவித்து கிளக்கெயிருந்து வந்த படைகளிலெ நடத்தின
- 6 **காட்**டிகள்களல்லாமல் **கா**யங்குள முதல் கொச்சி வரைக்குர் திரும**ன**-திலெ கா-
- 7 ருண்ணியங் கொண் 5ம் ஆயு தங்களுடைய பலத்தைக் கொண்டும் தம்மு-டைய பெர் கே.
- 8 **ற்த்தி**ியக் கொண்டும் மாற்றுளு வங்தவர்களே நடுநிக்க விரட்டி அவர்-களே தம்முடு-
- 9 ய இராசாவுக்கு கீள்ப்படு**த்திக்** கொடுத்**து இ**ந்த வெகுமான**மு**ள்ள செவு-கத்திலெ
- 10 சாகுமட்டு மிளேப்பாளுமல் க**ஸ்**த்திப்பட்டு சகல நன்மையு மடைகிறதுக்கு பாத்**தி** எவானுமாப்
- 11 இருந்து கிடாட்சத்திலெ நிறைந்து சுலிஉவயசும் நெ மீ சக**ெ**ம யிருந்து தளாக**ெ**க இடி ஆன்
- 12 மீ கூட மாணத்தை அடைக்**து இ**க்**த இடத்தி** ெல அடக்**கப்**பட்டிருக்கி-மூர் [1*] தமிள்க்க**ணக்**கில்
- 13 கொரு[©]உ இறை வைகாசி மீ[®] உ[©]உட நாயிற்றுக்கிளை நொ என்றறியவும். இவருக்காக சறுடுவெசு**மீனப் பாத்து**
- 14 மன்*ரு*டி பிருத்திச்சு இ**ந்த ஆற்றுமற்றுக்**காக ஒரு பரமண்டல மந்திரம் ஓதிக்கொள்ளவும் [||*]

Translation.

Listen, wayfarer!

The noble master, Eustactius Benedictus de Lannoy, who was the chief Commander (the Great Captain) of the army of Valiya-tambirān (king Rāmavarman) of Tiruvāngōḍu, served the king with the greatest fidelity for nearly 37 years. In addition to his exploits against the armies that invaded from the east, he terrified the other enemies from Kāyangulam to Kochchi and subjected them, to his king by the grace of the king, the might of his arms and by the fame of his name. He continued to strive in this honourable service till his death and deserved all the royal favours (that were shown him).

By divine grace, he lived comfortably for 62 years and 5 months and dying on the 1st June 1777, was interred here. In the Tamil notation, the date is (Kollam) 952, Vaigāsi 22, Sunday, night.

Let the Almighty be errnestly supplicated on his behalf and let a prayer be repeated for his soul's salvation.

No. 39—Tomb No. 3 at Udayagiri.

(Scriptural Text).

NOS AUTEM GLORIARI OPORTET IN CRUCE.

- 1 EPITAPHIUM.
- 2 HIC JACET IN TUMULO DO-
- 3 MINA MARGARITA DE LAN-
- 4 NOY PRÆ-CLARISSIMI AC
- 5 INVICTISSIMI DUGIS D
- 6 BENEDICTI EUSTACHII
- 7 DE LANNOY FIDELISSI-
- 8 MA CONIUX: OB CONTÍ-
- 9 NUAS LARGASQUE ELE-
- 10 EMOSYNAS AB OMNIBUS
- TO EMOSTNAS AD UMATDU.
- 11 EGENORUM MATER ME-
- 12 RITO APPELATA OB UD
- 13 CÆTERASQUE VIRTUTES
- 14 ÆTERNÆ MEMORIÆ
- 15 DIGNA OBIIT XI SEPTEMB-
- 16 RIS MDCCLXXXII: 1782.
- 17 REQUIESCAT IN PACE. AMEN.

Translation.

Epitaph.

In this tomb lies lady Margaret de Lannoy, the faithful wife of the far-famed, unconquered Eustace de Lannoy, (who), for her incessant large alms, was fitly called by all the mother of the poor and is on that account and because of her other virtues, worthy of everlasting remembrance.

She died on the 11th September 1782. May she rest in peace.

Amen.

Tamil Epitaph.

- 1 பூலொகத்திலெ பாதெசியாயிருக்கிற
- 2 வர்களெ பாருங்கொ!் இந்தக் கல்லறையிட்ல மிகவும்
- 3 கிற்திப்பட்ட பெரியசற்டுத்தார் பெவஷீதாக்கியு
- 4 வெர்து தெலானெடிஸ் பெண்சா திய கிய மரி-
- 5 கரித் தெலானெயிஸ் அம்மாளுடைய சரீரம-
- 6 டக்கியிருக்கிறது. யிவர்சள் பெழியவர்களுக்-
- 7 கு யெப்பொதும் உதாரமாய்த் தற்மங்கள்
- 8 செய்ததிரைல் பெல்லாருடைய வாய்குலெ
- 9 பெழிய்வர்களுடைய தாயாரென்று பெர்ப்பட்-
- 10 டவள். காடும்அ இற் ஆவணி மீ உடகவ புதன்கிள-
- 11 மை மரித்துப்பொஞள். யிர்தப் புண்ணியவு தியு-
- 12 ை ப ஆற்றுமற்றுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவும் [11*]

Behold, wayfarers!

In this tomb has been buried the body of Margaret de Lannoy, the wife of the famous Commander Eustace de Lannoy. She was called by all 'the mother of the poor', because of her incessant charity to the indigent.

She died on Wednesday, the 29th Avani of the (Kollam) year 958. Pray for the peace of this good lady's soul.

No. 40—Tomb No. 4 at Udayagiri.

1	Here lieth the body of
2	Major Peter Charles Ever
3	in ȟis Majes
4	Travancore
5	p
6	being
	Tamil Epitaph.
1	இந்த யிடத்தில்
2	அடக்கப்பட்ட சரீரம் திருவ-
3	ர ங் கொட்டு ராச்சி யத்தில் சங் டை
4	க <i>பொற</i> ர்த ¹ முடி த ரி க்கப்பட்ட
5	மகாராசா அவர்கள் படை-
6	ருணுகளில் ^{2்} டெசர் பீத்தர் சாற₋
7	ல்லீசு எவுடெட்டு அவர்கள் வெகு
8	நாளர ய் செ வுகத்தில் செவி-
9	த்த பிருந்து கூரஎய்அ ஹெ புரட்ட
10	ாசி மீ மிகட மரணமடைந்த-
11	ார். வ ய சு ^ந மைந ை. ஒ ரு போமண்டேலம்
12	வெண்டிக்கொள்ளவும் .

Translation.

The body buried here is that of Major Peter Charles Everard, who for a long time was in the service of the army of the king of the Travancore kingdom who wears a crown marked with a conch, and who died on the 11th day of Purattāsi of the (Kollam) year 978. Age 33.

Let a prayer be repeated (for his soul's salvation).

No. 41—Tomb No. 5 at Udayagiri.

This epitaph relates to the death of the two infant sons of Captain A. R. Hughes of the Travancore army in A. D. 1812-13.

Here lie the remains of the

¹ Read சங்கை பொறித்த.

² Read சாணுவர்களில்.

infant son of
Captn. A. R. Hughes
5th Regimt. N: 1.
born March 16th and
Died July 31st 1812.
also of a second son
Alexr. Redford
born March 12th and
Died October, 7th 1813.

No. 42 -Tomb No. 6 at Udayagiri.

Epitaph.

- 1 SISTE VIATOR.
- 2 HIC JACET PETRUS FLORY QUI-
- 3 FUIT LEGATUS MILITIÆ TRAVAN-
- 4 CORENSIS ET EUTS ARCIS AC PER
- 5 ANNOS 36 FERME SUMA FIDELITA-
- 6 TE REGI SERVIUIT VIXIT 55 ANNOS
- 7 ET MUNITUS OMNIBUS SACRAMEN-
- .8 TIS SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ
- 9 MORTUUS EST DIE 16 MARTII
- 10 ANNO DOMINI 1780 REQUIESCAT
- 11 IN PACE AMEN.

Translation.

Stay wayfarer!

Here lieth Peter Flory, who was the lieutanant of the army of Travancore and of this Fort and who for about 36 years served the king with the utmost fidelity. He lived 55 years and died on the 16th of March in the year of Our Lord 1780, comforted with all the sacraments of the Holy Roman Church.

May he rest in peace!

Tamil Epitaph.

- 1 இர்த பிடத்திலை வெகுமானப்பெட்ட
- 2 பெதாரு புலொரி கூயசு வருஷம்
- 3 விசுவாசத்துடனெ மகாராச அவர்-
- 4 களெ செவித்து இந்**த கொ**ட்டைக்கு
- 5 ரண்டாம் பெர் உத்தியொகத்திலெ 6 இதுக்கு காகுமகு தெயங்கு அப்பு
- 6 இருந்து கொடுயடு இரு பங்குனியீ கூட
- 7 பொதன்கிளமை மாணம் அ-
 - 8 டையிக்து பொஞர். வயசுடு⁰டு.

Peter Flory who served the king with fidelity for 36 years and who was the second in command (lieutenant) of this fort died here on Wednesday, the 6th Panguni of (Kollam year) 955. Age 55.

No. 43—Tomb No. 7 at Udayagiri.

This is a rectangular tombstone with its top outlines slightly curved inside so as to form an ornamental head. The border of the stone is raised all round and worked out into a rope-border. Beneath a skull and cross-bones, symbolical of death, the following epitaph is engraved in English.

— SACRED —
TO THE MEMORY OF
ANNE ROUSE
WIFE OF Wm. ROUSE CONDr.
WHO DEPARTED THIS LIFE
22nd Decr. 1811
AGED 60 YEARS
THIS TOMB HAS BEEN ERECTD.
BY THE DESIRE OF HER DAUGHTR.
Mrs. JANE LEONARD.

Trivikramangalam records.

The Vishnu temple at Tiruvikramangalam is an old monument about a mile to the east of Trivandrum. Its location on an elevated piece of ground at a point where the Karamanai river takes a graceful curve, gives it quite a picturesque setting.

The basement of the temple is of well-dressed granite, while the superstructure up to the very top of the sikhara has been built of laterite blocks; and as the temple underwent thorough repairs some years ago, it is not possible to say how the temple had looked in its pre-renovation days. The spacious central shrine (garbhagriha) has a covered inner pradakshina, like the generality of West Coast temples, both of the nagara and the vesara types. The god in the sanctum is said to represent the Trivikrama or world-striding incarnation of Vishnu; but the tall tour-armed image in the standing posture and encircled by a metallic prabhā exhibits, however, no specific iconographical indications to support this identifica-From some of the early Vatteluttu records found engraved on the base of the temple, it appears probable that a certain individual named Vikkiraman was mainly responsible for the erection of the temple; and, in that case, it is possible that the village may have itself been called Vikkiraman-mangalam after its founder, and by a curious, but by no means implausible turn of synecloche, the god Vishnu of the temple may have become associated with his own avatāra of Trivikrama, as derived from the name of the village.

A. S. Ramanatha Ayyar.

On either side of the entrance into the central shrine is an excellent image of a $dv\bar{a}rap\bar{a}la$, carved of black granite with that touch of realism and vigour, that differentiates old work from the conventional output of the later schools of sculpture.

A well-conceived stepped entrance has been added to the garbhagriha in front, with two lateral flights of four steps each. The free eastern edge of this stepway is neatly screened off by a balustrade-like panel, which consists of three compartments—a central rectangular panel flanked by two panels of right-angled triangles placed adjacent to its two shorter sides and with their hypotenuses consisting of the curved lines formed by griffin's heads spouting out the thick proboscis-like rims of the panels, which are swallowed at their lower extremities by couchant makaras. These legendary animals are represented here with pronounced snouts, long crocodile jaws, two stumpy paws and elaborate tails which curl downwards in an extremely conventional network of floral, leaf and creeper designs.

The central compartment contains three figurines of a dancing woman and two mothers with their babes, while the side-panels represent two varieties of the gyrations of the danseuse, with attendants marking time with the *mridangam* and a pair of cymbals. Of these dancing figures, that on the right recess seems to illustrate the type known to the *Bharata-Nāṭyaśāstra* as the *Arddhamattalli*, which has been defined as follows:—

स्विक्रतापस्तौ पादौ वामहस्तश्च रोचितः । सम्यहस्तः कटिस्थः स्यादर्धमत्तिष्ठ तत् स्मृतम् ॥

v. 85.

A representation of this kind of dance is also found sculptured as No. 31 of the panels illustrating the *Madras Epigraphical Report* for 1914, plate II. The other variety is not definitely identifiable. But both the pieces of sculpture are interesting and show a high degree of technique, from the conquettish smile playing round the lips of the danseuse down to the appreciative smirk of the attendants.

"By the existence of a row of Bhūtagaṇas in the top-belt running all round the temple, by the regular formation of the walls with the five indispensible parts of kaṇḍam, kumudam, jagatī, uttiram and vimāna,—the last of which is replaced by a wall in the re-building which took place a few years agc—and by the style of providing for the outlet of the abhishēka water supported as it is by a big goblin,—the architecture of the building may be characterised as medieval Chōḷa''; and the Vaṭṭeluttu records of the temple, though not dated, are also attributable to this period. The namaskāra-maṇḍapa in front of the temple is also an old structure as evidenced by the Vaṭṭeluttu inscriptions at its base. It has apparently been repaired in later times, when some pillars appear to have been added and the old ones re-dressed.

The inscriptions register only the names of the pieces of land that were endowed to this temple for providing offerings and for burning lamps. One of them mentions a silver measure (velli-madai) which was in use in the temple. Another mentions that the mandapa was erected by Puttan-Vikkiraman alias Vīrašeṭṭi and

¹ Annual Report on Archæology for 1095 M. E., page 7 (Mr. K. V. S. Ayyar).

Vikramānkan-Dhīran alias Tigaimānikka-Šeṭṭi, both of them apparently influen tial merchants of Vilijāam. A third record attributes the bali-pātha to the piets of a certain Sattan-Kandan whose alias of Parakesari-Pallavaraiyan, though significant, does not help any specific inference, except that it is an old name and that the temple must consequently have been founded about the period of Chola domi nation at Vilijaam and in the southern portion of the present Travancore State.

No. 44—On the northern base of the temple.

The subjoined inscription is engraved in Vattelluttu on the northern base of this Trivikrama temple, but its preservation is not good. The original position of the inscribed pieces of stone does not appear to have been where they are now. and the record has suffered damage by its displacement. A few syllable in the middle of line 2 and at the beginning of line 3 are so badly mutilated, that they cannot be restored with any amount of certainty. Provision is made in this record for offerings to the temple of Trivikramangalam, by the assembly of the village. Judging from the characters employed, the inscription may be ascribed coughly to the eleventh or twelfth century A. D.

- ுமை. வுளி ஸ்ரீ [≀*] மெடத்தில் வியாழ மாள திருவிக்கிரமங்கலத்து லகை அளி-
- ் சொதத்தால் விளேப்கின்ற [அ]மிசம்மான [காஃ] விருத்தி இட்ட தி ு மானிய சென
- 3 -ாடுப்பா . அ**முதி**ன**ற் செ**வவர் **நிரு**வக்கிரமும் அடிர்து மிசலவிதாக அமைச்சார் [1*] **இ**-
- ச செலவு மூட்டுகில் மூட்டி ரட்டி செலுத்தக்கடைவியர் செலுத்துமையர் 🙌 📜

Translation.

Hail! Prosperity!

At the time when Jupiter was in Mesha(-rasi), the assembly of Turn. vikkiramangalam unanimously ordered a portion (of a field) for (the requirement; of) the morning (offering) ... expenses ... with it and conduct the feedingcharity. If this expense is stopped or fail, those that have to meet the expenses shall be liable to (pay) double the amount of expenses (so allowed to stop)

No. 45—On the south base of the mandapa.

Text.2

ு ஸ்ரி ஸ்ரீ [l*] கிருவிக்கிரமங்கலத் தை பெருமாளுக்கு இடைக்கொட்டுரில் மெலுள் சூர்க்கொடு . . . ஜூற்றுகாழி வி-

¹ Registered as No. 20 of the Trav, Epig. Colln. for 1095 M B

¹⁴ of the Trav. Epig. Colln. for 1095 w =

- 2 த்துபாடுந்த**்தஃக்குளமு**ம் இவையிற்றுக்கு பெடுங் கரையுஞ் சிறு உனரி பா தியுந்து பா தி அட்டி-
- 3 க்கொடுத்தான் திருநாந்த[ா*]விளக்கினுக்**கு** [11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

of Mölullūr in Idaikkōṭṭūr gave with libation (of water), for (providing) a perpetual lamp to the god (Perumāl) at Tiruvikkiramangalam, land of the sowing capacity of ... hundred nāli of seed, the tank (called) Talaikkulam, the bunds adjoining, half of (the land called) Siru-ulli, half of

No. 46—On the same base.

Text.

- ு வூலி ஸ்ரீ [1*] திருவிக்கிரபக்கலத்து பெருமாளுக்கு ஏமுநாட்டு புல்லட
- 2 ஹார்ச் சாத்தங் குன்றன் **திருவக்கிரத் நககு,** மிரிச்சிக விளக்கு க்கு வில் சகு கொண்ட-
- ் பச்ச பூமி முதியி[டை]க்கானில் விளேயூர் அழகைலனெ ஒரு கு[ஹ]ணி வித்– துபாடும் கடை-
- ் மில் பாதியும் வயலிடை மெ**ல்**ப்பா*தி* [∥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

Sāttan-Kunran of Pullanur in Erā-nādu purchased, and endowed for the sacred efferings and the Vrischika lamp of god (Perumāļ) at Tiruvikkiramangalam. land of the sowing capacity of six kalam and one kuruni (of seed), half of the karai (land) and the mēlppādi or the rent on the field.

No. 47-On the south base of the same mandapa.

Text.2

- \mathbf{l} வலி ஸ்ரீ $[\mathbf{l}^*]$ பூராடச் செலவு $[\mathbf{l}^*]$
- 2 தனு வியாழத்தில் விரிச்சிகளூயிற ^மசு சென்ற புதன் இரெவதி இர்பட வால் திஞ்விக்கிரமங்ஙலத்து பெருமாளுக்கு திங்க-
- 3 *ள்* நூரடத்தின் இருஅம் வெள்ளி மடைய**ால் ம**ு நாழி **அ**ரி திரு இமுர்த்— ன்னும் நடந**மக்காரத்**தின்னும் செஅபய**அ** மடை உடுமார் மடை க
- ! இ ≆தளிவாழைக்கோ @உ [Ⅱ*]

Translation.

Hail! Prosperity!

The (scale of) expenditure for the Pūrādam (day). On the 16th day of the

¹ Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 m. E.

² Registered as No. 18 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. B.

Vrišchika month with Jupiter in Dhanu, which was a Wednesday with Rēvatinakshatra, (the following items were determined) for the Purāḍam day of every month:

for the god Perumāļ of Tiruvikkiramangalam 12 nāļi of rice by the silver maļai (measure) for sacred offerings; and for feeding three (persons), green pulse išeru-small, payaru-pulse) two maḍai, butter-milk one and a half maḍai, and unripe plantain 12 (in number).

No. 48-On the same base.

Text.1

- ் வூஷி ஸ்ரீ [۱*] திருவிக்கிரமங்கலத் தப் பெருமா ருக்கு விழிஞ்ஞத்து பு-த்தன் திருவிக்கிரமனுமின வி-
- ் சட்டியும் அவ்வூர் வி**க்**கி**ரமங்**கத் திரனும் ஆயி**ன தி**கைமாணிக்கச் செ ட்டியு**ம்**
- 3 பண்ணுவிச்ச மண்டகம் ||

Translation.

Hail! Prosperity!

This mandapa was erected by Puttan-Tiruvikkiraman alias Vīrašetti of Vilinnan, and Vikkiramanga[la]ttīran alias Dikaimānikkach-Chetti of the same village, for the god of Tiruvikkiramangalam.

No. 49—On the base of the bali-pitha.

Text.

- ் ஆவி ஞீ [ɪ*] அவயிச் சாத்தம் கண்டளுமினை பரடுகசரிப்பல்லவ
- ் ரைசர் செய்விச்ச பலிபிட**ம் ॥**

Translation.

Hail! Prosperity!

This bali-pātha was erected by Śāttan-Kaṇḍan alias Parakēsari-Palla varaišar of the avai (sabhā?).

No. 50—Two other fragments.

- 1 திருவிக்கிசமும் குமான்
- 2 திருவிக்கிரமங்கல**த்து**
- 1 Registered as No. 19 of the Tray. Epig. Colln. of 1095 M. E.
- 2 It may also be விக்கிரம[ர*]ங்கத்தீரண்.
- 3 Registered as No. 21 of the Tray. Epig. Colln. for 1095 M. E.
- 1 Registered as Nos. 16 and 17 of 1095 M. E.

No. 51-Udiyamperur record of Kodai-Ravi.

Udiyam-pērūr, properly Udiyam-pērūr—the big village of the *Udiyam* or Chēra,—is a village on the frontier of the Travancore and Cochin States, regarding whose ancient history, nothing very definite is known; but, owing to its proximity to Tripūnitura, the secondary capital of the Cochin ruling family, it must have been a place of some importance from an early period. The big Śiva shrine of Peruntirukkōyilappam, a circular construction of the *vēsara*-type, is situated in the middle of a spacious compound, girt round by a high *prākāra* wall; but the temple, as a whole, presents but a woe-begone appearance.

The temple contains only two records, one of which engraved in the Vatteluttu script of the 12th or 13th century A. D., is so highly damaged as to yield no more information than the fact of its registering a gift of land to the temple for offerings and for a perpetual lamp. The other record which is incised on the south base of the namaskāra-mandapa in front of the central shrine is, however, of greater interest, because it gives the name of Kīlappērūr Vīra Kodai-Ravi Vēṇāṭṭaḍigal, evidently a Travancore sovereign, who was responsible for the erection of this mandapa. It is unfortunate that this lithic record should be undated; but its Grantha-Malayalam script would favour its approximate attribution to the period between the second half of the 5th and the first half of the 6th century of the Kollam era.

The name of Vīra Kōdai-Ravi of Kīlappērar is new to Travancore history, as it has not been mentioned either in the *Travancore State Manual* or in the list given in the *Travancore Directory and Almanac*. The title of Vēṇāṭṭaḍigal and the king's connection with the Kīlappērār house proclaim him to have been the Travancore king at the time of the record, and he may probably have to be located in either of the two gaps of nearly half a century each, which are noticeable in the period from Kollam 400 and Kollam 550 in the list of 'epigraphical' kings appended to my *Annual Report* for 1099 M. E.

	sk	*	*	
Vīra Ravi-Kē	raļavarman ayamārttāņdavārma	· ·	Kollam	392-412
•••		111	,,	426
Ravivarman-K Vīra Udayam	ulaśēkhara ārttāņḍavarman		;; ;;	474-88 488-91
Vīra Ravi-Ra	vivarman		,,	548
Adityavarmar	! ⊁	*	, ,	549

At Erode in the Coimbatore District have been found two records of a king called Ravi-Kōdai, but though he may have been a Chēra king who had extended his dominions into the adjacent Kongu country, we have no means of establishing any relationship between the Ravi-Kōdai of these records and the Kōdai-Ravi of Udiyampērūr.

The Tripūņitura record reads thus:

No. 52—Tripunitura Record of Kodai-Ravi: 30th year.

```
வூவி ஸ்ரீ [1*] கொக்கொதை இரவிக்குச் செல்லா நின்ற யாண்டு முப்ப-
 1
    து அவ்வாண்டு இரவி ஆதிச்ச னமைச்சினில் பிச்சைப் பாடையாறு பொ
       துவாளுங் கூடி அ-
    விரொதத்தா விரவி ஆதிச்ச அள்ளிருந்து செய்த கச்சமாலிது [**] திரு-
    த்துறைப்ப் பட்டாருடைய திருவாரா தீணய் சார்திய் தஃலயாப் சிக்-
 4
    கொல் கடையாய் இடை எவ்வகைப்பட்டி தும் பரடையார் தாங்கள் வி-
    லக்க: பெறு [ [ * ] விலக்குமவர்கட்கு பலபை செய்யப் பெறுர் [ [ * ]
       ுத-
    வதானத் தில் புக்கு விலக்கு விதும் பொருள் கவாவும் பெருர் [1*] டிக்
    விலக்குமவர்கள்கும் பொருள் கவருமவர்க்கும் பலமை செய்யும2
    பெருர் [≀*] இக்கச்சம் ⊬்ழைச்ச பாடையான் பந்திரு∻ழைஞ்சு பொ-
 9
    ன் கொயில்க்கு தண்டப்படுவது [۱*] கொயில்கு பட்ட பொன்னிட்ட
10^{\circ}
    ப்ொழ் தன்றி மற்றையவக ளிவரொடு கூடிக் கருமஞ் செயப்பெ.
11
    ருர் [۱*] அவகள் அவிராதத்தால் பாடையாருங் கொயிலும் எவக் கு-
12
    றிச்சென் பூணித்துறைச் சாத்தங் குமரனென்' [11*]
```

Translation.

Hail! Prosperity!

The thirtieth year of king Kōdai-Ravi—in that year—during the ministry of Ravi-Ādichchan, the *pichchai-paradaiyār* (assembly) and the *poduvāl* (temple officials), having unanimously met together under the presidency of (the said) Ravi-Ādichchan made the following regulation—

the $paradaiy\bar{a}r$ (members of the assembly) shall not remove any one of the servants (on the temple establishment) intermediate between the $s\bar{a}nti$ (principal

¹ பலயை seems to refer to பலகை (Skt. phalaka), an honoured 'seat' in the assembly.

² Read செய்யவும் or செய்யப்-

³ The last line in Grantha characters of the 12th century A. p., is hidden from view by a slab.

priest) at the top and the śłkkól (sweeper) at the bottom. Those who so remove shall not be eligible for a plank (seat in the assembly). They shall not enter the dēradāna and remove (any official etc), nor shall they dun money (from them.) To such as so enter and dismiss (the servants) or grasp money (from them). a seat shall not be provided.

The paradaiyān who transgresses this regulation, shall pay a fine of twelve kalainju of gold to the king. Until he has paid up this penalty of gold to the king, the others (members of the assembly) shall not confer with him and transact business.

On the unanimous order of the parishad (assembly) and the kōyil (king), I—Śāttan-Kumaran of Pūnitturai have noted this down.

The Udiyamperur record reads thus:

Text.1

- ു ത്രീഗണപതെ നമ രക്ഷിക്ക പെരിന്ത്യകൊയിൽലപ്പെന്ന് സെസ്സ് ത്രീ
- 2 ക്ട്രൂച്ച**െത്ര**്*] **ത്രീവീരകൊത** യിരവിവമ്മരായ വെണാട്ടടിക**ം** കള്: ച്ച പുന്നെരിട്ട
 - നാരണ നിരവി പണിചെയ്യിച്ച ശ്രീമണ്ഡപഴ ഭൂമ്വാന്തസ്തുപ്പാന്തത്തൊളഴ

Translation.

Adoration to Ganapati! May (god) Permtrikköyilappan protect (us)!

Hail! Prosperity!

This auspicious mandapa, from the base to the top $(st\bar{u}pi)$ was erected by Nārāyaṇan-Ravi of Punneriṭṭa, on the order of (the Travancore king) Vēṇāṭtadigaļ of Śrī Vīra Kōdai-Ravivarman Kīlappērūr.

No. 53-Six Epitaphs at Udiyamperur.

Udiyanpērūr, the Hindu appellation of this now insignificant village, uncerwent a phonetic mutilation similar to that which has given us Iniquitribrim for the name Unnikka (Unni-Kēraļa)-Tiruvadi of a Travancore ruler; for in Portuguese ecclesiastical history, it is the famous Diamper where the synodal council was held on the 20th June 1599 A. D., under the masterful presidentship of the Aranbishop Alexius Menezes. This synod established Romish supremacy in the West Coast on a secure basis and brought as many as 'seventy-five new churches under the control of Rome.' The interesting episode as to how the Archbishop carried the proceedings to a successful issue both by his tactful diplomacy and his own compelling personality, has been described at length in many works. If what Mr. Agur has said on page 50 of his Church History of Travancore is true, namely, "that the ancient liturgies, and other Syriac books, regulations, documents and manuscripts on ecclesiastical subjects were committed to the burning

¹ Registered as No. 6 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. B.

pile of flames", then it is possible that some valuable historical material about the old Malabar churches may have unfortunately been lost on that occasion.

The subjoined epitaphs are found on a few tombstones which are kept stowed away in one of the rooms of this historic Church. As the earliest of them is dated only in Kollam 735 all of them are only post-Portuguese. This fact accords well with the remarks that "the old tombs in the cemeteries of the Travancore State are mostly of Portuguese, Dutch or English origin, all belonging to a comparatively recent period. Strangely enough, old native tombs there are scarcely any in the country. The mass of native Christians for centuries seem to have never cared to erect tombs over the graves of their friends and relations. In Travancore, there is nothing like even the later Christian tombs of the early and middle ages, which abound in Europe. The earliest inscriptions yet found here do not take us beyond the 17th century."

The system of recording the date of death and other details of the deceased in epitaphs and placing tombstones over their graves appears to have come into vogue only after the Portuguese had colonised on the West Coast in the 16th century A. D. Prior to this time, these details may have been recorded on palm leaves or, for better preservation, on copper scrolls kept in every household, in which may have been entered the casualties and other leading events that had occurred in that particular family. It is also possible that each church had maintained a cadjan register in which those events relating to the particular parishes may have been recorded; or, it may even be that the earlier Christians had simply followed the practice of their neighbours, the Hindus, in leaving the graves unmarked, by anything more elaborate than simple wooden crosses.

Epitaph No. 1.2

1	[கொ]ால்லம் அள-		[த நெல்லவ-
2	ச மத மெ-		[்ழி]க்கிட கூ−
	[டம]ாதம் உயஉ	7	[டி] பணிக்கொர்
4	[்ரு-] மா த்தென் கொ-		

Translation.

On the 22nd day of the Mēdam month of Kollam [8]*1, Mātten Kō-fra]da Paṇikker died.

Epitaph No. 2.3

1	கொல்லம் [எ]ന-	5 டா	புரத்த
2	[ந_] இ கொலம்	6 $\omega \pi_{\mathcal{S}}$	ந் தென் +
3	ம்கொ மா சம்	ī I 15	റ്റ മെ -
4	உ@ _{சை க} [ண்]-	8 ழிக்	55 [5m. 19_]

- 1 Church History of Travancore (Agur), p. 1160.
- 2 Registered as Nos. 12 and 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.
- 3 The title of Panikhar has to be added after Korada, though it occurs wrongly at the end.
- 4 The missing syllable is probably Qur.

Translation.

On the 24th day of Makaram of Kollam 7[3]5, Mātteṇ- . . ra of Kaṇḍā-puram died.

Epitaph No. 3.1

1	கொல்லம்	-	4	தம் ஈரு மணிக்-
2	ചുനുമ_0∂ പ		5	கொரு ² நல்லவ−
3	த மிதேன மா-		6	ழி கூடி

Translation.

On the 3rd day of the Mithuna month of Kollam 827, Manikkora died.

Epitaph No. 4.1

1	கொல்லம் அ-	5	ო- அருவா
2	ന ക്യാന് പ	6	வாற்கி நல்ல-
3	த ம(ா)்கொமா-	7	வழிக்∉ கூ டி
4	\mathcal{A} $\dot{\mathcal{A}}$ $\dot{\mathcal{A}}$ $\dot{\mathcal{A}}$		

Translation.

On the 25th day of the Makara month of Kollam 836, Vārki of Aruvara died.

Epitaph No. 5.1

1	கொல்ல-	- 7	ரூர் வடக்கொ-
2	മ്[ചുന]≠0	8	[ட]த்த மாத்-
3	ளு ்மத தஹு−	9	தூ கத்தெ-
4	[ம்] மாதம்	10	ை ர் நல்₋
	2 0 km [2]-	11	ல்வழி
	தியம்பெ–	12	செயிது

Translation.

On the 23rd day of Dhanu month of Kollam [8]46, (the priest) Māttū-Kattenār of Udiyampērūr died.

Epitaph No. 6.1

1	கொல்லம் அளகூம்	4	உ0அ - தொம்மா
2	எ மாண்ட படுதணக்.	5	• • •
3	கில் மின மாதம்	6	நல்லவ <i>டி</i> பி செயி து

Translation.

On the 28th day of the Mina month, according to the old reckoning, of the Kollam year 897, Tomma died.

¹ Registered as Nos. 14, 13, 11 and 10 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E. A few damaged epitaphs have been numbered.

² ωσωπάθαπε, may also be read tentatively as ωπωπθάθαπε, as suggested by Mr. T. K. Joseph; but the traces support the former reading.

No. 54—Epitaph No. 7.

Special interest attaches to one of the epitaphs of Udiyampērūr which is subjoined, because it is alleged to register the death (nāḍu nīṅni—an euphemism for royal mortality) of Tōmmā-rājāvu of Villārvaṭṭam. The inscription reads thus:

Text.3

- 1 செநொங்ஙலத்து
- பார்த்த வில்லா-
- 3 வட்டம் கொம்மா
- 4 சாசாவு நாடு நின்ஙி
- $5 \left[\rho \right] m \left[\rho \right] m + 0.00$

Tōmmā-rājāvu of Villārvaṭṭam who was risiding at Chēnōnnalam died on the 9th (day), of the 2nd (month) of (the year) 1701.

First of all, the script in which the record is incised is of more than a passing interest. The early Vaṭṭeluttu characters had maintained a recognisable uniformity; but in course of time, they became so degenerate in their outlines in the later varieties, which were in vogue in the 17 and 18th centuries under the denominations of Malayālma, Nānāmōṇa and Kōleluttu, that the deciphering of a record in this alphabet presents considerable difficulty. The letters ka and cha are very often undistinguishable, while the letters ma, va, pa, ya and na bear such a close family likeness that the context alone has to be depended upon for the determination of the proper phonetic values of the single symbol representing all these syllables. The letters ku, $k\bar{u}$ and ko have also elaborated curvilinear forms, while tu, vu, na and lu could often be mistaken one for the other.

These being some of the difficulties besetting a proper evaluation of a later Vaṭṭeluttu record, the script employed in the particular epitaph under consideration unfortunately offers still greater trouble in the way of its successful solution.

The first line has been read as 'chenōnnalattu', but the way in which nna has been written as one conjunct consonant (one na over another) is not common to the Vatteluttu records hitherto discovered and deciphered. I have come across only one inscription where such a method has been adopted for !!i. The letter tu ought to have been formed by producing an unclosed ta to the right in the form of a concave curve opening upwards 3, and not by adding a downward straight stroke to ta as in a, which is the method adopted for representing nu and nu.

In line 2, the letters $p\bar{a}$ and $l\bar{a}$ have their secondary vowel-lengths added at the bottom, whereas ordinarily they ought to have been affixed at the tops. add and not as add and not as add and add an

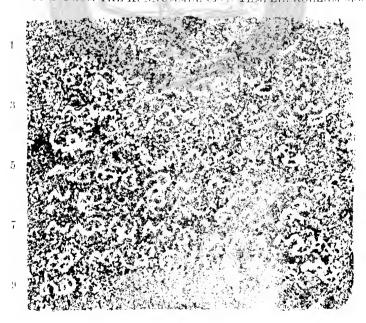
In 'nāḍu-nīṅni' again, the final syllable ṅni has been written as a conjunct consonant, which is a form not seen in Vaṭṭeluttu records.

We then come to the last line of the epitaph which is supposed to contain its date portion; and here again a few puzzling numeral-symbols have been used in a peculiar way. The symbols, as they are, read from left to right as follows:—

T. A. S. Vol. VI., Part I. NO. 54--UDAIYANPERUR EPITAPH OF A. D. 1701; To face page 68-

RECORD FROM THE KUNNUMMEL SIVA TEMPLE: KOLLAM 69.3 $\,$

The first symbol appears to be \triangle (one) and the second is \mathfrak{P} (the 1000-symbol), so that together they denote 1000. The next pair represents \mathfrak{P} (seven) and \mathfrak{P} (the 100-symbol) or 700. The fifth letter is the cross or dagger symbol, which in inscriptions, both in Vatteluttu and early Tamil, would have done duty for the consonant ka or the numeral 1. As it cannot stand for the letter ka in the date portion, it can only signify the unit numeral; so that the first five letters may be taken to stand for 1701. Then follow two more symbols which respectively denote 2 and 9 and if they should represent anything, it must be the month and date of the year 1701, when the alleged demise of Tōmmā-rājāvu may be considered to have taken place. Thus the last line would, according to an ordinary interpretation, represent the 9th day of the 2nd month of the year 1701 A. D.

But it has to be noted that this method of representing a date is extremely modern, and could not have been in vogue especially in an Indian epitaph in A. D. 1701, and never in A. D. 1501, which is the reading claimed by some others. Further, there is not the qualifying phrase 'Buun Dpiblic" which almost always prefaces a date in the Christian Era, as against 'Kollam' and 'palaiyakaṇakku' which have been used to denote the local era. It must have taken a longer time for the European notation to have become popular and independent; and A. D. 1501 was just the beginning of the Portuguese colonization on the West Coast.

These points notwithstanding, this epitaph has been the subject of some discussion as to the correctness of the information which it is supposed to record, namely, the death of Tōmmā-rājāvu of Villārvaṭṭam, who was staying at Śendamaṅgalam (Skt. Jayantamaṅgalam which has been mentioned here in its mutilated colloquial form of Chēnōňnalam).

Mention is made of the Christian king who wielded sovereign rights over the St. Thomas' Christians, in the following para of Asseman IV—442, which has been quoted by Mr. Mackenzie in his History of Christianity in Travancore:

"In process of time the prosperity of the Christians of Quilon and Cochin so increased that they gave themselves a king. The first Baliartes³ called king of the Christians of St. Thomas, reigned in Malabar: and when after him some of his sons had reigned, at last by the law of adoption the dynasty passed from the Christians to the heathen kings of Diamper. When the Portuguese first came to these shores, the Malabar Christians were obeying the king of Cochin"

This Christian king is also said to have weilded a sceptre 'a red rod tipped with silver, having three small bells attached to the upper end and that, this line having become extinct, this sceptre was preserved by the Christians for some time, until it was handed over as a sign of their own good faith and allegiance to their coreligionists, the Portuguese, on their landing on the West Coast. The Portuguese in their turn were immensely gratified to find numerous Christians in this alien land, and while readily accepting their proffered submission, they also promised

¹ The Kandanad epitaphs contain similar numerals for 1000-a unit A followed by 94.

² This has been read as @ or 5 on the strength of an indistinct double curve in the inner loop; but the angular hump of the outer curve approximates more to or than to @. A date in modern English notation so early as 1500 A D is extremely implausible. Further, the numerals of the month and date are also claimed to have been separated by dots, as in modern times

³ Oriente Conquistado, ii, 69 (T. S. M. ii. 147) says that Beliarte was not a Xian.

them protection in view to strengthen, by such means, their own commercial and political position in a new country.

Several references to this Christian dynasty have been collected together in the *Indian Antiquary* for June 1923 by Mr. T. K. Joseph, and I quote therefrom two extracts from the *Dutch in Malabar* (Galletti):

"These St. Thomas' Christians then being favoured with privileges increased, it is said, in influence, power and number among the nations of the country, became bold through these advantages and desired, just as the Israelites of old, a king over them and did in fact appoint one by name Baleate (Villiyarvattam) and gave him the title of king of the St. Thomas' Christians. His descendants are also said to have succeeded him on the throne until at last one came to die without offspring. In his place was elected with the common consent of the people a king who was at the same time king of Odiamper (Udayamperur) which is distant three Dutch miles from Cochin to the south in the present territory of the king of Travancore . . . When the kings of this dynasty also had died out altogether the kings of Cochin are supposed to have got possession of that kingdom." Galletti's Dutch in Malabar, p. 174.

These facts are further referred to in another place:

"The little kingdom of Valliavaṭṭam also belongs to him (i. e., the Palaiyat Achchan, hereditary prime-minister of the king of Cochin). He got this in ancient times from the king of Cochin, who had inherited it from a Nayar Chief." Ibid, p. 120,

The author of the *History of Christianity in Travancore* has given an extract from Wadding's *Annales Minerum* referring to a letter which Pope Eugene IV (1439) is said to have sent to his 'most beloved son in Christ, Thomas, the Illustrious Emperor of the Indians'; and although this missive never reached its destination, it serves to show that, if the information on which the Pope relied while he sent his epistle was reliable, even so late as the second quarter of the 15th century, a Christian was recognised as ruling over the St. Thomas' Christians of Malabar.

But the present epitaph which records 1701 as the year of demise of a certain Tōmmā-rājāvu is inexplicable, because this Christian dynasty had come to an end some time before the Portuguese landed on Iudian soil. It is not known if Tōmmā-rājāvu represented any member of the Christian colony at Chēnnamaṅgalam, who assumed the ordinarily regal but, at that time, meaningless suffix of rājāvu, and whether the euphemistic expression of nādn-nāni came also to be wrongly used for his death. Even if the date of the epitaph is read as 1501 which is the only other alterative that can be contended for it (the numeral σ being however distinct and unlike \bullet), it does not help much: because the Christian dynasty was, according to Portuguese testimony, extinct sometimebefore they landed on the Malabar Coast in about A. p. 1498 or 1502; and a regal rājāvu could not have lived so late as A. p. 1501 and died in that year.

The same paper in the *Indian Antiquary* has a further note that "it has been ascertained by careful scrutiny and after a thorough discussion in the Malayalam papers that this inscription is spurious"; if so, the importance of this epitaph as a piece of epigraphical evidence, is vitiated. The year which is

readable as 1701, also tends to show that the pre-Portuguese Christian king may not have been meant here.

The epitaph has been reproduced, so that it may be available to those who are interested in its contents.

No. 55 - Kandanad Epitaphs.

The church at Kaṇḍanāḍ, half a mile to the south of the Roman Catholic church at Udiyampērūr, is of the Jacobite persuasion. It contains about a dozen epitaphs, a few of which are embedded in the foundation of the open-air stone cross placed on the roadside in its front.

The earliest of these inscriptions is dated in Kollam 807 (=A. D. 1632) and the latest in Kollam 835 (=A. D. 1660), and as these have been found below the cross in such a way that a few letters are hidden underneath the stone-work of its pedestal, the date of erection of this Cross must have been later than A. D. 1660, i. e., in all probability, the first half of the 18th century A. D., when the tombstones from an adjoining disused cemetery could have been utilised forthe foundation. The maximum age of the Cross cannot therefore be more than two centuries at the most.

The pedestal of this Cross is of the ordinary Hindu design and consists of an upapītha of the simple pratibhadra type, the top kapōta-moulding being picked out with the sun-window or the pañjara ornament. Over this upapītha or bottom pedestal, is another smaller adhisthāna or basement which in its turn carries an adahpadma or down-turned lotus. From the centre of this lotus which is the usual motif used for circular pedestals, the stone-cross nearly 18 feet in height stands out silhouetted in severe outlines against the sky. The top and the extremities of the shorter limb of this 'Latin Cross' are ornamentally moulded in the form of the pericaps of the lotus. At the place where the two arms of the cross intersect is also seen a small lotus-medallion. One or two shallow cup-like depressions are found excavated on the top of the pedestal to hold the oil of votive lamps, while niche-like stones are kept over these to render the flickering flames draught-proof.

One of the inscriptions refers to the installation of the baptismal font in A. D. 1682 by two private individuals, while all the rest are epitaphs registering the deaths of the villagers.

 Epitaph No. 1.¹

 1 [தெரல்லம்
 6 [த்] தொம்மெ.

 2 [அ] ஈடு மதமெ.
 7 [ன்ர ஈஸ்லவ.

 3 [ட] மாதம்
 8 ழிக்க கூ.

 4 [உ] மிசுளு ஒ.
 9 நடி

Translation.

On the [2]4th day of Mē[ḍa] month of (the) Kollam (year) [8]03. Okkāṇḍa Tōmmen died.

க் கொண்டு-

¹ Registered as No. 23 of the Tray, Epig. Colla. for 1099 M. E.

Epitaph No. 2.1

2	கொ ல் ல[ம்] அளஎ மத[மெ]- கெர ஞாயற .	5	. ஈ- வில்ல [வ]- ட்ட குரிய[க்]- கொஸ் கேல்ல-
o			W 65 11 610 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 1

7 வழிக்ககூ[டி]

Translation.

On the .. th day of the Makara month of Kollam 807, Kuriyakkōs of Villavattam died.

Epitaph No. 3.1

1	கொல்ல ம்	6	<i>த் து</i> ெவன்
2	அளஎ மத	7	குரியெ-
3	மி தின	8	ன் நெல்லைவ-
	ஞோஎற-	9	ழிக்க கூடி
5	யாடு பா−		

Translation.

On the 13th day of the Mithuna month of Kollam 807, Mattuven-Kuriyen died.

Epitaph No. 4.3

1	அளம்சி பூதை-	4	னம நல்லை வ-
	ன ஞா எ ற	5	ழிக்க கூடி
2	ு மிருள் வன் –	40000	

Translation.

On the 25th day of the Mithuna month of the Kollam year 815, Annama died.

Epitaph No. 5.1

1	[மி] தகா பி-		பம[ா]தம் உெல
	[்ற] <u>ந்</u> கிட்ட	8	₋ தொம்மெ
	$[oldsymbol{\omega}]$ தாரை $oldsymbol{\omega}$ $[oldsymbol{\omega}]$ -		[ன்] ஒக்காண்ட
	் காலம் கொல்-		[ந]လဲလေသည္ပါ-
	$[$ ல $]$ ம் \mathcal{A}_{m} $[$ உ $]$ $arrho$		[க்]க இ ட
	. மத கும்-	12	[<i>ᠲ</i> ፫] மு

Translation.

On the 20th day of the Kumbha month of Kollam 82* which was 165* years after the birth of the Messiah, Tommen-Okkānda died.

Epitaph No. 6.1

- 1 ²ங் கால**ம்** கொல்ல-2 ம் அள கூலி உம-
- 1 Registered as Nos. 13, 20, 27, 22 and 24 of the Trav. Epig. Colin. for 1099 M. E.
- 2 One line is hidden underneath the pedestal of the Cross.

To face page 73.

NO 56-KANDANAD EPITAPH OF A. D 1665.

A. S. Ramanatha Ayyar.

```
3 தகிங்ஙமா தம்

4 0அள- வெலக்க-

5 னே இட்டுப்பு சொ-

6 மமார் கல்லவழிக்க

7 கூடி எனறி
```

Translation.

On the 18th day of Chingam month of Kollam 837 which was, know that Ittuppu-Chommār of Velannane died.

Epitaph No. 7.1

1	மிசியா பிறக்-	5	மத செவ்வஞா-
2	கிட்ட சதாறளாடும்		யிற உய _{அரு} வெ-
3	ளு ந் காலம் <i>கொ-</i>	7	லந்தனெ இட்டு
4	ல்லெம் அளகாடு அ	0	• • • • • •

Translation.

On the 28th day of the Chingam month of Kollam 831, which was 1656 years after the birth of the Messiah, Ittuppu... of Velannane died.

Epitaph No. 8.1

1	கொல்லம் அடை	4 சாண்டி குறியன்
2	ந <i>ெ</i> செ மதை கற் க்-	5 நல்லெ வெழிக்க
3	கெ டக ளூர ற மன ை -	6 [55.4]

Translation.

On the 17th day of the Karkataka month of Kollam 834,-Chāṇḍi-Kuriyan died.

Epitaph No. 9.1

1	கொல்லம் அ[ா]-"	4	த்துவென் அ[ச்]-
2	[உ]ယကြာပြနျပါ[னြ]-	5	சார் நல்ல வி
3	மாதம் எ∾ு [மா]-		ழிக்க கூ[டி]

Translation.

On the 7th day of the Mīna month of Kollam 8[2]5, Māttuven-A[ch]-chār died.

Epitaph No. 10.1

1	மிசிகா பிற-	7	டுங்ங ஞ[ா]-
2	க்கிட்ட ௮-	8	ற உடை கொச்[சொ]_
3	<u> </u>		க்கென் சாக்டு[க ா]
4	ரு கோல <i>ம்</i> கொ-		குரிய[த] க-
5	ல்லம் அ $\lceil \mathfrak{m} ceil^2$ -		ស់ សa ហ្វ្រិន់ -
6	7⊑ပြဲကဲ ယπ[တော်]-		க இட்கூ [டி]

- 1 Registered as Nos. 29, 26, 25 and 21of the Tray. Epig. Colln. for 1099 M. E.
- 2 These letters are hidden under the pedestal of the Cross-

Translation.

On the 2nd day of the Chinna month of Kollam 839, which was 1665 years after the birth of the Messiah, Kochchökkan Chākkō-Kuriyada died.

Epitaph No. 11.1

1	கொல்லம் அளை [©] -	4	உய்அு சொவ்வா-
2	எ மாண்டெ படுழகணக்-	5	ပျေးခြဲနာ ယေညာ [။]ပော်
3	சில் மி <i>ுமாத</i> ம்	6	நல்ல வ ழி சீச யி து

Translation.

On Tuesday, the 28th day of the Mīna month, according to the old reckoning, of the Kollam year 897, Mari[ya]m died.

No. 56-On the Baptismal font of the Church.1

1 மிதிக பெ[ற*]க்கிட்ட சதுறைவையிட காலம் 2 கொச்சொக்கென் சூரியத மாணியும் கரிவெலி பய்ப்ப சும்மாரும் கூடி கொடுத்த

Translation.

In (the year) 1682 of the birth of the Messiah, Kochchokken-Kuriyada-Māṇi and Iyppa-Chummār of Karivēli together gave (this font).

A few records from Tirupparappu.

A fragmentary copper-plate record discovered in the Siva temple at Tirup-parappu, a village in South Travancore, has been published on pages 199–201 of Volume I of the Travancore Archaelogical Series. This set which, in its entirety, would have supplied much information of value in regard to the genealogy of the Vrishnikula or the petty Yādava dynasty to which both Karunandaḍakkan and Vikramāditya-Varaguṇa belonged, is unfortunately incomplete. This document belongs to the latter half of the 9th century A. D., and it would have furnished some historical particulars as to the relationship, political and other, that must have existed between the Ay kings of the hilly borderland and their suzerains, the powerful Pāṇḍya kings on the other side of the Ghats.

Of the sixth lithic records copied from the Siva temple of this village and from a rock on the riverside, one is dated in Kollam 407 corresponding to A. D. 1232, and relates to the gift of a lamp-stand to the temple by a native apparently of the Madura district. Two are in Vatteluttu, but one of these is fragmentary. Three other inscriptions, one in Malayāļam and the remaining two in the Nāgari script, refer to the erection of a mandapa on the bank of the Kōdaiyāru which flows past the village. One of these specifically dated in the Kollam year represented by the chronogram 'dhāmānayam' corresponding to 1059, mentions Rāmavarman as the king of Travancore, and though the other two records in Nāgarī do not contain either the date or the king's name, they have also to be referred to the same king, namely Viṣākham-Tirunāļ who reigned from Kollam 1055 to 1060.

¹ Registered as Nes. 28 and 30 of the Trav Epig. Colla. for 1099 M. L.

No. 57— On the north wall of the Mahadeva temple.

Text.

```
1 வூவித் ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் சான மாண்[டு] மெடஞாயிற்ற . . 2 தீல்[யூ]ர் இரவி சடா தொனை மதிரை ² [உ]தை[ய*]தெவர் தி- 3 ருப்பரப்பில் நாயஞர்க்கு கொடுத்த மூன்று- 4 நிலீத் ³ திருவிளுக்கு ஒன்று !
```

Translation.

Hail! Prosperity!

On the . . th day of the month of Mēḍam in the Kollam year 407, Iravi-Jaṭādiraṇ alias Madirai [U]dai[ya*]dēvar of Talai[yū]r gave a lamp-stand of three tiers to the god of Tirupparappu.

No. 58—On a pillar in the namaskara-mandapa.

Text.4

		Text.		
	First side.	- 6 ASIA	16	ண்ண கொ-
1	கொல்லம்	~L(0.85 H329/	17	ண்டு ஆச-
2	ന്ന π ന്ന ∂ -	(2) 1 - m	18	ந்திர-
3	ச ஆமாண்டு	BD-863330	19	தாரம்
$\frac{4}{5}$	[தஅ]ஞ் ஞாடி-		20	வீளச்-
ă	<i>உ</i> றில் தி-		21	சூ கல்-
6 7	ருப்பர்ப்-	No.	22	ப்புச்-
7	பில் மாடுத-	7986	23	சதும்
8 9	வர் திருமுன்-	L. USE		Third side.
9	பில் இ-		24	தெக்
10	டார்ழிக-		25	ஙமண்-
11	யில் எறக-		26	கொண த்து
12	ல்லெ இ <i>டி.</i> _		27	மற்றத்-
13	ச்ச _{தோ} ம்		28	தில் நா-
	Second side.		29	ாருயண≔
14	னி ச திய்		30	கோசாயு—
15	ธล่0ล-		31	ணை ன் [1*]

Translation.

The individual who built with stone the *idanā ligai* (middle corridor) in front of god Tirupparappil-Mādēva in the month of [Dhanu] of the Kollam year 664 and provided for (the burning of) a lamp with gingelly oil, as long as the moon and the stars last, is Marrattil Nārāyaṇaṇ-Nārāyaṇaṇ of Teṅnamaṇ-kōṇam.

¹ Registered as No. 73 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E. - Vatteluttu.

² The reading of உதையதேக is only tentative.

³ Read இருவிளக்கு.

⁴ Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E. Vatteluttu.

No. 59— On a pillar in the prakara.

The subjoined record is engraved in Vatteluttu characters on the four sides of a stone set up in the middle of the $pr\bar{a}k\bar{a}ra$ of the Siva temple in the same village. It contains neither beginning nor end, but mentions the names of a large number of fields which had apparently belonged to the temple. Many of these names are similar to those that have occurred in the Huzur office plates published in Volume I of the Trav. Archl. Series.

		Text1.		
	(a) ²		7	விலே சொண்ட ம-
1	மெயானி-		8	ணவியும் மெ-
2	പെ ഷിരം-		9	டை கை தத்துடவ-
3	கொண்ட டூட		10	இர இ வே ப
4	നുകം (ത		11	யும் இதின்
5	ம் நடுங்கொ-		12	தலேப்புரையி-
6	ட்டு விஆ ஆ-		13	டமும் மொயா–
7	திச்சனி-		14	னிடை வி‰கொ-
8	டை விலேகொ	A01A	15	ண்ட கெடும் மு-
9	ண்டை காட்டு அ-	~C(9/8)/11 F(3)/1	17	சில் பூ ௌ [றை]
1 0	றைப்புரையி-	121 - T	17	க்கலப்பாடு ்
11	டம் + தச்சம-	GDL-AGGCC	18	<i>தடி</i> றுடு ம
12	ணா நாகஞ் சுவ-	Cattorial Brill (20)	19	ரு¥யும் இ-
13	മങി പ്രെ ഷ്യൂ		30	தின் தஃப்பு-
14	கொண்ட பொன்-	- A	21	ையிடமும்
15	னன் காலிப்-	NO.	22	<i>மொயானிடை</i>
16	புரையிடம்	Discount Control	23	காஞ்ஞிரக்கு-
17	களி இஃப்-		24	டி மரு தின்கி-
18	பிரவழியில்		25	<i>ழபாட்</i> டம் ©
19	இளாற்று பா-	-25-6	27	யுங்கூ
20	வண் நாராய[ண] –			(c)
21	னடை திருப்பர்•		1	എ
22	ப்பில் மாடு <i>த</i> -		2	க்கிரமன் [த]ன்னி-
23	வர் வூஃ் கொண்ட		3	டை திருப்பரப்-
24	பாதிரியல்		4	பில் மாதெவர்
25	துடி + இ டளே		5	விலே கொண்ட பூ-
26	இதின்க் கரை		6	விரை நறையூர்
27	காடுங்கரை		7	அறையடாநக்கி-
	(b)		8	ன் முறியில்ம் மு-
1	ൺതെ ഥഷി ² രാ		9	ப்பத் முக்காழி
$\frac{2}{3}$	சொண்ட பெரு-		10	உழக்கு மற்ற-
	மண் கல்ல $[$ ை \widetilde{p} $]$		11	<i>த்</i> தில் சங்க <i>ா நா</i> –
4	© വേൽ		12	ராமிணன் கடுவி-
5	மொபானிடை		13	‰ கைக்கொழி-
6	கூ <i>ர</i> த் தூர்		14	கொட்டி‰ கு-

¹ Registered as No. 75 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E.

² The continuity of the four pieces a, b, c, d cannot be traced, as the inscriptions are damaged at the beginnings and ends.

15	ண்டறை தடி + விதை	7	வர் விலேகொ ன்ர ட
16	ரு நடம <i>ற்ற</i> த்து	8	குழைக்கா ட் டு
17	சுங்கரநாராயி-	9	ப் செவழியில்
18	ணைன் உம் மி டா	10	கொட்டறை கூ:
19	லம் நாட்டு சொ-	11	டக்கிழ்மண் கள-
20	தத்தெவர் துடவல்	12	ம் செ றி யவக-
21	மெலச்சச–	13	காட ம ண் ணறை
22	ரி கண்டன் கிழ்க-	14	உள் <i>ப்பட்ட</i>
23	டவல் தானங்கொ-	15	தடி மிட வி-
24	டுத்த புத்தறை கண்-	1 6	றை வித்து சொ
25	டமுக் தேடி உவி-	17	செ <i>று</i> மண்ணா-
26	றை வித்து கொ-	18	கைதைத் தா-
27	ச்செரி விக்கொ-	1 9	மொதிரன் சங்-
28	மஞ் சங் கர ன் மாதெவ-	20	கானடை திருப்ப-
29	க் கணிவிலே பிரவ–	21	<i>ரப்</i> பில் மாதெவர்
3 0	ழியில் விஃ கொடுத்த	22	வீலே ∂காண்ட ஆ–
31	பூமி முக்கணி பண்டும்	23	லேறையில் சாரக்–
32	காளியறையும் க	24	க்காலறையும் செ-
3 3	ஞா் <i>துடவலு</i> ம்	25	த்தகாரித் துடவ-
	(d)	26	தும் கடமன் மண் -
${\color{red} \frac{1}{2}}$	சங்கரன் தி-	27	ணைறையு குழி-
2	ரு விக்கிரம ன்	2 8	த்துட லும் கட்-
3	கண்டன் த் திருவி-	29	மண்ணைறை கண்டமு ம்
4	க்கிரமன் சங்கர-	3 0	சிற்று வட்டமு-
5	னடை திருப்பா-	31	ந்த டி ^{சு} விதைவு
6	ப்பில் மாதே-		1000

No. 60—On a stone in the middle of the prakara.

Text1.

- ധീമാനയം സഭാനെ കന്വാ-1
- സ്ഥ രവൌ കുളീരഗെ 2
- ജീവെ വഞ്ചീശരാമ-3
- വാരാ മണ്ഡപമത-
- നൊടുമാവതെഃ സവ്വെ വ
- ധീമാനയം
- .ഇതി
- 8 കൊളംബ
- സങ്പാച

ation.

onogram) dhīmānayam, which was (the n Kanyā and Jupiter was in Kaṭaka,

In the year (expressed by the chro cyclic year) Subhānu, when the sun was i

Transla

Rāmavarman, the lord of Vañchi, constructed for god Siva (Umāpati) the mandapa in the southern direction.

Dhīmānayam (i. e., 1059) is the chronogram in the Kollam Era.

No. 61—On a rock in the Kodaiyaru.

Text.1

महाजयसमृद्धार्थक्षेमारोग्यप्रदिशवः ।

शश्चत्करोति साम्निध्यं मण्डपे[ऽ*]त्मन् सुखावहे ॥

Translation.

Siva, the bestower of great victory, plenty, wealth, welfare and health is eternally present in this pleasant pavilion.

No. 62—On the same rock.

Text.2

- आत्तान्नायद्विजगणतपोयं ग्यमास्यानमेतच्छंभोरग्रे घटगतरवौ सिंहसंस्थे च जीवे ।
- पुण्याश्वत्यप्रचुरविटपच्छ।यया ध्वस्ततापे गोदाकुले सुर्भिपवने कारितं विश्वराज्ञा ॥

Translation.

When the Sun had entered Kumbha and Jupiter stood in Simha, the king of Vanchi erected near Siva and on the bank of the Goda river where the fragrant wind blows and the shady branches of the sacred asvattha trees dispel the heat (of the sun), a pavilion fit for brahmans well-versed in the Vedas, to perform austerities.

No. 63— Tiruvidangodu inscription of Ravivarman.

The subjoined record which consists of five verses in Sanskrit is engraved in the Malayalam characters on the north wall of the mandapa in front of the Siva temple at Tiruvidāngodu. It registers the fact that the Travancore ruler Ravivarman renovated the temple of Vatakrōtēsa in the Kollam year 814 in the space of three fortnights. The astronomical details furnished in the inscription work out to A. D. 1639, June 3, Monday; '67; f.d.n. '10.

The Travancore State Manual gives this Ravivarman a reign of 20 years from Kollam 803 to 823, and epigraphical records ranging in date from 798 to 821 have been found for him. A few other records dated in Kollam 830 and 834 mention a king named Vīra Ravi-Ravivarman, but we cannot say if these two kings are identical or different.

The renovation ceremonies were conducted by the porri of Karpakamangalam (Kalpaka-mahīsura) named Vāsudēva, who is described as the king's primeminister (pradhāna-sachivah), in strict accord with the procedure enunciated in the sacred texts. He erected a bālāya (the ilangōyil of the Tamil epigraphs) and this is referred to under its technical name of 'Sankocha.' During temple repairs the power of the principal deity is said to be drawn into a smaller and portable

Registered No. 77 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. R. - Nāgari.
No. 78 of 1085 M. E. - Nāgari.

³ सङ्घोत्रनं स्वावभवस्व निगहनं स्यात ।

image, to which worship is offered; and this process is called 'Sankōcha'. This is described in the Tantrasamuchchaya:

निष्कामणैकिविहितं विधिमत्र मुद्दः वाशेषं विशेषविदिह प्रविधाय कर्म ।
सम्प्रार्थ्य तत्वकृष्ठशंन तथाभि वेच्य
सङ्कोचम।चरतु वा गृहमात्रजीतौं ॥
देवेश प्रतिमामूर्ते मन्त्रमूर्ते परावरे ।
अत्र सङ्कचितो भत्वा वासं कृष्ठ तवाज्ञ

अत्र सङ्कुचितो भूत्वा वासं कुरु तवाज्ञ्या ॥ Chapter XI, vv. 97 et seq.

It may be noted that the consecration ceremony of the Kṛishṇasvāmin temple near Kēraļapuram was also conducted by the Karpakamangalam-pōrri, in Kollam 830 as stated in the record published in *Trav. Archl. Series*, Vol. V.

The composer of the verses was Bālarāma of Vaṭamūlagēha, which is perhaps a Sanskrit name for the Ālamūḍu-illam(?).

Text.1

- 1 ഹരിഃ [i*] കൊളംബാബ്ലെ ദ്വിപാദെ ദിനകൃതി മിഥുനെ വെദഭാഗാധി-രൂഡെ മൈത്രഞ്ക്ധിത്രയൊദശൃധിഖമകാണം ശുക്ര_
- 2 പക്ഷെഹനീടൊു | സിംഹക്ഷെ സിദ്ധയൊഗെ നിലയമധിവടക്രൊഡ– ദെവസ്യ നവ്യം കൃതചാ ശുദ്ധിം യഥാവി–
- 3 ഭ്യൂകതത രവിവമ്മാഭിധൊ യാദവെന്ദ്രു | [൧*] സ്ഥിതചാ ശ്രീവടകൊട്ട രെശ സവിധെ തൃക്തചാന്വകായ്യം ഭജൻ ഭ-
- 4 ക്തൃാ തം രവിവമ്മരാജവചസാ ത്രീവാസുടെവൊ വിളഃ | കൃതചാ സത്മ¹ ഹരസൃ നവ്വമശനൈസ്തന്വാ-
- 5 ശനൈവാധനൈ³ർവ്യഷ്കാൻ ഭൂവിബുധാൻ വിധായ ശുചയെ സൽകമ്മ ചാകാരയൽ പ്ര ്ര * 7 നക്ഷത്രനാഥ-
- 6 ശകലാഭരണസ്വ ഗെഹം പക്ഷത്രയെണ വടകൊടരനായകസ്വ പ്രത്യേത്ര പഞ്ചി_
- 7 ധാത്രീഭത്തുപ്രധാനസചിവോ ബത വാസുടെവഃ || [ന്ഥ*] അകാർഷീൽ സംകൊചം പരമപി വിധിം കല്പകമഹീ-
- 8 സുരൊട്ടസാവൈശാനം സുഖവിഭിതവെള്ളൊ ഇണനിധിഃ വയദെതഭൈച-ചിത്രം ഭജതി മഹഭിത്വെവ
- 9: കതിചിദ്വദന്തീശാനൊയം സ്വയമിതി നതഭ്വിസ്മയപഭം || [ർ*] ത്രീ-പാദമൂലമഹിതെ വടമുലഗെഹെ ജാതൊ

¹ Registered as Nos. 50 and 66 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

² Read सद्धां.

³ The inscription reads वाभने; but it has probably to be corrected into वायनै:.

10 വിശിഷ്ടതുചിതാളൂഷി ബാലരാമഃ പ്ര ഗ്ലോകാനിമാനകൃത സൊമകലാക-ലാപപാഭാരവിന്ദരജസാ പരിശുദ്ധചെതാഃ പ്ര [@ *]

Translation.

- 1. In the Kollam year (expressed by the chronogram) $dvip\bar{a}d\bar{e}$ (i. e., in the year 814) when the sun had risen to ' $v\bar{e}dabh\bar{a}ga$ ' (when it had passed 4 days) i. e., on the 5th day of Mithuna on the day of the 13th tithi of the bright half (of the moon) when the star was Anurādhā, in Khara-karaṇa and Siddha-yōga, Ravivarman the lord of the Yādavas, having renovated the temple of Vaṭakrōḍadēva, performed the purification ceremony according to the prescribed rules.
- 2. Being near Vaṭakōṭarēśa (the god who is in the hollow of a banyan tree), giving up all other business and serving him (the lord) with devotion, Śrī Vāsudēva renovated the temple of Hara with aśana-wood, at the command of king Ravivarman, and conducted the religious ceremonies, having selected (for the purpose) brahmans who had been pleased with the food and sweet-meats (supplied to them).
- 3. Vāsudēva, the prime-minister of the king of Vanchi, erected in three fortnights, this wonderful shrine of Mahādēva, who has the crescent moon as an ornament.
- 4. This brahman of Kalpaka-mangalam, who is a store-house of good qualities and who has easily mastered all knowledge, performed the sankōcha ceremony according the Īśānāgama rules. Some say that this new image though sankōcha (short) exhibits the peculiarity of being mahat (great); but there is nothing to wonder at, for it is Īśāna himself. (A pun has been employed on the word sankōcha in its ordinary and technical sense and on the name of god Śiva-Īsāna at Tiruvi-dāngōdu.
- 5. Bālarāma, who is born in the house of Vaṭamūla (Ālamūdu-illam?) renowned as the Pādamūlam, who delights in excellent integrity and whose mind has been purified by the (pollen) dust of the lotus-feet of the wearer of the crescent moon, has composed these verses.

No. 64—Record of Attingal dated Kollam 628.

This Vaṭṭeluttu record is engraved on the margin of the parapet round the well in the Krishṇasvāmin temple at Āttiṅgal, and mentions that the well was apparently excavated and the stone-work of the parapet constructed at the instance of Vishṇu-Vishṇu of Nilavēli in the Kollam year 628.

Text.1

ന്നുനല ∂ \mathcal{A} മാൺുട്ട നിലവെലി വയ്ക്കുവിഷ്ണ പണി ചെയ്യിച്ചത [\mathbf{u}^*]

Translation.

In the (Kollam) year 628, Vishņu-Vishņu of Nilavēli had this (well) constructed.

¹ Registered as No. 1 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E.

No. 65 — Two fragmentary records dated Kollam 388.

This inscription is engraved on the base of the central shrine of the same Siva temple at Vīralam near Āttingal; but it is incomplete, and stops with 'Kīlap' of the word Kīlappērūr, with which the king's name was apparently prefaced. As the date of the record is Kollam 388, the king must have been Rāmaṇ-Kēralavarmaṇ, the successor of Maṇikaṇṭhaṇ-Rāmavarmaṇ whose name is epigraphically first connected with the Kīlappērūr-illam. This king Rāmaṇ-Kēralavarmaṇ, also called Dēvadaraṇ-Kēralavarmaṇ as in the fragment below, has figured in inscriptions dated from Kollam 384; to Kollam 390; and the present record dated in Kollam 388 naturally belongs to his reign.

Dēvadaran-Kēraļavarman may have erected the Siva temple at Vīraļam as well as the balikkal in front of it.

Text.1

1 வூஷி ஸ்ரீ [*۱] கொல்லம் காஅுவை மாண்டை கன்னியில் வியாழர் நின்ற இடபஞாயிறு உசென்ற நாள் கீழப்-

Translation.

Hail! Prosperity! In the Kollam year 388 when Jupiter stood in Kanni, on the 2nd day expired of the month of Idavam, Kīlap-

The subjoined fragmentary inscription is engraved on the balikkal of the temple and refers presumably to its erection by Devadaran-Keralavarman. The importance of this fragment lies in the fact that it contains a king's name, but unfortunately no date is mentioned. It may reasonably be considered as contemperaneous with the other incomplete record published above.

Text.

- 1 அீ தெவதாங் கொளவர்ம்ம-
- 2 ர் திருவடி பிரதிட்ட பண்ணிப் பிர-
- 3 *Æ* π^3

Translation.

Śrī Dēvadaran-Kēraļavarmar-Tiruvadi consecrated (the balikkal), and was pleased to

No. 66—Record of a Kupaka queen: Kollam 752.

This record is engraved on the south base of the central shrine at Āvaṇīśvaram in Āttingal and relates to the construction of the temple by a Kūpaka queen born in the Migaśīrsha nakshatra. The Travancore State Manual⁴ has wrongly equated this queen with Kulaśēkhara-Nambirāṭṭiyār who renovated the Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Ālvār at Idarayakkuḍi in Kollam 643, a century earlier. Who this queen was, is not ascertainable; but she may be the sovereign against

¹ Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. 1085 M. B.

² No. 3 of 1085 M. E.

³ The writting stops here and may have been continued as தத்த பலிக்கல்லு.

⁴ See Volume I, page 300.

whom the Portuguese are said to have taken the offensive in about A. D. 1571. (T. S. M., I-p. 300). Mr. Mackenzie has also referred to the Senior Rani of Travancore, who set on foot an agitation against the Portuguese.

It may be of interest to state that it was another Queen of Attingal who granted the English factors permission to settle at Anjengo and Edava in A. D. 1684 and 1721.

Text.1

- വ സചസ്തിത്രീ [i∗] കൊലം₅ബ സപ്തശത്വാം സ്ഥിതവതി ശരദാം സദച്പ-ഞ്ചാശികായാം ജീവെ സിംഹം പ്രവി[ഷ്കെ]²,...
- 2 ഷഷ്പ്വാം കുംഭെ ചലംഗ്ന മൃഗശിരസി തറ്റക്ഷൊത്ഭവാ ക്രഭകാനാം³ രാജ്ഞീ യാ ശംഭമസ്ഥാപി²

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Kollam year 752, when Jupiter was in Simha, shasthi-tithi and in the Kumbha-lagna, (the image of) Sambhu was installed by the Queen of the Kūpakas, who was born in the star of Mṛigaśiras.

No. 67 - Record at Manambur: Kollam 811.

The subjoined record in the later variety of alphabet called the $K\bar{o}leluttu$ is engraved on the east base of the surru-mandapa of the Subrahmanya temple at Manambūr near Āttingal. It registers the fact that the temple construction was begun in Kollam 800 and completed in Kollam 811.

Text.4

- കൊല്ലം ച്ചന മാണ്ടു ചി-
- 2 ങ്ങമാ തത്തിൽ പണിതട-
- 3 അിച്ച ചനധ ചമാൺ-
- 4 ട മെടമാതത്തിൽ പണി
- 5 തീൻതു കലചം ആടിച്ചിതു [11*]

Translation.

The work (of construction of the temple) was begun in the month of Simha in Kollam 800 and was completed in the Mēdam month of the Kollam year 811; and the consecration ceremony was performed.

¹ No. 2 of 1085 M. E.

² Damaged at the end of the lines.

³ Read കൂപകാനാം.

⁴ Registered as No. 5 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E.

No. 68-A record from Navaykkulam.

From an inscription published on page 299 of the Travancore Archaeological Series, we learn that the temple of Sankaranārāyaṇamūrtti at Nāvāykkuaļm near Āttingal was renovated in Kollam 614 in the time of the Travancore king Vīra Rāma-Mārttāṇḍavarmaṇ of Kīlappērūr, the Senior Member of Jayatunga-nāḍu and of the Vaḍaśēri-illam. The balikkal of the temple appears to have been set up anew in Kollam 782, apparently by a private individual, while the Saptamātri bali-stone bears the donative label of Mādhavaṇ-Sankaraṇ.

The subjoined record engraved on both sides of a stone set up in the temple relates to the gift of 60 kalanju of gold for the maintenance of a lamp in the temple, by Kumaran-Kandan of Era-nadu.

Text.1

	First face.	14	த [l*] இத்திருவிளக்கு
1	ബ ബി		Second face.
2	வூ வி அ-றி		•
$\frac{2}{3}$	நா வா க்கள-	15	[வுறைடயா[ரெ]
4	த்து [ெ] தவர்-	16	[பா]ட்டமான-
5	க்கு ஏரநாட்டு ² கு-	17	வும் [∣*] வில-
6	மாங்கண்டன் அ-	18	க்குவெரும் [வி]-
7	<i>றுப</i> தின் கழஞ்ச்	19	லக்குவெர்-
8	பொன் இட்டு சிருவி-	20	க்கு அறைபை-
9	ளக்கு அமச்சான் [เ*]	21	ந்தம் செய் -
10	சி ய இத் முக்காழி கா-	22	வொரும் மு-
11	ழியால் உரி கெ-	23	ழிக்கள கச்-
12	ய் அ ட்டுவிதை [เ*]	24	்சத் தெ
13	நால்திரி இடுவி-	25	3

Translation.

Hail! Prosperity!

Kumaran-Kandan of Ēra-nādu provided for a sacred lamp to the god of Nāvākkaļam by the gift of sixty $ka\underline{l}anju$ gold. One uri of ghee by the measure holding three $n\bar{a}\underline{l}i$ shall be supplied daily. Thread-wick shall be used. Those who are in charge of this lamp shall enjoy the $p\bar{a}ttam$ (of the land).

Those who obstruct (this charity) and those who support the obstructors (shall be liable to the penalty of) the Mulikkala-kachcham.

¹ Registered as No. 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E. -Vatteluttu.

² Era-nādu or Erāttu 'is the province of Calicut with the original chief place Nediyiruppu.' It is mentioned as the tract ruled over by one of the signatories of the Cochin plate of Bhāskara-Ravivarman (Ep. Ind., III, p. 66-9).

³ The last line may be படுவது.

Two other fragments engraved on the balikkal of the temple (Nos. 7 and 8 of 1085 M. E.) are in Vatteluttu:

பா தவன் சங்கரன் (probably the individual who erected the balikhal)

and கொல்லம் எரஅவுடை மாண்டு (the date of erection).

Two copper-plate records from Palaiyur.

The Rev. Father H. Hosten of Darjeeling who was touring in the State in January and February 1924 visited the church at Pālaiyūr in British Malabar which is 16 miles distant from Trichur, and he kindly sent me impressions of the four copper-plate records belonging to that church. As two of these have already been edited in the Travancore Archeological Series, the other two remaining records are also now included in the same publication. The impressions prepared in a press at Pālaiyūr were not quite satisfactory, and as there was also some difficulty in getting a loan of the original plates, two good impressions were kindly furnished at my request by K. V. Subrahmanya Ayyar, B. A., M. R. A. S., Assistant Superintendent for Epigraphy, Octacamund, to whom the originals had been sent by the Bishop of Trichur some time ago, and who had also prepared some notes on these two plates. I now edit these records from transcripts that have been prepared by me.

Pālaiyūr is situated in the Pālaiyūr-amśam of the Ponnani taluk in British Malabar and contains a Romo-Syrian Church. It is one of the seven places where the earliest Christian Churches of South India are believed to have been founded by the Apostle St. Thomas, who is said to have landed, according to orthodox Christian tradition, at Malangara near Crangapore in A. D. 52² and to have successfully carried on his evangelistic work, until the time of his martyrdom in A. D. 67 or 72 at St. Thomas' Mount near Madras. The Malabar tradition further affirms that the apostle converted some important brahman families at Pakalmattam³ and also a Chera king called Palli banapperumal to Christianity; and although no finality has been arrived at as to this aspect of the connection of St. Thomas, it goes without saying that this religion found considerable favour here in the early centuries of the Christian Era. The name of Kināyi-Thomman or Thomas of Canoa (4th century) a missionary from the country of Evuz, is connected with the establishment of several churches in the West Coast. existing copper-plate charters of Kottayam and Cochin of the 9th and 11th centuries A. D. belonging respectively to the Chera kings Sthanu-Ravi and Bhaskara-Ravivarman and the plates of king Vijayaragadeva of the 14th century all point to the conclusion that the Christians and Jews were uniformly patronised by the tolerant sovereigns of Kerala because of the commercial prosperity that they brought to the West Coast, the antiquity and continuity of the Malabar church can surely be accepted.

James Fenicio, a Jesuit missionary who sojourned in the Zamorin's dominions between the years 1600 and 1607, obtained permission to erect four churches in that territory. His letter which has been quoted in *Indicarum Rerum*⁵ reads thus:—

'I devoted all the remaining available time to the erection of these churches and to the Christian inhabitants of this village Pālūr. I used to give

Trav. Archl. Series, Vol. III, pp. 211-14.

² Vincent Smith's Early History of India, (Third Edition), p. 235.

³ Ibid, p. 245,

⁴ The Portugues Asia, Vol. II, p. 231, attributes a St. Ciriacus church to him.

⁵ Thomas, the Apostle of India, (Bishop Medlycott. 1906), p. 30.

them instructions as I chanced to meet them. As the church of Pālūr dedicated to Saint Cyriac (Syr. Quriaqus) which was the oldest (primus) among all the churches in Malabar, and renowned for favours and graces obtained, and for this reason much frequented, I devoted myself more especially to it. The stone church which I began two years ago (enclosing apparently, within it the primitive building) had risen to the height of the windows. At this stage no one would dare to pull down the old wooden building, fearing to be struck down by sudden death: it stood surrounded by the walls of the new erection, but after I had prayed and removed their timidity, the old structure was pulled down and the new building stood out in such fine proportions that the Hindus, the Muhammadans and the Jews flocked to see it.'

The only epigraphical documents available are now the above-mentioned four copper-plate records, which are not more than about three hundred years old; but then the absence of earlier documentary evidence is no criterion as to the age of the church.

No. 69—Palaiyur plate of Kollam 852.

This plate measures $17'' \times 2''$ and is written on both sides in the Vaggelattu script of a late variety, in which the following peculiarities are noticeable:—

Two forms of ka occur, one resembling the letter N written slantingly as in radakka and tekka (1.2) and the other having the shape of 7 with its vertical leg cut up by a cross stroke as in vilakkartere (1. 8). Cha is fortunately distinguishable from ka, as the straight and cross lines of the letter ka join in a loop at the bottom as in achchā latta (1.1,6). One symbol does duty for the letters na, va, and pa, and its proper value has to be determined mostly from the contexts, so that in the case of proper nouns, such as the names of places and fields, this difficulty of differentiation is considerably enhanced. The letter ri is written is two ways, the i-symbol being in one case, an open curve added to the consonant is in rikāri (l. 12), and in the other case, curling round on itself in a dograil, as a arigumpadi (l. 5) and vikari (l. 14). This ri again bears a close resemblance to ru and has to be distinguished with some care (paramālioai: 7, 1), The similarity in form between ru (kararum: l. 15: tambimārum: l. 7) and $r\bar{e}$ (padinnārēl· l. 3: ralaikkarēru-l. 9; mārarē-l. 14) gives rise to some confusion, especially in the proper names. The letter po (pogannalum-l. 5) is not much different from the vowel ā (āchcharīţtil-i. 15), the only variation being an ad- \tilde{c} ional stroke in the beginning. Na has two shapes cone of which is formed by is sing two closed loops by a concave curve at the top (padinnagu-1.8), while in the other, the left loop is extended further down by another curve. as in the older form of Vatteluttu.

The language of the inscription is Malayālam and many modern forms, each as āmada, mumbāyē, tennā, vānni, chinnam, padippuraikka/ etc., are used. In the phrase annu-perum-arthavam rānni-konda : l. 5), annu (T. annu) means 'that day' and in a more general sense 'at that time', perum may either mean

'worth' or 'current' and arttam is 'money': thus, the phrase signifies 'having received the money current on the day' (i. e.), having received for the land a sale-price consistent with the market rates prevailing at the time of the transaction. Pāttamāļi (pāttam + āļi) is synonymous with 'kārāļan' of the Tamil epigraphs, 'one who superintends the cultivation of the fields in a village'; but it has a higher significance in Malabar usage, where he is 'a collector of rents for the Rājā'. The word has also become a regular title of 'a hereditary manager of temple property'. Adir is a Malayalam word meaning 'a boundary' and may have a connection with the classical Tamil word adar—a forest pathway. The phrase māvarekkondu means 'having received (kondu) in full (ara) the money (mā)-value of the land in question.'

"Sahada means a saint. In Syriac, Sahada means a 'martyr', one who died for the Faith at the hands of others. It does not mean a mere saint, a composer of the faith, for which the Syriac equivalent is *Moudiana*, but a martyred saint. Sahada is only applied to a defunct person, attested as such by the church."

The Vicar was the subordinate official of the Kattanār and the $d\bar{e}satta-patṭakk\bar{a}ran$ and the $palar{l}i$ -porattikkāran who were also present on the occasion, were probably the revenue officials of the village and of the church respectively. Paṭṭakkāran' is also the title of a priest. The word Mākkuriyākkō is compounded of $M\bar{a}$ which stands for Mār, the title of a Syrian-Christian bishop meaning Lord or master', and Kuriyākōs the proper name of the saint. In the name of Sākku-Kattanār, Śākku or Chākko is the Malayalam form of Jacob and Kattanār, though derived by some from Kassa (Arabic for priest) and from Kartavyanāthar, may also be traced to $Kart\bar{a}$ (or agent), which being Tamilized into Karttan had the honourific suffix of $\bar{a}r$ added thereto, to signify that the priest is god's agent on earth, for looking after the spiritual welfare of his flock.

The record is comparatively modern being only 250 years old, dated as it is in the month of Simha of the Kollam year 852, current, (1676 A.D.); but no further details are furnished as regards the exact day on which the deed was drawn up. It registers that a private individual named Kāman-Kāmar and his younger brothers conjointly sold out a piece of land called Pālipparamba situated at Achchālam in the Pālaiyūr-dēśam to Śākku-kattanār, who was the ecclesiastical head of the church of Mār Kuriyākkō-Sahada at Pālaiyūr, at the time of the transaction.

In compliance with my request the Rev. Joseph C. Panjikaran M. A. of Ernakulam sent me the following note on the Pālaiyūr church. "Kuriyākkōs is Syriac derived from or akin to the Greek, Kuros = 'a Lord; Kuriyākkōs is its dimunitive, 'little Lord'. The church at Pālaiyūr is dedicated to Kuriyākkōs-Sahada'. This information was further supplemented by his Lordship the Bishop of Trichur in the following note—"Mār Kuriyākkō-Sahada is Saint Syriacus, a holy deacon at Rome under the Popes Marcellinus and Marcellus. In the persecution of Dioclesian in A. D. 303, he was crowned with a glorious martyrdom in that city". Bishop Medlycott has also mentioned on page 23 of his book that 'St. Cyriac (Mar-

¹ This note was furnished by the Rev. J. C. Panjikkaran M. A.

Quriaqus, whom Halinus killed in Persia and Diulite, his mother) died at Tarsus about A. D. 305 (Ruinart's Acta Martyrum Sincera, p. 477) and that the Greeks keep his festival on the 15th of July and the Latins on the 16th of the same month'. The same author has further stated on page 24 that 'three great festivals are observed in honour of (i) Thomas the Apostle, (ii) St. George and (iii) St. Cyriac. Saints George and Cyriac are both greatly venerated among Syrians and their names are very commonly borne by the Christians. These festivals are those of primitive martyrs venerated in the East, for only such were entered in the earliest church calendars'.

Text.1

First side.

- 1 கொல்லம் அள**டும்**உ ஆமத பொகுர்ர கிங்ஙஞாயற்றில் எழுதிய அட்டிப்-பெற்றெருலக்க**ாண**மாவத [۱*] பாஃயூர் தெசத்த அச்சாழத்த
- பாலிப்பறம்ப கிழக்க திற் தெக்குவடக்க பாஃலயூர் பள்ளி [பறு]மாளிகெக்க படிஞ்ஞாறும் தெக்க அதிர் கிழக்குபடிஞ்-
- 3 ஞாற வி[ள]க்கத்த**ெ**ற பறம்பினு வடக்கும் படிஞ்ஞாறெ அதிர் தெக்கு-வடக்க பெருவழிதொட்டினு கிழக்கும் வடக்க அதிர் கி-
- 4 ழக்குபடிஞ்ஞாற அச்சாழத்த விலக்கறெறு குடியிரிப்பின்றெ தெக்கெ அ-தெர்க்க தெக்கும் இங்காலதிர்க்க அகத்த அகப்பெட்ட தெச-
- 5 பொகங்**வளு** தெங்ஙின தெங்ஙாயும் மற்ற**ெ**மப்பெர்**ப்**பெட்டதினும் கூடி அர் நு பெறும் அற்த்தவும் வாங்ஙிக்கொண்ட அரவெளும் ²அரிகும்³ ப-தியு-
- 6 **ம் கொயிலும் பா**ஃயூர் பாட்டமாளியும் அந்நாடு கொயிலும் முன்பாயாகெ அட்டிப்பெ**ரு**யி எழுதி நிரட்டிக்கொடுத்தார் அச்சாழ**த்**த
- 7 காமன்காமெரு**ம் த**ம்பிமாரு**ம்** [۱۱*] அம்மார்க்கமெ இச்சொன்ன பாஃ-யூர் தெசத்த அச்சாழத்த பாலிப்பறம்ப கிழக்கதிர் தெக்கு வடக்க
- 8 பாஃயூர்ப்பள்ளி பறுமாளிகெக்க டடில்ஞாறும் தெக்கதிர கிழக்கு படில்-ஞாற விளக்கற்தறெப் பறம்பினு வடக்கும் படிஞ்ஞாறெ அ-

Second side.

- 9 திர் தெக்குவடக்க பெருவெழிதொட்டி இ கிழக்கும் வடக்கதிர் கிழக்குப-டிஞ்ஞாற அச்சாழத்த விலக்கறெறு குடி.இருப்பின்றெ தெக்கெ அ-திர்க்க தெ-
- 10 க்கும் இர்ரால் திர்க்க அகக்த அகப்பெட்ட தெசபொகங்ஙளு**ம்** தெங்ஙினு தெங்ஙாயும் மற்று மெப்பெர்ப்பெட்ட தினும் கூடி அர்து பெறும் அர்-த்தவும்
- 11 கொடுத்த அரவெனு**ம்** அரிகும் பகியும் கொயிலும் பாஃயூர் பாட்டமாளி -யும் அறிகெ அர்நாடு கொயில் மும்ப[ர]கெ **அட்**டிப்பெறுயி எழுதி நிரட்டிகொண்**ட**ார் பாஃயூர் பள்ளிக்கல் ம**ரக்குறி**யாக்க-
- 12 வூஹத பெரால் பாஃயூர் சாக்குகத்தஞரி[ட] விகாரியு**ம்** தெசத்தெ ப-்ட்டக்காரெனும் பள்ளி பொரத்திக்காரெரு**ம் இ**ம்மார்க்கமெ பா**ம்**பு நாலதிர்க்க அகத்து அகர்பெட்ட-
- 1 Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.
- 2 The significance of Aravel is not known.
- 3 Compare அயனம் பதியும் அறிக and அடியான் குடிபதிகளும்— (Gundert).

- 13 தினு எ**ப்**பெரு**ம்** மாவரெக்கொண்ட மண்ணடங்க முதலற கிருதகம**ாய்** கி**ரட்**டிக்கொடுத்தார் காமன்காமரும் த**ம்**பிமாரும் **அம்**மார்க்கமெ **இ**-ுச்சொன்ன பறம்ப நாலதிர்-
 - 14 க்க அகத்த அகப்பெட்டதின் எப்பொரும் மாவற கொடுத்த மண்ணட்-ங்க முதல்ற நிருத்கமாயி நிரட்டிச்சுகொண்டார் பாஃயூர் சாக்குகத்த-ரை[மும்] விகாரியும் ¹பொழத்-
 - 15 திக்காசெரும் இ**ம்**மார்க்கமெ இத அறிவொர் கொங்ஙாட்ட கண்டுமெ-ணெனும் வாலாட்ட தெவ்வென்மெணெனும் ஆச்சவிட்டில் இட்டி நர-பெரும பாலவாயகரத்தில்
 - 16 படிப்புரைக்க**ல்** இட்டிஏனு**ம்** காவக்**க**ரை புத்தகு **விப்**பும் தலப்பெள்ளி பூதாரயெரும் அறிகெ கெட்டு கௌப்பிச்ச கையெழுதிஞர் கூத்**தி**-னம்பெள்ளி சங்ஙரிபங்ங கை எழுத்த [11*]

Translation.

The (olakkaranam) palm-leaf document of a gift attended with libation of water, which was written in the month of Simha of (the) Kollam (year) 852, current (is as follows):—

From south to north, the eastern boundary of Pālipparamba at Achchālam in Pālaiyūr-dēšam is to the west of perumāligai of the church at Pālaiyūr; from east to west, the southern boundary is to the north of Viļakkattare-paramba; from south to north, the western boundary is to the east of the stream $(t\bar{o}du)$ near the high road; and from east to west, the northern boundary is to the south of the southern boundary of the inhabited portion of the Valaikkarēru at Achchālam. Having received the current market price, Kāman-Kāmer of Achchālam and (his) younger brothers gave away with libation of water all the items of income including $d\bar{e}\hat{s}a$ - $bh\bar{e}ga$ (i. e., rights and privileges peculiar to the country) and the (produce of) cocoanuts from the cocoanut-trees, (of the land) comprised in these four boundaries having written (it in the sale-deed) as an attippēru, in the presence of the $Arav\bar{e}l$, the neighbours (arigu), the chieftain (pati), he official, the collector of rents of Pālaiyūr, and the then-ruler of the district.

In this manner, Chākku-Kattanār of Pālaiyūr, the patṭakkāran (the chief of the $d\bar{e}sam$) and the pravattikkār (managers) of the church gave in the name of Mār Kuriākkō-Sahada² of the church at Pālaiyūr the current market price of the above-mentioned land of Pālipparamba at Achchālam in Pālaiyūr-dēšam, whose eastern boundary from south to north is to the west of Perumāligai of the church at Pālaiyūr, southern boundary from east to west is to the north of Vilakkartare-paramba; western boundary from south to north is to the east of the stream near the highroad; and whose, northern boundary from east to west is to the south of the southern boundary of the inhabited portion of the Valaikkarēru at Achchālam,— and had an attippēru written out in the presence of the governor $(k\bar{o}yil)$ of the district and with the knowledge of the aravēl, the neighbours, the chieftain, the palace(-official) the collector of rents of Pālaiyūr, and the then-ruler, and received it with libation of water.

¹ பொழுத்திக்காரெரும் is a colloquial form of வரத்திகாரர்.

² The reading of m in manm I owe to Mr. T. K. Joseph.

In the same manner, Kāman-Kāmer and his younger brothers having received the price in full, gave with libation of water as $n\bar{\imath}rudagam^1$ all the lands, of whatever description they may be, lying within the four boundaries of the said paramba.

In that way, Chākku Kattaṇār of Pālaiyūr, the Vicar and the *polattikkā-ran* gave the price in full and obtained with libation of the water, all the lands, of whatever description they may be, that lay within the four boundaries of the said paramba.

In this way, Kandu-Mēṇōn of Konnādu, Dēvan-Mēṇōn of Vaļādu, Iṭṭi-Nāyar of Achchavīdu, Iṭṭiyan of Padippuraikkal in Pālavāyagam, Putta-Kurippu of Kāvakkarai and Pūda-Nāyar of Talappeļļi know this (transaction); and this is the signature of Sannari-Pannan of Kūttinampaļļi who wrote this (document) as he heard it told and as he read it out (to others).

No. 70—Palaiyur plate of Kollam 856.

The record on this plate, which measures $11\frac{1}{2}''$ in length and $1\frac{5}{8}''$ in breadth, is neatly executed and the forms of the Vattelluttu letters generally correspond with those of the previous record with but a few peculiarities.

The vowel e is marked in two ways: either as two loops connected by a concave curve at the top (older form) as in eludiya (l. 1) or, as in eludi (ll. 9, 10), with the left loop marked by an indenture which makes the letter look like the Malayalam numeral e with its tail curling off into a smaller spiral. The letter ko has four forms which slightly differ from each other, the variations being due to the slovenliness of the engraver: kondar (l. 4). kodultar (l. 9), kodulta (l. 10) and kolla (l. 12). To the same cause has to be attributed the difference in the forms of the vowel a in $amm\bar{a}rga$ (l. 9) and adirkka (l. 6).

The expression kiliyumāru of our record is equivalent to the Tamil kaliyumāru meaning 'to remove or pay off', while nērpalisa or the full rate (and alim) appears to be the Tamil oruvaļdi or 12 per cent. Dēśavakkam and kulikkānam are perhaps the names of taxes, the former being the shorter form of Dēśavakkanai occurring in Tamil inscriptions and the latter meaning (one) kānam on every kuli (of cultivated land). But kulikkānam² in Malabar usage is the compensation which the owner has to pay to the tenant at the time of the expiry of the term of lease, for the improvement effected by the latter in the land: the term thus refers also to the deed of mortgage on such conditions. The name appears to have been derived orginally from kuli, the pits dug up for planting cocoanuts and kānam, 'fee'; i. e., the compensation paid at so much for each of the cocoanut pits dug or, in other words, cocoanut trees planted by the tenant in the land in the way of improvement. Cocoanut being the principal productive tree cultivated on lands, this was taken as the standard and the other trees such as the jack, etc.? were also included in the calculation by the same term of agreement.

The inscription is a deed of mortgage with possession. It states that a certain Suri-Itti took a loan of 111 panam from the church authorities at Pālaiyūr

This seems doubtful.

² Trav. State Manual, Vol. III, Glossary.

at nerpalisai, and gave as security for that amout certain lands, whose produce was to be enjoyed by the churches and equated towards the interest due on the loan.

Text.1

First side.

- 1 கொல்லம் அளநுலி ஆமத விதினஞாயற்றில் எழுதிய பகெப்பாட்டொல-க்காணமாவத [เ*]
- 2 ²சாலேயுர் பள்ளிக்கல் மார்குறிசாக்கொ ஸைஹை பாலேயூர்² சாக்கு சத்தை-[ஹ] ம் விகா-
- 3 ரியும் தெசத்தெ பட்டக்காரெறும் பள்ளி பொழத்திக்காரொரும் கூடி கை-யால் *நூ*ற்-
- 4 *ௌருபுக்கொ*ர்து பு[து]ப்பணம் கடககொண்டார் ஆச்சவிட்டில் சூரி³-கெ**ட்டி** கொண்டார் கொ-
- 5 ண்டை பரிசாவத [เ*] இக்கொண்டை புதாப்பணம் ளாய் அறைம் காரியம் பாஃ— யூர் தெ**சத்த த**5–
- 6 கன்விட்டில்ப் பறப்பின்றெ தெக்க பள்ளி அதிர்க்க கேழக்க கல்க்கிணற்-றின்[ன]

Second side.

- 7 வடக்க தனிச**கதனிக்**க பள்ள**காளியன் விட்**டில்**ப்** பறம்ப **வில**நலமுள் பெ-**ற** பாலே-
- 8 யூர்தெசத்த காளியன்விட்டில்பறம்ப ாலி உபணவும் கொடுத்த படுகப்பா-ட்டம் கெர்பலிச
- 9 கெழியுமாற எழுதி கொடுத்தார் சூரி இட்டி [வா]ங்ஙி அட்மார்க்கமெ இச்-சொன்ன தெசத்த எயு
- 10 பணவும் கொடுத்த படுநப்பாட்டம் நெர்பலிச கிழியுமாற எழுதிச்சு கொ ண்டார் பள்ளிக்கல் மாக்குறி-
- 11 சாக்கு ஸஹத பொல பாஃயூர் சாக்கு கத்தனு[அம்] விகாரி[யும்*][۱*] இப்பறம்பில் வச்சரக்குந்த பல-
- 12 நொள்க்க (தசவைக்கம் குழிக்காணம் கொடுக்கவும் கொள்ளவும் கடவர் இ-ப்பழக்க [கொ]ண்டா[ர்*] [۱*] தம்பிதம்பி க எ-

13 மூத்த [॥*]

Translation.

(The following is) the paneppāṭṭōlakkaraṇam (document relating to the supply of palmyra spathes for rent of lands) written in the month of Mithuna of (the) Kollam (year) 856.

Sūri-Itti of Achchavīdu took a loan of (one) hundred and eleven new panam from the hands of Sākku-Kattanār of Pālaiyūr, the Vicar of the Pālaiyūr church of Mār-Kurisākko-Sahada, when the pattakkāran of the dēśam (village) and the pravrittikkāran (revenue-clerk) of the palli (church), were also present.

The condition for the loan of these 111 new panam (thus) received and the the security for the amount is (the land situated) to the south of the paramba attached to Tarakanvīdu in Pālaiyūr-dēšam, to the east of the boundary of the church and to the north of the stone well and (the lands including) the paramba,

¹ Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. R.

² Read பாகேயூர்.

³ This occurs as @ 4 in l. 9 below.

and vilainilam and ulpēru attached to Taṇisagataṇi Paḷḷa-Kāḷiyan-vīḍu. The 111 paṇam having been paid, Sūri-Iṭṭi received them and wrote and gave the paṇaipāṭṭam (i. e., deed of mortgage of land) as a set-off against current nērpaliśa interest.

In that manner, having paid the said 111 paṇam Sākku-Kattaṇār and the Vikāri of Pālaiyūr had, in the name of Mār Kuriakko-Sahada of the Pālaiyūr church, the paṇaipāṭṭam written as a set-off against current interest. The dēśava-kkam and kuḥkkāṇam shall be paid and recovered on the produce, that shall be raised on these lands.

This is the signature of Tambi-Tambi.

No. 71-A few epitaphs from Aruvittura, Adiramvila and Kanjur.

The subjoined epitaphs relate to the death of some private individuals in the 8th and 9th centuries of the Kollam era. They are written in the Vaṭṭeluttu script of the period to which they belong, and are found in the churches of Aruvittura, Adiramvila and Kānjūr. They were all of them collected by the Reverend Father H. Hosten s. J. of Darjeeling, when he toured round in the Travancore State in January—February 1924.

It is of interest to mention that the epitaphs belonging to Kānjūr which must have been lying about in the church compound have been thoughtfully conserved by being embedded in the wall of one of the rooms of the Church there.

```
(No. 67 of 1099).
                                          கூறுல் இ-
   எന@௰[ന]-
1
   ருமதம்மி-
2
                                          ட்டி செறிய-
                                           து மாப்டு-
3
   னமாதம் <sup>மெ</sup>க
                                       8
                                          ள நல்லவ-
   ள- ஒராற்று-
                                          ழி செயித
                         (No. 68 of 1099).
                                          லி செ அம்ம க-
   எள. இஅமதம்
                                          ல்லவழி செயி-
   மின மாதம் ல-
                                       7
   ருள்- ஒராற்று-
                                           து
   கூறுல் ஒ-
                         (No. 69 of 1099).
                                          அத்தமிச்சு
                                       5
1
   கொல்லம் அள-
                                           குஞ்ஞச்சி ந.
                                       6
   நுலக க்காமாண்டு
\mathbf{2}
                                           ல்லவழிக்கெ பொயி
   மகொம் உயறுகூ
3
   சனி அழிச்ச
4
                         (No. 70 of 1099).
                                           . . . த்தில் சா.
   கொல்லம் அருந்ய
1
   ரு மாண்டு விறிச்சி.
                                           கணத்தி நல்ல
                                           வழிக்க பொழி
   கமாகம் உயுக
   . . . ளுக்கினமு-
```

```
(No. 71 of 1099).
   எளவைநி மின-
                                          பிள நல்ல-
   ஞாற ஸ்டை மாணி
                                       5
                                          வழி செபி-
   அடிப்ப மாப்-
                        (No. 72 of 1099).
   ണൻധ[ൿ] ഥുട
                                          யான் வார்க்கி
   [இ] ட ആ സെ ഉധം
                                          கல்லவழி
   உரு- செரி-
                                          செயித
                        (No. 73 of 1099).<sup>2</sup>
                                          பிப்ப மாணி
   எள்அம்ச முத
   தனி ஞாற
                                          நல்லவழி
   ടനടം ം തി-
                                          செயித
                        (No. 74 of 1099).<sup>3</sup>
                                           உயசுள⊸ கப்பியா 1-
1 கொல்லம் எளியுரு-
                                           ர் சாக்கொ மரிச்சு
   மத மின ஞாயற
                        (No. 75 of 1099).
   கொல்லம் அள-
                                           நாள் கைக்-
                                          தொட்டுங்கெல்
   ளுயுசு முது கேண்-
                                          அச்சுண்ணிய-
   னி ஞாயற மர்-
   ு திங்களாழிச்சா
                                           ம்ம ம(ர)ரிச்ச
                        (No. 76 of 1099).
   கொல்லம் அம.
                                          ட்டுங்கெ-
                                          ல் வறிகி-
   அயசு மைத
                                          த யபலொ [த]
                                       8
   மிதின் ஞாய-
                                          மரிச்சு
   ற உயு சை [னியா] -
   ழிச்சா காள் கைத்தொட
                        (N_0.77 of 1099).
                                          த்தொட்டுங்-
   கொல்லம்
1
                                          செல்வறிக்-
   എനഎധം-
                                          த ஒள்ச்சி ந-
   மத கோக-
3
                                          ல்∣ல <sup>வ</sup>ழிசெபிதே]
4
   கெடக ஞா-
    . ഉഉധനം തട-
                        (N_0.78 \text{ of } 109I).
                                          புத்சை குரிசா-
   கொல்லம் எளநியை
                                          க்கொ சும்மார்
   மத் தேனவே ஞா-
   വെച്ചു ഉയുന
                                          காகன் மரிச்சு
```

¹ Kappiyār is said to be derived from lavar, a syriac word for a grave, and means 'a sexton'.

² Another reads: அவச மதகர்க்கடமாதம் பழைகணக்க கூறு ஒராற்றுகை அல் கொச்ச மரியத்த அம்ம கல்லவழி செறிது செறியத. (No. 8 of 1999).

³ A few other epitaphs are dated in Kollam 754, 768, 785, 801 and 816.

(No. 79 of 1099).

1	கொல்லம் அடை	5	ச்ச(ா) நாள் கைத்-
2	எயஉ முத மிதி-	6	தொ ட்டு ங்கெ ல்
3	ன ஞாயற ௰எ-	7	அபுரான் வர்-
4	ு திங்களாழி-	8	க்தை ம(ர)ரிச்சு

No. 72-Pattali copper scroll: Kollam 971.

The subjoined Malayalam inscription is engraved on a thin copper-scroll received from the Bhagavatī temple at Paṭṭāli in the Kottarakkara taluk. The scroll is about 20'' long and is not more than $1\frac{1}{2}''$ broad; and at one end it is provided with an eyelet soldered as a separate bit to the copper-leaf, so that when not in use, the scroll can be wound round in the form of a small cylinder and a string through this eyelet could then be used to secure the scroll in that position.

The inscription relates to the prāyaśchitta or expiation in the form of a monetary fine of 100 rāśi, which the karakkār connected with the Bhagavatī temple were forced to pay, for having set at defiance the authority of Kāmpittān, in whom had been vested the administration of the properties belonging to the temple. About this individual and his connection with the Bhagavatī Temple, Mr. Sankaranarayana Pillai, Special Officer, Paṭṭāli Devasvam, has furnished me with a short note of information:—

"The word 'Kāmpittān' means a Tān (abbreviation of Unnittān, Valiyattan) of the house Kampiyil (the name of a house). He is somewhat like a Velichappādu of modern days in some of the *Ūrānma* temples. They are said to have anujāā (@@@@) on certain occasions and at that time, they are said to act as oracles of the temple-goddess, relating to certain matters referred to them by the It is said that a Kampittan here comes into existence all on a sudden and he is selected by the goddess herself. He is expected to perform a few specified miracles, before he is admitted by the public as the Bhagavati-manushyam (goddess's representative). When he is so accepted by the people, he is brought before the sovereign in whose presence also he is to show his divine powers. He then becomes a Kampittan, in sole charge of the administration of the spiritual and temporal affairs of the Devasvam. He becomes the full owner of the lands belonging to the Devasvams. Probably the first of such Bhagavati-manushyams was a Tan (Unnittan) of the house by name Kampiyil and the name descended to his successors in office also. The Government are now administering the Devasvam affairs on trust, until the appearance of the next Kampittan, whenever that event may happen.

The last of the Kāmpittāns died in 987 m. E. The Kāmpittān had 'inspirations' only when he, had anujāā (and anujāā). At other times he was no more than an ordinary individual, in whom the control of the Dēvasvam properties was.

vested. In that capacity, a few leaders of the people revolted against his occasional high-handedness, and as the full owner of the Devasvam properties, he sought the help of the Government in subduing the revolters."

The reasons which brought about this cleavage between this temple-manager and the tenants are not directly mentioned in the record, but it must have been mainly due to the tyranny of the Kāmpittān: and the delinquents appear to have successfully 'non-co-operated' for a period of nearly 8 years. An attempt at compromise made by the Sarvādhikāryakār of the palace backed by a few pottis having proved abortive, the misunderstanding appears to have continued, much to the detriment of worship in the temple. The revolters even went to the length of electing a new 'oracle' in the person of Kunji-chcheppan of Banaveli, and setting up a rival show in the temple; but the Kāmpittān actively interfering in defence of his own prescriptive rights to be the goddess's oracular vehicle, matters appear to have come to a crisis and an assault of a serious nature took place, which promised to end in a bloody sequel. Finally however, on the initiative of the Karakkārs themselves, the Nambūdirippād of Akavūr was requested to intercede; at and his instance, an expiatory fine was levied from the delinquent Karakkars and peace was re-The Karakkārs acknowledged their faults, paid the fine, swore unswerving obedience in future to the mandates of the Kampittan, and after having catalogued their offences on a thin copper-scroll, had this hung up in front of the Bhagavatī temple. The immediate cause of their penitent behaviour is not clear; nor is it known, except by implication, whether the Kampittan also bound himself to behave leniently towards his tenants in future.

The dates of these happenings are given as 59, 67 and 71; but as the Malayalam writing on the scroll clearly belongs to the 10th century of the Kollam era, these digits have been read as Kollam 959, 967 and 971, with the hundred-digit 9 introduced. To suit this guess, the last-mentioned year 71 has a much defaced initial digit, which may be taken as one.

The text of this quaintly worded is subjoined.

Text.1

- വരു പ്രവാധ ക്യാപ്രത്തെ പ്രവാധ പ്രവാധ
- 2 എടുക്ക ഇല്ലന്താ തെടിങ്ങാം രണ്ടു കരക്കാരും കൂടെ ഒണ്ടാക്കിയ കാംവീത്താ നാകുന്നു വെന്നും ഇല്ലന്നു വച്ചാൽ ഇല്ലാ എന്നും താങ്ങാം രണ്ടുകരക്കാ രും കൂടെ വറഞ്ഞതും സംകേതത്തിനകത്ത ഒള്ള വസ്ത നടന്നാൽ

¹ Registered as No. 3 of the Copper-plate collection for 1099 M. E.

- മണ്ണടി ഭഗവതിയടെ പൂജ അടിയന്തിരത്തിനു നെല്ലും പണവും കൊ ടുക്കണ്ടിവരുമെന്നും വസ്ത നടക്കണ്ടാ എന്നും
- 3 നിശ്ചയിച്ച രണ്ടു കരപ്പറത്തു ഒള്ള വസ്ത തടുത്ത ഇട്ടതും മണ്ണടി ഭഗവതി ക്കു ചിലവക്കുണ്ടിയ നെല്ലം പണവും മുതൽ എടുത്ത പന്തിരുനാഴി ഉരംപ്പെട്ട പൂജ അടിയന്തിരങ്ങരം നടക്കുന്നതു സംകുടമെന്ന പറഞ്ഞ വാക്ക കൊണ്ടു ഇതിൻന്മണ്ണം ഞാങ്ങരം ചെയ്തകൊണ്ടു കാംപീത്താൻ തിരുമനസ്സറിവാൻ എഴുതി അയച്ച ദെശി പൊററിമാ-
- 4 രയും സവാധികായ്യക്കാറരയും കൽപ്പിച്ച അയച്ചാറെ പട്ടാഴിയിൽ വന്ന ഞാങ്ങരം രണ്ടുകരക്കാരും വസ്ത നടക്കണമെന്നും മണ്ണടി ഭഗവരിക്കു ചിലവക്കണ്ടിയ നെല്ലും പണവും കൊടുക്കണമെന്നും സവാധികായ്യക്കാ റർ പറഞ്ഞാറെ അനുസരിക്കാതെ മുന്നില പിടിച്ച നിന്നതും മണ്ണടി ഭഗവതിയുടെ കണ്ടുകൃഷി
- 5 വരിക്കുവെചിലെ വസ്ത **അ**ടിച്ച മുടക്കിയതും കാംപീത്തന്റെ കൽപ്പനകെ ഠംക്ക ഇല്ലന്നും കരണവും പതിവും പിടിക്ക ഇല്ലന്നും കാംപീത്തന്റെ കൽപ്പന കെട്ട് പട്ടാഴിയിൽ പൊരുക്കണ്ട എന്നും വാണവെലി കുഞ്ഞി ച്ചെപ്പൻ മുഗ്രത്തിയും പിടിച്ചു കൊണ്ടു അംപലത്തിൽ കെറി തുള്ള ക കൊണ്ടു തുള്ള അതന്നും
- 6 വിലക്കണമെന്നു നുരു ചാണ്ടു തുലാം ൧നം- കാംപീത്താൻ ഞാങ്ങ രം രണ്ടു കരക്കാരൊടും കാംപീത്താൻ കൽപ്പിച്ച അയച്ചാറെ ആയത അന-സരിക്കാതെ പാണവേലിയെ അംപലത്തിനകത്ത കെററി തുള്ളിച്ച-തും കൊണ്ടു കാംപീത്താൻ അംപലത്തിൽ എഴുന്നുള്ളി ആരടാ തുള്ള -ന്തു വെന്നു ചൊ-
- 7 ഭിച്ചാറെ പാലമുട്ടിൽ എറക്കുി ആന്നു എന്ന പറഞ്ഞാറെ എറങ്ങി പൊ എന്ന പറഞ്ഞാറെ പാണുവെല്യ തുലം എടുത്ത കാംപീത്തന്നെ ക-ത്തുവാൻ വരിക കൊണ്ടു പിടിച്ച പുറത്തിറക്കി ചാവടിയിൽ ആക്കി-യാറെ ഞങ്ങ**ം** രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ ചെന്ന പാണുവെലിയെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന
- ഒ കുരുതിപിരയിൽ ഇട്ടംവച്ച ക്രമം അല്ലാതെ ഒള്ള വാക്കുക്ക ഞാങ്ങ കാ-പീത്തന്നെ പറഞ്ഞ അതിക്രമം ചെയ്യതക്കവെണ്ണം രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ അംപലത്തിനകത്ത കെറത്തക്കവണ്ണം പടിക്കല്ലിനകത്ത കെ-റിയതും കാംപീത്തന്നെ കാൺക ഇല്ലന്നു.
- ഉമണിപിടിച്ചു സത്വം ചെയ്തുതും കാംപീത്തന്റെ നെരെ അകവൂർ നാപൂരി-പ്പാട്ടിലെ വരുത്തി ചില ശൊള്യങ്ങഠം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഞാങ്ങഠം രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ നാപൂരിപ്പാട്ടിലെക്കു എഴുതി അയച്ചതും ഇതുക്ര-ടാതെ മനസാ വാചാ കമ്മണാ അറിഞ്ഞും

- 10 അറിയാതെയും ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും തധൻ മാണ്ടു മുതൽ ന്നുധ മൊണ്ടു കുംപമാസം വരയും ചെയ്തത് സവ്വും പിഴയ്ത്തെ ആകുന്നു ഈ പി-ഴുക**്കാരു മ**ണ്ണടി ഭഗവതിക്കു ആരുരാശി കെട്ടി വിഴ ചെയ്യുന്നു. പി-ഴുച്ച വിഴുക**രം ചെമ്പുതകട്ടെൽ എഴുതി**
- 11 നാരായവും കൂട്ടി തിരുനടയിൽ രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ തുക്കിയ ചെമ്പ ഒല-യും നാരായവും. ഇനിമേലിൽ മണ്ണടി ഭഗവതിയടെ കാരുണ്യം കൊ-ണുട്ട കാംപീത്താൻ കൽപ്പിക്കാകവണ്ണവും കേട്ട ഞാങ്ങറം രണ്ടുകരക്കാരും ഊരാൺമക്കാരും അതിനിടെച്ചെ-
- 12 ട്ട ആളുകളും നടന്നുകൊള്ളുന്നെ മണ്ണടി ഭഗവതി ഇനി ഞാങ്ങളെ കീരംമയ്യാ-ദപോലെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമാറാകണം. മണ്ണടി ഭഗവതി ശരണം. ഇത കൊല്ലം ധെ മമാണ്ട് തുലാമാസം വ മനം- പ്രാച്ചിത്തം കഴിച്ചത.

Translation.

In the Śańkētam (temple corporation) of Paṭṭāli, which belongs to (goddess) Kaṇḍan-Kāli Bhagavati of Tiruamēn-kunnam, we—both the Karakkārs, Ūrāṇmak-kārs and other persons connected with them, having disobeyed Kāmpittān, the manager of Kaṇḍan-Kāli-Bhagavatī of Tiruamen-kunnam from Kollam [9*]59, made up our minds as follows, saying that we shall not raise our hands in reverence, that the Kāmpittan has been chosen by us, the residents of the two kara, that if we say 'no' there will be no Kāmpittān, that if we cultivate the lands belonging to Maṇṇaḍi-Bhagavati we shall have to pay paddy and money for the expenses of the worship of and festivals to Bhagavatī, and that the lands shall not therefore be cultivated.

We resolved as above, and stopped the cultivation of the lands of the two kara, because it may then be found difficult to conduct the worship with the pandiru-nāļi offerings and the festivals of Mannadi-Bhagavatī with the requisite scale of paddy and money, from the temple capital itself.

Kāmpittān having reported the matter to the king in writing, the king sent the dēśippōttimār and the Sarvādhikāryakkār; and they came to Paṭṭāli. The Sarvādhikāryakkār directed that we should cultivate the lands, and give the paddy and money for the expenses of Maṇṇaḍi-Bhagavatī. But we refused to follow him and stood firm in our refusal. We forcibly stopped the cultivation of the temple (kanḍukṛishi) lands of Bhagavatī at Varikkavēli, and refused to enter into karaṇam and pativu agreements and to live in Paṭṭāli, obeying the orders of Kāmpittān.

(Again), when Kuññichchēppan of Pāṇavēli entered the temple and began to dance holding the mugranti, Kāmpittān sent word to us, both the karakkār, on the 1st of Tulām of the year [9*]61, that there shall be no dancing and that it shall be stopped. But disobeying him, we took Pāṇavēli into the temple and allowed him to dance: Kāmpittān entered the temple and asked 'who is he that dances', and the reply was 'Yakshi of Pālamūdu'; thereupon Kāmpittān said 'Depart'. Pāṇavēli took his trident and rushed up to Kāmpittān to pierce him; but he was taken out of the temple and put in a shed. But we, both the karakkārs, took

Pāṇavēli to the blood-room (kurudippura) and used offensive language towards Kāmpittān. We got on the stepping stone with intent to enter the temple and swore touching the bell that we would not see Kāmpittān. And we, both the karakkars, also wrote to the Nambūdiripād of Akavūr to come before Kāmpittān and question him.

Besides these (above mentioned offences), all that we have committed in thought, word or deed, with or without knowledge, from $[9^*]59$ to $[9^*]67$, are sins. We have paid to Mannadi-Bhagavati 100 $r\bar{a}si$, as a fine for these offences.

Writing these on a copper-scroll, we have hung it up with the iron style in front of the entrance to the temple of Bhagavatī. From today forwards we, both the karakkārs, ārāṇmakkārs and other intermediate persons, shall by the grace of Bhagavatī obey Kāmpittān. May Maṇṇaḍi-Bhagavatī bless us, as formerly.

Adoration to Mannadi-Bhagavatī!

This expiation ($pr\bar{a}ya\acute{s}chittam$) was imposed on the 21st of Tulām in the Kollam year [9*]71.

No. 73- Aruvaymoli record of Ravivarman: Kollam 872.

The subjoined long Tamil record is engraved on the four sides of a stone pillar fixed in the ground near a ruined matha at Aralikkutti, a suburb of the Āruvāymoli village. It is dated in Kollam 87[2], and on the 17th day of the month of Tai in the same year, which was one of Avitta-nakshatra and dvitīyā-tithi of the first fortnight, a gift of lands was made by a private individual named Nallakutti-Āndār for offering worship to god Vināyaka installed in the stone-matham, which the father-in-law of the donor had constructed on the bund of a tank called Agaligai-ūrīu. A long and detailed list of the pieces of land that formed part of the endowment is furnished; and this is followed by another list specifying the items of worship, that had to be conducted in the shrine and the expenses provided therefor.

The only point of historical interest in the record is that in ll. 43 to 47, the name of the Travancore king Ravivarman alias Siraivāy-Mūttatambirān is introduced. He is stated to have made a gift of 12 panam per year from the income due from the Poygai, apparently for utilisation for the expenses of the shrine.

The record has not been translated in view of its unimportance otherwise.

Text¹. ചാതി; ഒഴു ഗ്രൗജ്ബൂല്[¡*]

1	ഞഥും ഋരി ഫ⊸ഞെടഞ്ചം[ി*]	7	யும் வரிபான்காமடு-
2	சகாத்தம் கதுகொயிலி-	8	யாகமும் புலிக்காண-
	ன்மெல் செல்லாகி-	9	ும் பெற்ற அவிட்டத்-
4	ன்ற கொல்லம்² அளஎய[உ]-	10	து நாள்ச் செய்த உத-
5	்தை தைமாதம் வஎட பூறு-	.1	கபூ றவை தன் மதா னப்-
	வபக்கத்து திதிகை-	12	பிறமாணமாவதை [۱*] நா-

¹ Registered as No. 87 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

² The details of date correspond to A. D. 1697, January 14, Thursday; '67; '41.

13	ஞ்சிதைட்டு ஆரைவா-	57	க்கு டை தடி சஇ ஆக தடி
14	யமொழியில் நல்லகு-	58	யஉளும் இக்கி த _ி யுந.
15	ட்டி ஆண்டா ொன் அக-	59	வம் அழகியப ாண்டி- _
16	சிகையூற்றங் க ையி-	60	யபு <i>ரத்து</i> [அசவம ல்]
17	ல் எங்கள் மா ம ஞார் உடை	61	வி தடி கஉ பா _{சு} சவமும்
18	டயவனடியான் ஞானி-	62	உள ^ச சவமும் ளு கக்கு
19	யார் கட்டிவைத்த கல்-	63	பாட்டம் தடி பீசல்ளு
20	மடத்தா நல்லவிர ா ய க -	64	க க்கு அஞ்சாலியும் -
21	பிள்ளோயார் சிபண்டார	65	மல்வாரமும் ச .
$\frac{21}{22}$		66	ப்பதவும் [தடி எளு]
$\frac{22}{23}$	த்தோக்கு உதகபூறாவத- ன்மதா னப் பிறமாண–	67	தடி எநி
$\begin{array}{c} 23 \\ 24 \end{array}$	ம் எழுதிக்குடுத்த பரி-	68	செரி—வாறும் ம
$2\frac{4}{5}$		69	'ல சுவாமிவ கை ஆ-
$\frac{23}{26}$	சாவது [l*] தை மடத்துக்-	70	த்தங்கரை அகரத்தி-
$\frac{20}{27}$	க்கு விட்டுக்குடுத்த கி-	71	ல் மெ ல் வார ஒ ற்றிக்கு டு-
28	லமாவ து தை யூரில் -	72	த்த டநௌஉல தடி பஉ–
	பாய்கை நொராயண-	73	ம் ஆக அஞ்சாலி
29	ன் புதாக்குளத்தின் கே-	74	மெ ல் வார ம் நீக்கி ளு
30	ழ் மெ ல் மடைப்பொக்-	75	க க்கு தடி ^ச யஉடுயும்
31	கு ^{மஉ} ங்கண்ணற்று தேடி	76	ப_ _{ஸ்} கும் உமைஒருபா-
32	உக்கு விரை கொருக் கும் ஷை	77	சமைப்படியே
33	மடத் தடைப்புக்கும் ளு க க்கு பா	78	க முமப்பழகியா ₋
34		79	ரும் விட்டுக்குடுத்த சு-
35			வார் தியமாவு து எ-
36	ம் கெ. உவி அடைப்புக்கு ளு	80	ை தொல்ப் பொக்கி ல்
37	க க்கு மெல்வார ம் கொவில் டி-	81	ந ா றக்குளத்தின் கே-
38	லத் துக்கு அஞ்சா விக்கும்	82	ள் நெடிவில் மடைப்–
39		83	பொக்கில் கன்⊚ழு-
40	க க்கு புளை ஆக தடி உவடளு	84	ன் மாடக்குட்டி இருள-
	நீக் கி ளூ	85	ெணு செற்றுற்றி கொ-
41	O 1 1	86	ண்ட கொண்டுடை-
42		87	யான் வையல் தடி கட
43	மை சு இஉம் தம்பிரான் இரவிவ-	88	சுவா எ கட 1112 சவக்கு
44	ர்மாரன சிறைவாய் மூத்த த ம் -	89	ளுக்கு பாட்டம் கெ
45		90	மஅல் ளுகக்கு அஞ்ச-
46		91	ானி மெல்வாரம் ஊ.
47		92	ர் மாவிலீர் த சி ல்-
48	க்குளைத்தை [கா]மைறை மை-	93	வரிப் பெருவரிக்கு
49	டைப்பொக்கில் த டி கஉ	94	நீக்கின கெ. ம நீக்கி கெ.
5 0		95	ம் ஆண்டுகொண்டார்
51	் க்காட்டு குளத்தின் கீள்	96	பூசைப்பண்டிசு ரம்
52	. தடி க உ ஸசச ைத்தாக்கு	97	தென்பாறைக்குளத்-
53	ம் ளுகைக்கு பாட்டம் தீடி மேஉ	98	தின் கீள் பஞ்சந்தா-
54	[நிலத் <i>துக்</i> கு பெறு]	99	ங்கி மடைப்பொ-
	Second side.	100	க்கில் சுமைக்கோ–
		10 t	ய்ப்பள்ளத்தில் க-
55		102	<i>ா</i> நம்படி வய லில் ப –
5 6	தடி அவ ம் அ ஞ்சாவி-	103	டு எல பிட்டு த் தர்த

	$Third\ side.$	151	டுகு சுற்சவ செற்க ா -
104	முறி க ல் ச உளக்கு ஞ க க்கு	152	டுத்து கொண்ட கெ ^{நச} ம்
105	உபையம் தடி ச சதேம்-		Fourth side.
106.	பாதைன் முத்தின் பெருமாள்	153	மடமும் _ஒ ‰செட் டி-
107	நாறகுளைத்தின் கீழ் இ-	154	விச்சு இடிஞ்ச மேண்-
108	டையன் தாணியில் விட்-	155	ணும் வைப்பிச்சு ந-
109	டுத் தந்த படுகலமுறி க ல்	156	ந்தவரைமும் பெணிவி-
110	ு உள்ளு க க்கு உபைய-	157	ச்சு மிகுந்த முதலி-
111	ம் கெ. ச ஆக வகை ஈ.ரை	158	ல் மடம் நடத்திவிக்-
112	[யார்] விட்ட டை கெ.யகம்	159	கிற தன்மபத்தாவு-
113	ஆக கெ. இறுஅடை பு மசு-	160	க்கு ளுகக்கு கொடங்
114	க்கும் தன்மச்செலவு தெட்டு-	161	நீக்கி மிகுந்த முதல் கெ-
115	டத்தில் பிள்ளேயாருக்கு நாள்	162	ாண்டு மடத்தில் தி-
116	க க்கு வகக்கு ளு க க்கு கெ. சடு	163	ருப்பணி நடத்திக் ெ-
117		164	காண்டு வெருவராகவு-
	மடத்திலிருக்கிற பண்ட- நாக்கின்	165	ம் [நாகாஉதிரபடன்]
118	ாரத்தாக்கு ளு க க்கு டிகட கீ நா-	$\frac{165}{166}$	
119	ள் கக்கு திருப்பெர் உக்கு டை	167	விட்டதொட்டம் மனே-
120	ப ஆகளுக்குள் கெய்அபர-	168	யும் [விற்ரு]யமும் அடி-
121	க்கொடி அய்யன்கொ-		மையும் எருப த் தப ெ
122	வில் துவாதெசிக்கும் தி-	$\frac{169}{170}$	ர் கிட்ட அடிமையு ம-
123	ருப்பள்ளிச்செக்கும் கெ.	170	ீனயும் ஆக இதுவெல்-
124	ட பங்குனி உத்திரத் திருநா-	171	லாம் ஆதிசந்தோ த-
125	ழுக்கு மயெசு பூசைக்கும்	172	ஈரவெற் சக்ததிப்பிற− -
126	து ரக்காரர் அம்பலகாற-	173	வெசமெ தன்மம் நட
127	ருக்கு சொறு கொடுக்க கொட	174	க்கும் படிக்கு கல்-
128	சித்திரைப்பாணிக்கு ம ெ ய-	175	லையூதி நொட் டி வித்த ந-
129	சுர பூசைக்கு ளுக க்கு கெ. உ	176	ல்லகுட்டி ஆண்டார்
130	சிவன் நா த் திரி பூ சைக் கு கெடி	177	எழுத்து தெடிதெய்வ-
131	நெதிருக்கார்த்திகைக்கு கெ.	178	ச்சூஃப் பெருமாள்
132	வ திருக்கண்சாத்துக்கும்	179	அணேஞ்ச பெருமாள்
133	தாணுவுக்கு சொமவார-	180	எழுத்து [*] இந்த தன்ம-
134	ந் <i>தொ. அ</i> . மாலே கொ ண் -	181	ம் <i>ப்</i> ரிபாலனமாக ந -
135	டு பொறதுக்கு மாத விசெ-	182	டப்பிச்ச பெர்கள்
136	ழபூசைக்கு கொக திதி நட	183	சாலொகசாமீப-
137	க்கும் பிறர்தாள் உக்கு மு-	184	சாறுபசாயூட்சிய
138	பெசுரபூசைக்கு கெட	185	பதத்தை அடைவர-
139	உடு எர்தாரும்புக்கு ளுக	186	சாகவும் [ı*] இந் <i>த</i> தன்மை-
140	க்க கொக காவபாண்டத்து-	187	த்துக்கு அகு கம் செ-
141	க்கு ளு சக்கு செ. டு ஆக கெ.	188	ய்த பெர்கள் பிரம-
142	சுயுசவ ட யசல் திரு-	189	கத்தி செய்த தொ⊸
143	வினக்கொண்கணக்கு எந	190	சத் இலெயும் கெங்-
144	கக்கு டு கீ பிஷ்ஃாயாருக்கு	191	கைக்கனையிலை கா-
145	பரிவட்டம் சாத்தெண்-	192	ராம்பசிவை கொ-
146	ணே சந்தனதோப்புக்-	193	ன்ற தொசத்தில்-
147		194	யு ம் பஞ்சமாபாதகம்
148	தும் ளு க க்கு சு கூடைப்பு	195	செய்த <i>தொசத்திலெ</i>
149	ு உ ஆக ரு ^{லச} ஆக தன்⇒	196	யும் பொவாசாகவும் [*]
$149 \\ 150$	மச் செலவான <i>டை</i>	197	ஹு கை ல் ச் வழி் சி∂ [∥*]
100	TO OLO OF UP IL ON	101	- 2 · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

No. 74—Balamarttandavarman's record: Kollam 823.

This incomplete inscription dated in Kollam 923 in the reign of Bālamārttāṇḍavarmaṇ (M. E. 909-33) is engraved on a prepared surface on the face of a rough boulder on the top of a hill at Āruvāymoli. Near this piece of writing on the same rock has been cut a crude image of a Bhūtattāṇ brandishing a mace in the right hand. A figure of a peacock and a lance (vēlāyudham), which are respectively the vehicle and weapon of the war-lord Subrahmaṇya, are also portrayed in low relief on the top of the record, apparently because some donations relating to Kumāraṇkoyil near Padmanābhapuram had originally been meant to be registered in this incomplete document. It is possible that a portion of the hill had then been gifted away to the temple at Agastīśvaram and Kumāraṇkōyil, as otherwise it is not possible to understand why this record should have been incised in the forest here, so far off both from Agastīśvaram and Kumāraṇkōyil.

The significance and the appropriateness of the Bhūtattān image is not understood, except that it represents a sylvan guardian.

Text.1

- 1 காஉலக ஞெ 2 அல்பசி மீ ந**ெ**ட
- 3 நயினர் வாலமாத்தாண்ட-
- 4 வர்மராய சிறவாய்முத்த
- 5 பண்*டாரத் தி*ல் கிக்<u>ந</u>ும்
- 6 கல்ப்பண வருகையில் செய்த வொ-
- 7 % [1*] முன்னுள் உலக இல் காத்திகை மீ உ முதல்
- 8 அகத்தீசுரம் கொயி**ல்** கம் குமாரகொ-²

Translation.

On the 30th day of the month of Alpasi in the (Kollam) year 923, when the order from king (Nayinār) Bālamārttāṇḍavarman, the senior member of the Siraivāy family came, this was the olai (that was) written:

From the 2nd day of the month of Karttigai of the year 21 (921), Agattī-svaram temple, one, Kumārakō.....

Talakkudi inscriptions.

The following three epigraphs belong to the Jayanteśvra temple at Tālaik-kuḍi a village in the Bhūtappāṇḍi taluk of South Travancore. In the records themselves the god is called Sēndaṇīśvaram-uḍaiya-Nayiṇār, and it looks probable that it owed its existence to some individual named Śēndaṇ (Tamil form of Jayanta), royal or otherwise. Śeliyaṇ-Śēndaṇ was an early Pāṇḍya sovereign, but it cannot be asserted whether this temple can be attributed to him, in the same way as the Bhūtappāṇḍiśvaram-uḍaiya-Nayiṇār temple at Bhūtappāṇḍi, a village

¹ Registered as No. 86 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

² The inscription stops here abruptly.

only four miles distant from it has been popularly believed to have come into existence in the time of the early Pāṇḍya king Bhūtappāṇḍiyan.

The temple as it stands now does not own any old records like the Bhūtap-pāṇḍi temple itsēlf, whose earliest record dates only from the Kollam year 754. The earliest inscription in the Jayantēśvara temple is one belonging to Vīra Udaiyamārttāṇḍavarmaṇ dated in Kollam 708 appointing Āriyaṇ-Śokkaṇ Periyaperumāļ-Brahmādhirāja of the Kodukula-sabhā of Suchīndram as an accountant. The next is dated in Kollam 735, and relates to the gift of some lands by Tirutturai Nayiṇār Chidambaranāthaṇ, a member of the Kodukula-sabhā of Tālaik-kudi for conducting some services in the temple. Another inscription dated nine years later in Kollam 744 registers a gift of some land by the same individual for rearing a nandavanam (garden), for the same temple's floral requirements.

The third record published here consists of a few fragments on some detached stones. One of these is dated in Kollam 782, and at the place where the kings's name is mentioned as 'Tiruppā' a stone is missing; but as the other fragments also appear to belong to the same record the purport can be made out to be a gift of land for providing offerings to the god and for lighting a perpetual lamp in the temple. A Vāṇiyaṇ (oil-man) named Arumai-Mārttāṇḍaśōlagaṇ had also to pay some tax on his oil-mill.

The fourth epigraph is engraved on a slab of stone which has been embedded in the wall of a matha close to the temple. It is dated in Saka 1599, Kollam 853, on the 19th of Kārttigai of the cyclic year Pingala, and registers the usual gift of land for providing offerings and conducting worship to the god Vināyaka, which a private individual named Nallanayinān-Pariyērumperumāļ had consecrated in that matha.

These records have not been translated because they contain particulars of of no special interest.

One other inscription is engraved on a granite oil-mill at Tālaikkudi, and relates to the gift of a mill for the supply of some oil for the use of the temple at Cape Comorin. It however bears no date, while a label on a granite tub contains the name

கொது குலசபையார் துலாதொட்டி.

(9) ல் விட்டதரம் வகை கல்வெட்டு.

^{1 (1)} அருளிச்செயல் குமரியில் கன்னி.
(2) யாபகவுசிக்கு எண்ணுக்காப்(3) பு இருவினைக்கு எண்ணு உ(4) ன்பட்ட வகை அட்ட [ஆண்](5) [இமுழு]தாக்கு தாழைக்குடியில் ப(5) ற்றில் ஒரு செக்கும் இட்டுக் க(7) டைமையும் தண்டிக்கொ(8) ண்டு செபாதும்படி அறுகா-

No. 75—On the east wall of mandapa.

Text.1

1	ஶுஹை≥ஹு வூஷி ஸ்ரீ [¡*] செய்தருளாகின்ற கொல்லம் எள⊾யடு ௵²		
2	பங்குளி பு- உயடுடி நாஞ்சுநாட்டுத் தாழைக்குடி பில்		
3	நயினர் செந்தனீசுவரமுடைய நயினற்கு தை நா ட் -		
4	டு தை யூரிற் கொ <i>துகு</i> லஸ்பையாரிற் திரு த்து றை நடிஞர்		
5	கிதம்பரநாதன் ³ கணைக்காக வீரகெரளப்பெரெரி குளங்கரையில்		
6	மெல்பி <i>றத்</i> தி ஸ் திருநர்தாவனத்துக்கு திருமாஃப்புறமாக வி-		
7	ட்டுக்கொடுத்த தை குளத்தில் கிழ் புலித்த‰ மெடடுகாற்பொக்-		
8	கு மெலுவயல் வடக ட்ட ோ ^ந கண்ணுற மூள செ ர்தன் வெங்கடவன்		
	№ ®		
9	ு குற க்கு ஒற்றிகொண்ட க டுக்கைவட்ட தடிசும யயு ள் கூ செந்தன்		
10	செந்தனீசு வ ரமுடையந யிஞர் தெ வதா ன உள்ளி ⁴		
11	கிழ் எல் ஃ வா ய்க்கா லுக்கு மெற்கு தெக்கு எ ல் ஃ அனர்தனீசுர ன்		
12			
	and the second of the		
13	கிடங்குக்கு தெக் கு ஆக எ ல் ஃ வுள்பட்ட உத்திலொலே யள		
14	வில்மடை ஒரு சோர் வயல் தடி ால்ல நெயிகுடெ		
15	க்கு ஒற்றிகொன்ட கிடங்கடி தடி ^{உஉ} சு . கூ II க . நாகா . ள்		
16	க்கு எல்லே கிழக்கு எ ல்லே <i>தடி ப^ջக்</i> குமெல் எல்லே கடுக்கரை		
17	வடக்கு மெல் எல்ஃ வெவீன்றமுது உத்துக்கு கிழக்கு வடக்கு எல்ஃ		
18	க் டு க்கு தெக்கு ஆக எல் ஃ யுள்பட்ட உத்திலொஃ மி னெ		
19	சபமத்துக்கு மெல்வாரம் உவர உபொகம் உள்பட சாரு ஒற்றிகுடுக்க- வெண்		
20	தடி வல கொல்ஃ க தை கொயில் தானத்தார்க்கு மெல்வாரம் உபைய ஒ		
	• • •		
11	மெல் வார உபைய சொ <i>று</i> .		

¹ Registered as No. 23 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 m. s.

² The year is underlined on the stone.

³ The garden to the south of the tank contains the following record on a stone—

[எ¦லு ஞு. ஆவணிமாதம் கட தாழைக்குட கெயிஞர் செக்களிகுரமுடையொர்க்கு வூழையூர் கொ.தாகுல சடையொரில் இருத்தாறை கயிஞர் இதம்பரகாதன் கக்தவனத்தாக்கு வழிபாடாக குடித்த இலம் வீரகௌப்பெசெரியில் புவித்தல் செல்லே வெயல் க

⁴ A portion is built in by a modern masonry wall.

No. 76—On the east base of the mandapa.

- 1 எரசு உகை புரட்டாதி மீ? இடை காழைக்குடியில் நடிைஞர் செந்தனீச்சு-ரமுடைய தம்பிரானுற்கு தை நாட்டு தை யூரில் தொதுகுல்ல . . . நடினர் சிதம்பரநாதனென் தை யூரில்
- 2 . . . நர்தவன**த்து**க்கு நந்தவனப்புறம் விட்டுக் குடுத்த நிலமாவிது [۱*] தை பற்று புலித்தஃமெடு மெஃவையல் வடகட்டிள் ^நங் கண்ணுறு . . நக**ுக்கு மெ**ல்வார**ம்** உ எ-
- 3 ற்பயப்பட்டது முள்பட ஷை கொயில் சிபண்டாரக் காரியஞ் செய்வார்க-ளொடு முன் எள சூ ளு மாசி பு சடி ஒற்றிகொண்ட இரு தா ன ஒற்றி ஒலேயும் கொயில் சீபண்-
- 4 **டாரத்து கல்லு**ம் **வெட்**ட முன் ^{ந ந}ிரு ளு கல்வெட்டிக்குடுத்த இன்னிலத்-திற் கொழுவாரமும் இந்த மெல்வாரமும் கொடுத்து இர்தபடி ெ கொழுவாரம் கொண்டு தன்மத

No. 77—On a few detatched stones.

(No. 21 of 1093.)

- 1 கொல்லம் எள அமஉளு ஆவணி சஉ ஈல்வ திருப்பாப்
- 2 ன நரம் நாஞ்சிநாட்டில் தாழைக்குடியில்
- 3 சைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடி எண
- 4 புறக்கடை விளக்கு ஒன்றுக்கு எண்ணே

(Nos. 20, 19, 18 of 1093 and No. 92 of 1099.)

- 1 புரவில் முதற்கண்ணுற
- 2 முதத்தரத்தில் நிலம் அஞ்சு
- 3 **மாவும் மெற்ப**ு தெச**த்து வாணியன் அருமை மாத்தாண்ட**ச்சொழகன் செக்கு ஒ**ன் நுக்கு** கடமையும் கூடி நடத்தி பொ-
- 4 ருமாறும் நடத்திப் பொருமிடத்து செண்ம்பகராமன் பூசை சொறு எ-ண்ணுழி செய்தும் இன்ளை முதல் மெற்படி கொ-
- ் யிலில் இரண்டாங்கு டியில் நாகம்மை செந்தியார்க்கு ஆசர்கிரதா ரவல் ச-ந்ததிப்பிறதெசமெ கொடுத்து பொரும்[படி] கற்பி-
- 6 ச்சிது முற்றி [11*]

(No. 17 of 1093)

On the south wall of the gopura.

திருநாவுக்கரைசு பிள்ளே ஆருமுகப் பெருமாள் ச**தா**செவை.

The $g\bar{o}pura$ may have been constructed by Tirunāvakkaraiśu-Pillai Arumugapperumāļ.

¹ Registered as No. 23 of the Trav. Epig. Colle. for 1093 M. R.

No. 78—On the wall of the Kilaimatham.

Text1.

1 சகா**த்தம் கதூடு**றகு இகையிகள் பெல் செல்லாநின்ற கொல்லம் ² அறிறங்களு. பிற்கல ளுகாத்திகை மீ^{° இக}ை பூறுவபக்கிலுத்து

2 பஞ்சமியும் சொமவாரமு**ம் திரு**வொணமு**ம் திறுவ**மையொகமும் ஆக **மடதன்**மத்து பிறமாணம் விட்டுக் குடுத்தெ ஒஞ்சிடைட்டு சுசீர்திர– த்து

- 3 கணக்கு ஈல்ல நயினுன் பரியெறும் பெருமாள் தூழைக்குடியிற் கெட்டிவி-ச்ச கல்மடத்தில்ப் பிள்ளேயார் பூசைக்கும்
- 4 சைவ**த் ஷராங்களு**க்கு மயெசுரபூசைக்கும் அதிகாரம் கெல்லேயப்பர் பூ-சைக்கும் **ஈர்**தவரம்பணிவிடை
- 5 ஆண்டார் உடமைக்கும் மாதவிஷெத்துக்கும் ஆடியீம் திருவொணம் பிறந்த ஞள் மரெசாபூசைக்கும் தன்மபத்தா-
- 6 வுக்கு உடமை கெ இஉக்கும் கூட கிராகரம் இராமதைதன் ஆண்டார்க்கு விட்டுக் குடுத்த வகயாவது [l*] தாழைக்குடியில்
- 7 பெரியகுளத்தின் கீள் மெல்கரை உறிவக்கள் ம சாரவயல் உசு எதகு நி**ம்** தென்பாறை மண்ணடிப்பற்*று*
- 8 உ_{ல ல}ககை**ம் அ**ழகியபாண்டியபுரம் அகவெயல் கீ**ள்கால்** உற்லஎகூயு ^சகைபம் ஆக பற்று ^நக்கு தடி^சடை பசு **ட**ாளகூபி
- 9 க்கு ளுகக்கு பாட்டம் கொகூல் குத்தகை நிக்கி அஞ்சாலி காணிக்கை ஒன்றபாதியும் கொல உம் கூட Iல கூ இக்கும்
- 10 மண்ணடி உற்**லக்கு மெல்**வார்த்**அ**க்கு செலவு கொலக நீக்கி கொ^{சக}ளு மம் அளசுவளு மணலூர் **திருவெ**ங்கி**ட**மு–
- 11 டையான் முதல்பெர் வசம் மெல்வார ஒற்றிகெண்ட கெ. சனுமைம் அள-சிறக ளு கெ. உவ**ம் ஆக ப**ு நடையிரி க்கு கெ.
- 12 மெல்வாரம் கொ எ**ய**ம் ஆக கெ. நியசு ளூ உறு ல் விசெஷ்காணிக்கை வந்த காலம் படி பாதியும் இறுத்து இவ்வக-
- 13 ப்படி உள்ள நிலமும் நெல்லும் மடத்துக்கு திருவிளக்கெண்ணக்கும் சாத்து எண்ணேக்கும் தையூர் நகரத்தார் பட்டையம்
-] 4 தந்த படிக்கு எண்ணேயும் ஷெயூர் வெளாமார் பட்டையம் தந்த படிக்கு குசக்கலம் உரு உ[©]ம் எடுத்துக் கையாண்டு நந்தவநமும்
- 15 படிற்செய்து கெல்யகக்கு செட்டிக்கு தன்மபத்தர் முன்னொழுத்தும் பின்-னெழுத்தும் ஊர்க்கு எழுதீதுமிட்டு தன்மபத்தர்
- 16 வாங்கி உடமை கெ. யிஉம் எடுத்துக் கொண்டு ஊர்க்கு வகக்கு திருப்ப-ள்ளிச்சை சிவணிராத்திரிக்கு சொறு உடம்
- 17 காத்திகைப் பொரி உரியும் கு**®த்து மடதன்**மமும் கடத்தி பெட்டி பிற-மாண மடத்தில் ஆ**தானத்தில வைத்து தன்**மபத்தர் வசம்
- 18 திறவுகொலும் ஊற்க்கு முத்திரையும் இட்டு நடந்து பொதுமிடத்து த ன்மத்தை விக்கினம் பணைணின பெரை
-] 9 ஊரும் **எ**டும் இசைகாமும் சொதிச்சு கெங்கைக் கரையில் காராம்பசு-வை கொன்ற தொஷத்தில்

¹ Registered as No. 90 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

² The English equivalent is A. D. 1677, November 19, Monday; ·46; ·78-

20 பொவாராகவும் இந்தத் தன்மத்தை பரிபாலனம் பண்ணின பெர்கள் பு-த்திரசம்பத்துடனெ வாள்ந்திருப்பாராகவும்

21 இவ்வகைப்படி மடதன்மம் நடத்தும்படிக்கு கணக்கு ஈல்லநமினுன் பரி-யெறம் பெருமாள் எழுத்து நன்முக.

Abstract of contents.

On the 19th day of the month of Kārttigai in the Kollam year 853, Pingala, which was a Monday with panchami of the first fortnight and Tiruvōṇam-nak-shatra,—Nallanayiṇāṇ-Pariyērumperumāļ of Suchīndram in Nāṇji-nāḍu built a Vināyaka shrine at Tāḷaikkuḍi and gave some lands capable of yielding 60 kōṭṭai of paddy; and this had to be utilised, after the payment of taxes etc. for the expenses of providing worship to Piḷḷaiyār, Māhēśvara, for special worship on Tiruvōṇam day, for remuneration to the dharmakarttā and for oil for lamps and the sacred bath.

APPENDIX A.

Cholapuram inscription of Sundarasola-Pandyadeva.

This fragmentary inscription of the Chōla-Pāṇḍya viceroy Jaṭāvarman alias Sundara śōla-pāṇḍyadēva was copied from the Chōlapuram temple. As it was omitted to be included among the records of Chōlapuram published ante, its text is given here. The right-hand portion of the inscribed stone has been cut out, when the stone was used up as a door-jamb of the maṇḍapa in front of the temple.

Text1.

- 1 வூஷி ஸ்ரீ [۱*] கொச்சடையபன்மரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாணூறிஉவர்க்கு யாண்டு
- 2 சொழுநல்**லா**ர்..... எங்களுர் ம**திலகத்து ரா**ஜெணிரசொழ^{்று ப}்....
- 3 இன்கிலத்து கிழ்பாற்கெல்லே எங்களூர் ஐறக்காதியூரமுடையார் தெ..
- 4 நா. க்குப்பா. . நறையாற்றுக்குக்கிழக்கும் வடபாற்கெல்% வெள் . . டடால
- 5 ன் அரைமாவு முண் கில மொழிவின்றியெய் மெகொக்கின மாமும் கிழ்-கொக்கி
- 6 நியெ பெயுமுடு இரைந்த விஃப்பொரு சொல்லாங் கைய்யிலே வாக்கொ...
- 7 பொருளு**ம்** ஊ சொமெ காத்துக்குடுப்பதாகவும் இப்பரிசொட்டி விற்றும் கிரொ

Parthivasekharapuram record of Sundarasola-Pandyadeva.

This incomplete Vaţṭeluttu inscription is found engraved on the south base of the Vishņu temple at Pārthivaśēkharapuram. Its importance, in spite of its being built in, consists in its registering a feeding charity instituted by the Chōla-Pāṇḍya viceroy Jaṭāvarman alias Sundaraśōla-Pāṇḍyadēva in the name of Śrī Gaṅgaikoṇḍa-śōlaṇ, who was none other than his own illustrious father Rājēndra-tōladēva I (A. D. 1013-45).

- 1 ^{2 வூ வி ஸ் சீ [|*]} கொச்சடையவன்மரான ஸ்ரீவே ு ரூ சொளபாண்டியதை— வற்கு யாண்ட "ரு[வ] நிசதம் ஸ்ரீ கேவ்கை கொண்டசொ— ழர் திருநாமத்தால் ஒரு ஸரா ஊணன் சுவை, இ உண்ணவும்
- 2 திருநொக்தாவிளக்குப் பார்த்திவசெகரபுரத்து ஸ்ரீகொயிலில் ஆழ்வார் வீ-ரபாண்டிய காயகன் செரமண்டலத்து [மு]த்த வாகுண-வளகாட்டு [ம**ரு**] வூர்க்கூற்றத்து [ம]கொதையார் கிழவர்
- 3 . . தன் னெற்காரியான விக்கிரமசொழ விழுப்பெ

On page 69, correct "palaiyakanakku" into "tamilkkanakku".

Palaiyakanakku is the expression used to denote the Julian style, which was in vogue among the Christians of the Malabar Coast side by side with the Gregorian revised style.

¹ Registered as No. 52 of the Trav. Epig. Colla. for 1100 M. E.

Do. 42

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT FILLSS.
1927.

All Rights Reserved-